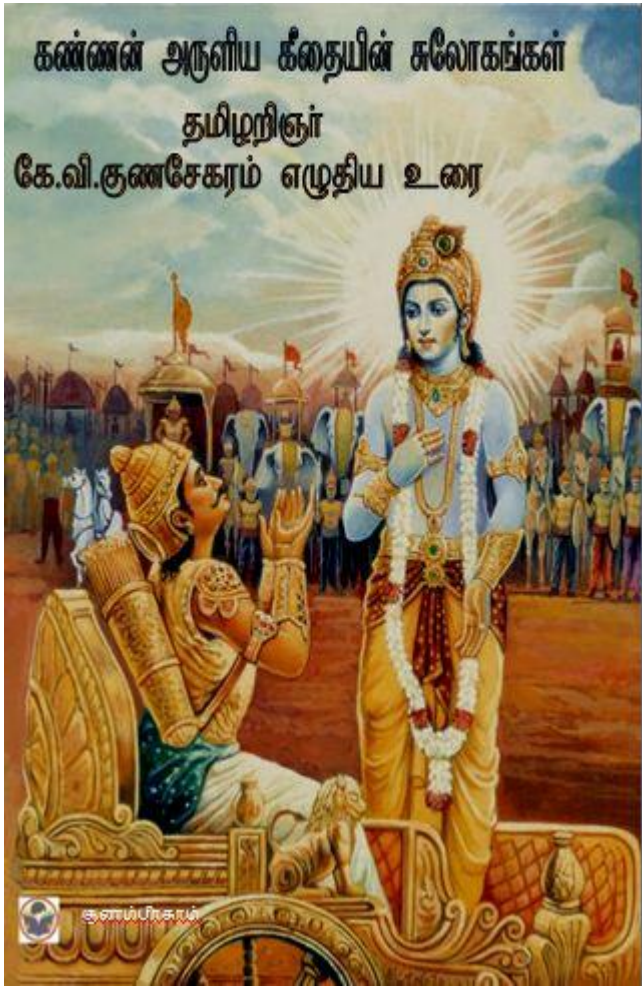

கண்ணன் அநுளிய கீதையின் சுலோகங்கள்
தமிழறிஞர்
கே.வி.குணசேகரம் எழுதிய உரை

குணசேகரம்

என்னுரை

பகவத் கீதையென்ற புனித நூலுக்கு உரை விளக்கம் கதை என்பவற்றை 2011ம் ஆண்டு எழுதினேன். பகவத் கீதை பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும்மிடையே நடைபெற்ற யுத்த கழத்தில் அர்ச்சுனனுக்கு மகாவிஷ்ணுவால் உபதேசிக்கப்பட்ட புனிதமான தத்துவங்கள். இவை அன்றாடம் துன்பங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து மக்களுக்கும் பொருந்தும். அதனால் தான் அதை இந்துக்கள் புனித நூலாகக் கருதி வழிபடுகிறார்கள். பகவத் கீதையென்று ஒரு முறை சொன்னால் சொன்னவனைத் தேடி தான் செல்வதாக மகாவிஷ்ணு கீதையில் சொல்லியிருக்கிறார். அத்துடன் கீதையென்ற புனித நூலில் வீற்றிருந்தே உலகைப் பரிபாலிப்பதாகவும் கூறியிருக்கிறார். அத்தகைய பெருமைகள் வாய்ந்த இந்நூலுக்கு இது வரை யாரும் கதையெழுதவில்லை. அதனால் நான் எழுதிய அந்நூலுக்கு பெரு வரவேற்பு இருந்தது.

கீதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத பல சிக்கலான தத்துவங்களைக் கொண்டது. அனேகமான உரைகளும் சுலோகங்களைப் போலவே விளங்கிக் கொள்ள முடியாதனவாகவே இருக்கின்றன. அதை மனதில் கொண்டே நான் கதைகளை எழுதினேன். அதனால் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களும் கீதையின் தத்துவங்களை விளங்கிக் கொண்டனர்.

கீதையின் சுலோகங்கள் வடமொழியில் உள்ளன. அவற்றைத் தமிழ் மொழியில் தந்துள்ளேன். அத்துடன் அதன் பொருளையும் இலகுவான தமிழில் தந்துள்ளேன். தமிழில் உள்ள தேவாரங்களைக் கூடப் பொருள் தெரிந்து பண்ணுடன் பாடினால் தான் அதற்கான பயன் கிடைக்கும். அதற்காகத் தான் சுலோகங்களைத் தமிழில் தந்துள்ளேன். பாடிப் பயன் பெருங்கள்.

இதற்கான அணிந்துரையை தந்துதவிய கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலய அதிபர் திருமதி.சாந்தினி வாசீசன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். அவர் நான் அதிபராக அப் பாடசாலைக்குச் சென்ற போது ஆசிரியராக முதல் நியமனம் பெற்று வந்தவர். அன்றிலிருந்து இருபத்தைந்தாவது வருடத்தை நிறைவு செய்து தற்போதும் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆசிரியராகவும், உபஅதிபராகவும் பதினைந்து ஆண்டுகள் சிறப்பாக பணியாற்றிய பின் கடந்த பத்து வருடங்களாக அதிபராக மிகமிகச் சிறப்பாக கடமையாற்றி வருகிறார். அவர் கடமையாற்றிய கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் பாடசாலை உச்ச வளர்ச்சியை படிப்படியாக அடைந்தது. அத்துடன் இலங்கையிலுள்ள சிறந்த ஆரம்பக் கல்விப்

பாடசாலைகளில் ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது. மிகச் சிறிய பாடசாலையாக இருந்த பாடசாலை இன்று சகல துறைகளிலும் தன்னிகரில்லாது திகழக் காரணமாக இருந்த திருமதி.சாந்தினி வாக்கீசனை கோப்பாய் மக்கள் சார்பில் வாழ்த்துகின்றேன்.

இவரது தந்தையார் திரு.அப்புத்துறை பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியராக இப்பாடசாலையில் சிறப்பாகக் கடமையாற்றியவர். அத்துடன் இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரிய சங்கத்தில் நிர்வாகச் செயலாளராக இருந்து ஆசிரியரின் உரிமைக்காகப் போராடியவர். தாயார் திருமதி. ஆச்சிமுத்து பொன்னம்பலம் ஆங்கில ஆசிரியராக சிறப்பாகக் கடமையாற்றியவர். அத்துடன் திருமதி.சாந்தினியின் துணைவர் திரு. குழந்தைவேலு வாக்கீசன் அதிபர் இடைக்காடு மகாவித்தியாலயம். எமது பாடசாலையின் கணினி சம்பந்தமான சகல உதவிகளையும் செய்தவர். இவரது சகோதரி திருமதி.கலாநிதி சுகந்தினி ஸ்ரீ முரளிதரன் இணைப்பாடவிதமான உதவிகளைச் செய்து தந்தவர். மொத்தத்தில் முழுக்குடும்பமும் அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றியமையால் தான் பாடசாலை உச்ச வளர்ச்சியடைந்தது. சாந்தினி அவர்கள் ஒரு முருக பக்தர். நல்லூர் கந்தனின் விசுவாசி. பகவத் கீதையில் மகாவிஷ்ணு தான் தான் அசுரர்களை அழிக்க முருகனாக அவதரித்தேன் என்று கூறியிருக்கிறார். அருணகிரிநாதர் தனது பெரும்பாலான திருப் புகழ் பாடல்களில் மகாவிஷ்ணுவையும், முருகனையும் ஒப்பிட்டு இரவரும் ஒருவரே என்றும் பாடியுள்ளார். மகாவிஷ்ணு முருகனாகக் கூறப்படுவதால் தான் முருகபக்தரான அவரிடம் அணிந்துரை பெற்றேன்.

இந்த நூலை மிகவும் சிரமப்பட்டு கணினி மயப்படுத்தித் தந்தும், அழகான அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்தும் தந்த செல்வி ப.யாழினிக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்கின்றேன். நன்றி மீண்டும் சந்திப்போம். கே.வி.குணசேகரம்
குணம் பதிப்பகம்.
கோப்பாய் மத்தி,
கோப்பாய்.

அணிந்துரை

இன்று 800 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் இந்து சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் இந்து சமயத் தத்துவங்கள் அனைத்திலும் பெருநம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இந்த வகையில் உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், பகவத் கீதை என்னும் மூன்று நூல்களும் பிரஸ்தானத்திரயம் என்னும் பெயருடன் இந்துக்களின் மூலநூல்களாக விளங்குகின்றன. உபநிடதங்களும் பிரமசூத்திரமும் பரம்பொருளாகிய பிரமத்தைத் தத்துவ ஆராச்சிக்குரிய பொருளாகக் கொள்ள பகவத்கீதை அதனைப் பக்திக்கும் வழிபாட்டிற்கும் உரிய பொருளாகக் கருதித் தத்துவ ஞானத்தையும் சமயத்தையும் இணைத்து மனிதமேம்பாட்டிற்கான வழிவகைகள் பலவற்றையும் எடுத்துக் கூறிச் சிறப்புக்கள் பலவும் கொண்ட நூலாகத் திகழ்கிறது. இது பதினெட்டு அதிகாரங்களைக் கொண்ட நூல். அப் பதினெட்டு அதிகாரங்களில் எழுநூறு சுலோகங்கள் உள்ளன.

பகவத் கீதை வடமொழியில் எழுதப் பெற்ற போதும் அதன் தமிழ் மொழிப் பெயர்ப்புக்கள், அது வெளிவந்த காலம் முதல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பகவத்கீதை என்று நினைப்பதே புண்ணியம். அதைப் படிப்பது பெரும் புண்ணியம். கீதையைப் படிப்பவர்களைப் பாவங்கள் எவையும் தீண்டாது. கீதையைத் தியானம் செய்கின்றவர்கள் பிராத்த கருமத்தில் கட்டுண்டு கிடந்தாலும் அவர்கள் முத்தர்கள். இவ்வுலகில் சுகத்தை அனுபவிப்பவர்களும் அவர்களேயென்று மகாவிஷ்ணு சொல்கின்றார். அத்தகைய பெருமை மிக்க கீதையின் சுலோகங்களை வடமொழியில் தந்து, அதற்குரிய உரையை மிகமிக இலகுவான மொழியில் எல்லோருக்கும் விளங்கும் வகையில் தந்த திரு.கே.வி.குணசேகரம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். திரு.கே.வி.குணசேகரம் அவர்கள் ஆசிரியர், அதிபர், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் என்ற பதவிகளை வகித்தவர். அதிபராக பதினாறு ஆண்டுகள் கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலத்தில் கடமை புரிந்து அதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். அதனால் பாடசாலையின் வளர்ச்சி பல வழிகளாலும் முன்னேறியது. யாழ் மாவட்டத்தில் மட்டுமன்றி முழுஇலங்கையிலும் அதன் வளர்ச்சி பற்றிப் பேசப்பட்டது. நல்லூர் கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராக அவர் கடமையாற்றும் போது நல்லூர் பாடசாலைகள் பெரும் எழுற்சியுற்றன. தற்பொழுது ஓய்வு பெற்ற போதும் சமயத்திற்கும் தமிழுக்கும் பெரும் தொண்டாற்றி வருகிறார். “கண்ணன் அருளிய கீதையின் சுலோகங்கள். தமிழறிஞர்

கே.வி.குணசேகரம் எழுதிய உரை.” என்ற புனித நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் பெருமையடைகிறேன். ஆசிரியர் இது போன்ற இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென எமது வித்தியாலத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும் நாவலர் ஸ்ரீ வித்தியா மகா கணபதியைப் பிராத்திக்கிறேன். நன்றி

திருமதி.சாந்தினி வாசீசன்

அதிபர்.

கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயம்,
கோப்பாய்.

ஸ்ரீ கீதா மாஹாத்மியம் (பெருமை)

ஸ்ரீ கணேசாய நம: || ஸ்ரீ ராதாரமணாய நம: ||

ஸ்ரீ கணேசனுக்கு நமஸ்காரம்; ஸ்ரீ ராதா ரமணுக்கு நமஸ்காரம். 1

தரை சொன்னது

பகவன் பரமேசான பத்திரவ்யபிசாரிணீ 1

ப்ராரப்தம் புஜ்யமானஸ்ய கதம் பவதி ஹே ப்ரபோ1 11

பகவானே, பரமேசா, உலக பந்தங்களால் கட்டுண்டு

துன்பப்படும் ஒருவன் பேரின்பம் அடைவது எப்படி?

விஷ்ணு சொன்னது

ப்ராரப்தம் புஜ்யமானோ ஹி கீதாப்யாஸரத: ஸதா1

ஸ முக்த: ஸ ஸுகீ லோகே கர்மணா நோபலிப்யதே11 2

ஒருவன் கீதையை தினமும் படித்து அதை உணர்ந்து இன்புற்றிருப்பானேயானால், கரும வினைப்படி அவன் துன்பம் அடைந்தாலும் அவன் முத்தனாவான். அவன் தான் இவ்வுலகில் இன்பம் அனுபவிப்பவன். அவன் தான் செய்யும் கர்மங்களால் பாதிக்கப்படமாட்டான்.

2

மஹாபாபாதிபாபனி கீதாத்யானம் கரோதி சேத் 1

க்வசித்ஸ்பர்சம் ந குர்வந்தி நலினீதலமம்புவத்11 3

கீதா தியானம் செய்கின்றவனை பாவங்கள் எவையும் தீண்டுவது கிடையாது. தாமரையிலை தண்ணீரில் தோய்வுறாதிருப்பது போன்று அவன் இருக்கிறான்.

கீதாயா: புஸ்தகம் யத்ர யத்ர பாட: ப்ரவர்ததே1

தத்ர ஸர்வாணி தீர்த்தாணி ப்ரயாகாதீனி தத்ர வை 11 4

கீதை எங்கு இருக்கின்றதோ, எங்கு கீதா பாடம் நடைபெறுகிறதோ அங்கு புண்ணிய தீர்த்தங்களனைத்தும் வந்து சேரும். பகவானின் அருள் சுரக்கும்.

ஸர்வே தேவாஸ்ச ருஷ்யோ யோகினி: பன்னகாஸ்ச யே1

கோபாலா கோபிகா வாபி நாரதோத்தவ பார்ஷதை:11 5

தேவர்கள் அனைவரும், ரிஷிகளும், யோகிகளும், முனிவர்களும், கோபாலர்களும், கோபிகளும், நாரதரும், உத்தவரும், அவர்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கு இருப்பர். 5

ஸஹாயோ ஜாயதே சீக்ரம் யத்ர கீதா ப்ரவர்ததே1

யத்ர கீதாவிசாரஸ்ச படனம் பாடனம் ச்ருதம்1

தத்ராஹம் நிஸ்சிதம் ப்ருத்வி நிவஸாமி ஸதைவ ஹி11 6

எங்கு கீதை வாசிக்கப்படுகின்றதோ அங்கு பேரின்பம் வந்து சேரும். எங்கு கீதை ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறதோ, ஓதப்படுகிறதோ, புகட்டவும் கேட்கவும் செய்யப்படுகிறதோ, அங்கு நிலமகளே கேள், நான் அங்கு மகிழ்வுடன் இருப்பேன்.

கீதாச்ரயேஹம் திஷ்டாமி கீதா மே சோத்தமம் க்ருஹம்1

கீதாஞானமுபாச்ரித்ய த்ரீன்லோகான் பாலயாம்யஹம்11 7

கீதை என்னும் புத்தகத்தில் நான் வீற்றிருக்கிறேன். எனது நிரந்தரமான இருப்பிடம் அது. கீதா ஞானத்தில் நின்றுகொண்டு மூவுலகங்களையும் நான் பரிபாலிக்கிறேன். 7

கீதா மே பரமா வித்யா ப்ரஹ்மரூபா ந ஸம்சய: 1

அர்த்தமாத்ராக்ஷரா நித்யா ஸ்வானிர்வாச்ய பதாத்மிகா11 8

எனது பரம வித்தையாயிருப்பது கீதை; அதுவே எனது பிரம்ம ரூபம். கீதையைப் புரிந்து கொண்டவன் என்னைப் புரிந்தவனாவான். 8

சிதானந்தேன க்ருஷ்ணேன் ப்ரோக்தா ஸ்வமுகதோஸ்ஜுனம் 1

வேதத்ரயீ பரானந்தா தத்வார்த்தஞான ஸம்யுதா11 9

மூன்று வேதங்களின் வடிவமாய், பேரானந்த வடிவமாய், தத்துவத்தை உள்ளபடி விளக்குவதாயுள்ள இந்த ஞானம் கிருஷ்ணனால் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது.

யோசஷ்டாதசஜபோ நித்யம் நரோ நிஸ்சலமானஸ: 1

ஞான ஸித்திம் ஸ லபதே ததோ யாதி பரம் பதம்|| 10

உறுதியான உள்ளத்துடன் கீதையின் பதினெட்டு
அதிகாரங்களையும் தினமும் ஓதுபவன் பரமபதத்தை அடைவான்.

பாடே ஸமக்ரேஸஸம்பூர்ணே ததோஸ்தம் பாடமாசரேத் 1

ததா கோதானஜம் புண்யம் லபதே நாத்ர ஸம்சய:|| 11

முழுதும் படனம் செய்ய இயலாவிட்டால் அதன்
அரைவாசியைத் தினமும் ஓதுபவன். கோதானம் செய்த
புண்ணியத்தைச் பெறுவான்.

த்ரிபாகம் படமானஸ்து கங்காஸ்நான பலம் லபேத்||

ஷடம்சம் ஜபமானஸ்து ஸோ யாகபலம் லபேத்|| 12

கீதையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை படிப்பவன்
கங்கையில் நீராடிய பயணைப் பெறுவான். ஆறில் ஒரு பகுதியைப்
படிப்பவன் சோம யாகம் செய்த பலனைப் பெறுவான்.
12.

ஏகாத்யாயம் து யோ நித்யம் படதே பக்தி ஸம்யுத: 1

ருத்ரலோக மவாப்னோதி கணோ பூத்வா வஸேச்சிரம்|| 13

பக்தியுடன் ஓர் அத்தியாயமாவது தினமும் படிப்பவன்
ருத்திரலோகத்தையடைந்து கணங்களில் ஒன்றாகி இன்புற்றிருப்பான்.

அத்யாயம் ச்லோகபாதம் வா நித்யம் ய: படதே நர: 1

ஸ யாதி நரதாம் யாவன்மந்தரம் வஸுந்தரே|| 14

ஒரு அத்தியாயத்தையோ அல்லது ஒரு
சுலோகத்தையோ நாள்தோறும் படிப்பவன் வாழ்நாள் முழுவதும்
பேரின்பம் அடைவான்.

கீதாயா: ச்லோகதசகம் ஸப்த பஞ்ச சதுஷ்டயம் I

த்வௌ த்ரீனேகம் ததர்த்தம் வாச்லோகானாம் ய: படேன்னர: II 15

சந்த்ரலோக மவாப்னோதி வர்ஷாணாமயுதம் த்ருவம்I

கீதாபாடஸமாயுத்தோ ம்ருதோ மானுஷதாம் வ்ரஜேத்II 16

கீதையினுடைய பத்து, ஏழு, ஐந்து, நான்கு, மூன்று,
இரண்டு, அல்லது ஒன்று அல்லது பாதியையோ தினமும் ஓதுபவன்
சந்திரலோகத்தில் பதினாயிரம் வருஷங்கள் இன்புற்று வாழ்வான்.
கீதையைப் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது உயிர் துறப்பவன் மனுஷ்ய
லோகத்தை அடைகிறான்.

கீதாப்யாசம் புன: க்ருத்வா லபதே முக்தி முத்தமாம் I

கீதேத்யுச்சார ஸம்யுத்தோ ம்ரியமானோ கதிம் லபேத்II 17

கீதா அப்பியாசம் செய்துகொண்டிருப்பவன் உத்தமமான
முத்தியடைகிறான். மரணமடையும் போது “கீதை” என்று உச்சரிக்கும்
மனிதன்வீடுபேற்றையடைவான்.

17

கீதார்த்தச்ரவண்ஸஸக்தோ மஹாபாபயுதோஸி வாI

வைகுண்டம் ஸமவாப்னோதி விஷ்ணுனா ஸஹ மோததேII 18

பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனும் கீதையின் அர்த்தத்தைக் கேட்பதில் விருப்பமுடையவனாக இருப்பானாகில் அவன் வைகுண்டம் சென்று விஷ்ணுவின் பாதங்களையடைந்து பேரின்பத்தை அடைவான்.

கீதார்த்தம் த்யாயதே நித்யம் க்ருத்வா கர்மாணி பூரிச: 1

ஜீவன் முக்த: ஸ விக்ரேயோ தேஹாந்தே பரமம் பதம் II 19

ஓயாது வேலை செய்பவனும் இடையில் கீதையின் அர்த்தத்தை இடையறாது எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் அவனை ஜீவன் முக்தன் என்று கருதவேண்டும். உடல் அழியும்போது அவன் முத்தியடைகிறான்.

19.

கீதாமாசிரித்ய பஹவோ பூபுஜோ ஜனகாதய: 1

நிர்தூதகல்மஷா லோகே கீதா யாதா: பரம் பதம்II 20

கீதையை ஓதிய ஜனகன் போன்ற அரசர்கள் பலர் இவ்வுலகில் எந்தவிதமான குறைகளும் இன்றி நெடுங்காலம் இன்புற்று வாழ்ந்தனர். பின் மகாவிஷ்ணுவை அடைந்தனர்.

20.

கீதாயா: படனம் க்ருத்வா மாஹாத்ம்யம் நைவம் ய: படேத் 1

வ்ருதா பாடோ பவேத்தஸ்ய ச்ரம ஏவ ஹ்யுதாஹ்ருத:II 21

கீதையை வாசித்த பின்பு அதன் மஹாத்மியத்தை சேர்த்து வாசிப்பவன் கிடைத்தற்கரிய அரிய பேறுகளைப் பெறுவான். அத்துடன் அவன் இவ்வுலகில் சாதிக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் சாதித்து விட்டுப் பிறவாத நிலையை அடைவான்.

ஏதன் மாஹாத்மய ஸம்யுக்தம் கீதாப்யாஸம் கரோதி ய: 1

ஸ தத்பலமவாப்னோதி துர்லபாம் கதிமாப்னுயாத்|| 22

இந்த மஹாத்மியத்தோடு கூடிய கீதையின்
சுலோகங்களை யார் படிக்கிறானோ அவன்மேலே கூறப்பட்ட பலனைப்
பெறுகிறான். கிடைப்பதற்கு அரிய உயர்கதியும் அவனுக்குக்
கிடைக்கிறது.

சூதர் சொன்னது

மாஹாத்மயமேதத் கீதாயா மயா ப்ரோக்தம் ஸநாதனம்|

கீதாந்தே ச படேத்யஸ்து யதுக்தம் தத்பலம் லபேத்|| 23

கீதையை வாசித்தான பிறகு என்னால் இயம்பப்பட்ட
இந்தக் கீதா மஹாத்மியத்தை யார் வாசிக்கிறானோ அவன் இதில்
விளக்கப்பட்டுள்ள பலனைப் பெறுவான். 23.

தியான சுலோகங்கள்

“ஓம் பார்த்தாய ப்ரதிபோதிதாம் பகவதா

நாராயணேன ஸ்வயம்

வ்யாஸேன க்ரதிதாம் புராணமுனிநா

மத்யே மஹாபாரதம் 1

அத்வைதாம்ருதவர்ஷிணீம் பகவதீம்

அஷ்டாதசாத்யாயினீம்

அம்ப த்வாமனுஸந்ததாமி பகவத்கீதே

பகவத்வேஷிணீம் 11

1

ஓம் தாயே, பகவத்கீதை அன்னையே, பகவானான நாராயணனால் பார்த்தனுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றவளே, புராண கால முனிவரான வேத வியாசரால் மகாபாரதத்தின் கண் அமைக்கப்பெற்றவளே, அத்வைத அமிர்தத்தை உணர்த்துபவளே, பிறவிப்பெரும் பிணியைத் தீர்ப்பவளே, பதினெட்டு அத்தியாயங்களை உடைய உன்னைப் பூசிக்கிறேன்.

“நமோஸ்து தே வ்யாஸ விசாலபுத்தே

புல்லா ரவிந்தாயத பத்ரநேத்ர 1

யேன த்வயா பாரததைலபூர்ண:

ப்ரஜ்வாலிதோ ஞானமய: ப்ரதீப: 11

2

நிறைந்த புத்தியுடையவரும், நன்கு மலர்ந்த தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவருமான வேத வியாசரே, மகாபாரதம் என்னும் எண்ணெய் நிரம்பப்பெற்ற ஞான தீபத்தை ஏற்றி வைத்த மகானே. உம்மை வணங்குகிறேன்.

“ப்ரபன்னபாரிஜாதாய தோத்ரவேத்ரைகபாணயே 1

ஞானமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருததுஹே நம்: 11

3

3

சரணடைந்தவர்களுக்குக் கற்பக விருட்சமானவனே , பசுக்களை ஓட்டுவதற்காக ஒரு கையில் பிரம்பை வைத்திருப்பவனே, கீதை என்னும் அமிர்தத்தைக் கறந்தவனே, ஞான யோக

முத்திரையான சின்முத்திரையைத் தாங்கியிருக்கும் கிருஷ்ணனே
உன்னைப் போற்றுகிறேன். 3

“ஸ்ரீவோ பநிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாலநந்தன: 1
பார்த்தோ வத்ஸ: ஸரீபோக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மஹத் 11 4

உபநிடதங்கள் யாவும் பசுக்கள்; ஆயனான கிருஷ்ணன்
பால் கறப்பவன்; பார்த்தன் கன்று; அவ்ஞானப்பாலை அருந்துபவர்கள்
பேரறிஞர்கள்; கீதை என்னும் அமிர்தம் மேலான பால். 4

வஸூதேவஸூதம் தேவம் கம்ஸசாணூரமர்தனம் 1
தேவகீபரமானந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும் 11 5

வாசுதேவருடைய மகனான கிருஷ்ணன், கம்சனையும்
சாணூரனையும் கொன்றவன், தேவகிக்குப் பரமானந்தத்தைக்
கொடுப்பவன், உலகத்திற்குக் குருவானவன், அத்தகைய தேவனான
கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன்.

“பீஷ்மத்ரோணதடா ஜயத்ரதஜலா காந்தாரநீலோத்பலா
சல்யக்ராஹவதீ க்ருபேண வஹனீ கர்ணேன வேலாகுலா 1
அச்வத்தாமவிகர்ணகோரமகரா துர்யோதனாவர்தினீ
ஸோத்தீர்ணாகலுபாண்டவைரணநதீ கைவர்தக: கேசவ: 11 6

குருசேஷ்திரப் போர்க்களத்தில் ஓடும் இரத்த ஆற்றிற்குப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கரைகளாவர். ஐயத்தன் நீர்; காந்தார மன்னன் நீலோற்பலம் என்னும் மலர், சல்லியன் சுறாமீன்; கிருபன் என்பவன் பிரவாகம்; கர்னன் பேரலை; அசுவத்தாமனும் விகர்கனும் பயங்கரமான மகரமீன்கள்; தூர்யோதனன் நீர்ச் சுழல்; கிருஷ்ணனைப் படகோட்டியாகக் கொண்டு பாண்டவர்கள் அப்பேராற்றைக் கடந்தனர்.

“பாராசர்யவச: ஸரோஜமமலம் கீதார்த்தகந்தோத்தகடம்
நாநாக்யானக கேஸரம் ஹரிகதாஸம்போதனாபோதிதம் 1
லோகே ஸஜ்ஜனஷட்பதைஹரஹ: பேயீயமானம் முதா
பூயாத்தபாரதபங்கஜம் கலிமலப்ரத்வம்ஸின: ச்ரேயஸே 11 7

பரராச முனிவரின் புதல்வராகிய வேதவியாசர் வாக்கு என்றும் நீரில் தோன்றிய, பல கதைகளை மகரந்த மாகவுடைய, ஹரியின் பிரசங்கத்தால் உலகில் உள்ள நல்லோர் என்னும் தேன் வண்டுகளால் தினந்தோறும் ஆனந்தமாக அருந்தப் பெற்ற, கீதையின் மூலம் நறுமணமும் குற்றமும் இல்லாத மகாபாரதம் என்னும் தாமரை மலரானது கலியினது தோஷத்தை நீக்க விரும்புவனுக்கு நன்மை தரும். 7

“முகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதே கிரிம் 1
யத்க்ருபா தமஹம் வந்தே பரமானந்தமாதவம் 11 8

யாருடைய சக்தியானது ஊமையைப் பேச வைக்கிறதோ, முடவனை மலையத் தாண்டச் செய்கிறதோ, அந்தச்

சக்தி பொருந்திய பரமானந்தமான மூர்த்தியான மாதவனை நான்
துதிக்கிறேன். 8

யம் ப்ரஹ்மா வருணேந்த்ர ருத்ரமருத: ஸ்துன்வந்தி திவ்யை: ஸ்தவை:
வேதை: ஸாங்கபதக்ரமோபநிஷதைர்காயந்தி யம் ஸாமகா: 1

த்யானாவஸ்தித தத்கதேன மனஸா பச்யந்தி யம் யோகினோ
யஸ்யாந்தம் ந விது: ஸுராஸுரகணா தேவாய தஸ்மை நம: 11 9

பிரம்மா, வருணன், இந்திரன், உருத்திரன்,
மருத்தேவதைகள் யாபேரும் யாரை திவ்வியமான சுலோகங்களால்
துதிக்கிறார்களோ, சாமகாணம் பாடுகின்றவர்கள் யாரை அங்கமும்
பதக்கிரமமும் உபநிடதங்களும் கூடிய வேதங்களால் பாடுகிறார்களோ,
யோகிகள் தியான முதிர்ச்சியால் மனதை யார் பால் வைத்துத்
தொழுகிறார்களோ, சுர அசுரக் கூட்டங்கள் யாருடைய முடிவை
அறிகிறார்களில்லையோ, அத்தகைய பெருந்தெய்வத்தை
வணங்குகிறேன்..

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை

முதலாவது அத்தியாயம்

அச்ச்சுன விஷாதயோகம்

திருதராட்டினன் சொன்னது

தர்மஷேத்தே குருஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ: 1

மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய II

1

சஞ்சயா, புண்ணியபூமியாகிய குருசேத்திரத்தில்
நடக்கவிருக்கும் போரைப் பற்றி எனக்கு விபரமாகச் சொல்வாயாக.

**போர் செய்வதற்காகப் பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும்
வீரவேசத்துடன் அணிவகுத்து நிற்பதைச் சஞ்சஜன்
விளக்குகின்றான். 2 - 20.**

சஞ்சயன் சொன்னது

தருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வ்யூடம் துர்யோதனஸ்ததா 1

ஆசார்யமுபஸங்கமய ராஜா வசனமப்ரவீத் 11

2

மாமன்னா, ராஜாவாகிய துர்யோதனன் தனக்கு முன்
அணிவகுத்து நிற்கும் பாண்டவர்களது சேனையைப் உற்றுப்
பார்க்கிறான். பின் தனது குருவாகிய துரோணச்சாரியாரின் அருகே
சென்று அவருக்குச் சொல்கிறான்.

பச்யைதாம் பாண்டுபுத்ராணாமாசார்ய மஹதீம் சமூம் 1

வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேண தவ சிஷ்யேண தீமதா 11

3

குருவே, துருவதனனின் மகனும், உங்கள் சீடனும் ஆகிய
திருஷ்டத்துமனின் தலைமையில் அணிவகுத்து நிற்கும் பாண்டவர்களது
பெருஞ் சேனையைப் பாருங்கள்.

அத்ர சூரா மஹேஷ்வாஸா பீமாஜ்ஜுனஸமா யுதி 1

யுயுதானோ விராடஸ்ச த்ருபதஸ்ச மஹாரத : 11 4

த்ருஷ்டகேதுஸ்சேகிதான : காசிராஜஸ்ச வீர்யவான் 1

புருஜித் குந்திபோஜஸ்ச சைப்யஸ்ச நரபுங்கவ : 11 5

யுதாமன்யுஸ்ச விக்ராந்த உத்தமௌஜாஸ்ச வீர்யவான் 1

ஸௌபத்திரோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸ்வ ஏவ மஹாரதா : 11 6

பாண்டவர்களது படையில் பெரும் வீரர்களுடன் சூரர்களும் இருக்கிறார்கள். பீமனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் சமமான பலமுடையவர்களாக யுயுதானனும், விராடதேசத்தரசனும், மகாரதனாகிய துருபத தேசத்து அரசனும், திருஷ்ட கேதுவும், சேகிதானனும், வீரியமுடைய காசிராஜனும், புருஜித் என்பவனும், குந்திபோஜனும், மனிதருள் முதன்மை வகிக்கும் சைபியன் என்பவனும், பேராற்றலுள்ள யுதாமன்யுவும், வல்லமை மிக்க உத்த மௌஜஸ் என்பவனும், சுபத்திரையின் புதல்வனும், திரண்டுநிற்கின்றனர். இவர்களெல்லோரும் முறையாகப் போர்ப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள்.

அஸ்மாகம் து விசிஷ்டா யே தாந்திபோத த்வீஜோத்தம 1

நாயகா மம ஸையஸ்ய ஸம்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவீமி தே 11 7

பிராமணர்களுள் மேலானவரே , எமது படையில்
உள்ளோரில் யார் யார் சிறந்த வீரர்கள் என்பதை நீர் தெரிந்து
கொள்வதற்காகச் சொல்கிறேனே கேளும்.

பவான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்ஜய: 1

அச்வத்தாமா விகர்ணஸ்ச ஸௌமதத்திர்ஜயத்ரத : 11

8

எமது பெரும் படையில் பீஷ்மரும் கர்ணனும் போர்
முனைகளில் தோல்வியைக் கண்டறியாத கிருபாச்சாரியாரும்
அசுவத்தாமாவும் விகர்ணனும் சோமதத்தனின் புதல்வனான
பூரிசிரவசுவம் ஜயத்திரனும் இருக்கிறார்கள்.

அன்யே ச பஹவ: சூரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதா : 1

நானாசஸ்த்ரஹ்ரணா : ஸர்வே யுத்தவிசாரதா: 11

9

வீரர்கள் எல்லோரும் எனக்காகத் தம் உயிரைக்
கொடுக்கத் துணிந்தவர்களாகவும் பல்வேறு விதமான ஆயுதங்களைக்
கையில் ஏந்தியவர்களாகவும் நிற்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும்
யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்த சூரர்கள்.

அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரசுஷிதம் 1

பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரசுஷிதம் 11

10

பீஷ்மரின் தலைமையிலான படையில் அளவு கடந்த வீரர்கள் உள்ளனர். அவ்வீரப்படையினர் வீமனது படையைக் கட்டுக்குள் அடக்குவர்.

அயனேஷுச ஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா : 1

பீஷ்மமேவாபிரசுஷந்து பவந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி || 11

படைவீரர்கள் அனைவரும் தத்தம் இடங்களில் நின்று கொண்டு எல்லோரும் பீஷ்மரையே காப்பாற்றுங்கள்.

தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த :பிதாமஹ: 1

ஸிம்ஹநாதம் விநத்யோச்சை : சங்கம் தத்மௌ ப்ரதாபவனான்|| 12

சகலவற்றையும் உணரும் வல்லமை படைத்தவரும் குருகுல வயோதிபருமான பீஷ்மர் தூர்யோதனனுக்கு உற்சாகமுட்டுவதற்காக உரக்கச் சிம்மநாதம் செய்து சங்கை ஊதினார்.

தத: சங்காஸ்ச பேர்யஸ்ச பணவானககோமுகா: 1

ஸஹஸைவாப்யஹன்யந்த ஸ சப்தஸ்துமுலோளபவத்|| 13

அதன் பின் சங்குகளும் பேரிகைகளும் தம்பட்டங்களும் பறைகளும் கொம்புகளும் திடீரென்று முழங்கிப் பேரொலியைக் கொடுத்தன.

தத: சவேதைஹயைர்ஹயைய்யுக் தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்திதௌ 1
மாதவ: பாண்டவஸ்சைவதிவ்யௌ சங்கௌ ப்ரதத்மது:II 14

அதன் பின்பு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் வீற்றிருந்த மாதவனும் பாண்டவர்களில் ஒருவனான அர்ச்சுனனும் தத்தமது தெய்வீகச் சங்குகளை எடுத்து உரக்க ஊதினார்கள்.

பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷீகேசோ தேவதத்தம் தனஞ்ஜய: 1
பௌண்ட்ரம் தத்மௌ மஹாசங்கம்பீமகர்மாவ்ருகோதர:II 15

ஹ்ருஷீகேசன் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கை ஊதியதும், தனஞ்ஜயன் தேவதத்தம் என்ற சங்கையும், பெரும் பலசாலியான வீமன் பெளண்ட்ரம் என்ற பெரிய சங்கையும் எடுத்து ஊதினர்.

அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதிஷ்டிர : 1
நகுல: ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ II 16

குந்தியின் மகனான ராஜா உருத்திரன் அனந்த விஜயம்
என்ற சங்கையும், நகுலனும் சகாதேவனும் சுகோஷம், மணிபுஷ்பகம்
என்ற சங்குகளையும் எடுத்து ஊதினார்கள்.

காச்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ: சிகண்டி ச மஹாரத: 1

த்ருஷ்டத்யும்னோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜித : II 17

சிறந்த வில் வீரனான காசிராஜனும், மாவீரனான
சிகண்டியும், திருஷ்டத்யும்னனும், விராடதேசத்தரசனும், யாராலும்
வெல்ல முடியாத சாத்தியகியும்,

த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வச : ப்ருதிவீபதே 1

ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹு: சங்கான் தத்மு: ப்ருதக் ப்ருதக் II 18

மண்ணாளும் அரசே! துருபதனும் திரௌபதியின்
புதல்வர்களும், மிகுந்த தோள்வலிமையுடைய சுபத்திரையின் மகனும்
மற்றும் பலரும் தத்தமது சங்குகளை ஊதுகிறார்கள்.

ஸ கோஷோ தார்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி வ்யதாரயத் 1

நபஸ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யனுநாதயன் II 19

அப்பெரு முழக்கமானது விண்ணையும் மண்ணையும்
அதிரச் செய்து எதிரொலிக்கிறது. அவ்வொலி எமது வீரர்களின்
நெஞ்சில் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது.

அத வ்யவஸ்திதான்த்ருஷ்ட்வா தார்தராஷ்ட்ரான் கபித்வஜ: 1
 ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பாண்டவ: 11
 ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்யமிதமாஹ மஹீபதே 1 20

அரசே! குரங்குக் கொடியை உடைய அர்ச்சுனன், போர் செய்யத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் எமது சேனையை உற்றுப் பார்க்கிறான், பின் கண்ணனைப் பார்த்துச் சொல்கிறான்.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

ஸேனயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத 11 21
 யாவதேதாந்நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமானவஸ்திதான் 1
 கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மின் ரணஸமுத்யமே 11 22

அச்சுதா, படைகளுக்கிடையில் தேரை நிறுத்துக. இப்போரில் நான் யாரோடு யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதையும், என்முன் நிற்பவர்கள் யார் என்பதையும் நான் அறிதல் வேண்டும்.

யோத்ஸ்யமானானவேக்ஷேஹம் ய ஏதேஸ்த்ர ஸமாகதா: 1
 தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ : 11 23

புல்லறிவாளான தூர்யோதனை மகிழ்விக்கும்
நோக்கத்துடன் இங்கு போர் புரியத் திரண்டு நிற்பவர்களை நான்
அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேசோ குடாகேசேன பாரத 1
ஸேனயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம் II 24

பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகத : ஸர்வேஷாம் ச மஹீக்ஷிதாம் 1
உவாச பார்த்த பச்யைதான் ஸமவேதான்குருனிதி II 25

திருதராஷ்டிரரே, குடாகேசன் இவ்வாறு சொன்னதும்,
ஹ்ருஷீகேசன் இரண்டு சேனைகளுக்கிடையில் பீஷ்மதுரோணர்களுக்கு
எதிரிலும் எல்லா வேந்தர்களுக்கெதிரிலும் தனது பெருமை மிக்க
தேரை நிறுத்தி விட்டு; “பார்த்தா, எமக்கெதிரே கூடிநிற்கும்
கௌரவர்களை நன்றாகப் பார்” என்றார்.

தத்ராபச்யத் ஸ்திதான் பார்த்த : பித்ருனத பிதாமஹான் 1
ஆசார்யான்மாதுலான்ப்ராத்ருன் புத்ரான் பௌத்ரான்ஸகீன் ஸ்ததா II
ச்வசுரான்ஸுஹ்ருதஸ்சைவ ஸேனயோருபயோரபி 1 26

போர் செய்வதற்காகச் சூழ்ந்து நிற்கும் இரண்டு
 சேனைகளையும் அர்ச்சுனன் பார்த்தான். அச்சேனைகளிலிருக்கும்
 தந்தையாரையும், பாட்டன்மார்களையும், ஆசாரியர்களையும்,
 மாமன்மார்களையும், சகோதரர்களையும், மக்களையும்,
 பேரன்மார்களையும், தோழர்களையும், அன்பர்களையும் அவன்
 கண்டான்.

தான்ஸமீகஷ்ய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வான்பந்தூன வஸ்திதான் II

க்ருபயா பரயாஸ்ஸவிஷ்டோ விஷீதன்னிதம்ப்ரவீத் I

27

குந்தியின் மகனான அர்ச்சுனன் தனக்கெதிரே போர்
 செய்வதற்காக நிற்கின்ற உறவினர்களைக் கண்டதும், பேரிரக்கம்
 கொண்டு கோபத்துடன் சொல்கிறான்.

அர்ச்சுனன் சொன்னது

த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜனம்க்ருஷ்ண ய்யுத்ஸும் ஸமுபஸ்திதம் II

ஸீதந்தி மம காத்ராணி முகம் ச பரிசஷ்யதி I

28

கிருஷ்ணா, போர் செய்வதற்காக என் முன்னே
 கூடிநிற்கும் எனது உறவினர்களைக் கண்டதும் எனது மனமும்
 அங்கங்களும் சோர்வடைகின்றன; தொண்டை வறள்கிறது.

வேபதுஸ்ச சரீரே மே ரோமஹர்ஷஸ்ச ஜாயதே II

காண்டீவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத்த்வக்ஸைவ பரிதஹ்யதே 1 29

எனது உடல் நடுங்குகிறது. ரோமம் சிலிர்த்துகிறது.
கையிலிருக்கும் காண்டீபம் நழுவுகிறது. உடல் பற்றி எரிகிறது.

ந ச சக்னோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மன: II

நிமித்தானி ச பச்யாமி விபரீதானி கேசவ 1 30

கேசவா, என்னால் நிற்க முடியவில்லை. மனம்
சோர்கிறது; கெட்ட சகுணங்கள் என்முன் தோன்றுகின்றன.

ந ச ச்ரேயோஸனுபச்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜனமாஹவே II

ந காங்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகானி ச I 31

கிருஷ்ணா, போரில் சுற்றத்தவர்களைக் கொல்வதன்
மூலம் எனக்கு எந்த நன்மையும் வரப்போவதில்லை. வெற்றியையும்
அதன் மூலம் வரும் அரசாட்சியையும் இன்பங்களையும் நான்
விரும்பவில்லை.

கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேன வா II
 யேஷாமர்த்தே காங் ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போகா : ஸுகானி ச I 32
 த இமேவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணான்ஸ்த்யக்த்வா தனானி ச II
 ஆசார்யா : பிதா : புத்ராஸ்ததைவ ச பிதாமஹா: I 33
 மாதூலா: ச்வசரா பௌத்ரா: ஸ்யாலா : ஸம்பந்தினஸ்ததா II 34

கோவிந்தா, யாருக்காக நாம் அரசாட்சியையும், போகங்களையும், இன்பங்களையும் விரும்புகின்றோமோ, அதாவது ஆசாரியர்கள், தந்தைமார், மக்கள், அம்மான்மார், பாட்டன்மார், மாமன்மார், பேரர்கள், மைத்துனர்கள், சம்பந்திகள் முதலியோர் தமது உயிர்களை மதிக்காது செல்வங்களைத் துறந்து இங்கு வந்து நிற்கின்றனர். அவர்களைக் கொன்று இவ் இராச்சியத்தைப் பெறுவதால் என்ன இலாபம்? அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நாம் வாழ்வதால் என்ன பயன் உண்டாகப்போகிறது?

ஏதான்ன ஹந்துமிச்சாமி க்னதோனபி மதுஸூதன I
 அபித்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய ஹோதோ:கிம்நு மஹீக்ருதே II 35

மதுசூதனா, நான் கொல்லப்படும் நிலை வந்தாலும், மூவுலகையும் அரசாளும் நிலை வந்தாலும் நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். அப்படியிருக்க இந்தப் பூமிக்காக அவர்களைக் கொல்வேனா...?

நிஹத்ய தார்தராஷ்ட்ரான்ந : கா ப்ரீதி : ஸ்யாஜ்ஜநார்தன I
 பாபமேவாச்யேதஸ்மான் ஹத்வைதானாததாயின : II 36

ஐனார்த்தனா! திருதராட்டினனது புத்திரர்களைக்
கொல்வதால் எமக்கு அப்படி என்ன இன்பம் வரப்போகிறது?
அப்படியிருக்க இப் பாவினைக் கொல்வதால் பாவம் தான் எம்மை
வந்தடையும்.

தஸ்மாந்நாஹா வயம் ஹந்தும் தார்தராஷ்ட்ரான்ஸ்வ பாந்தவான் I
ஸ்வஜனம் ஹி கதம் ஹத்வா ஸுகின : ஸ்யாம மாதவ II 37

ஆதலால் எமது சுற்றத்தவராகிய திருதராட்டினனது
புதல்வர்களைக் கொல்வது எமக்குத் தகுதியானதல்ல. மதவா,
சுற்றத்தவர்களைக் கொல்வதன் மூலம் நான் எப்படி இன்பத்தை
அனுபவிக்க முடியும்?

யத்யப்யேதே ந பச்யந்தி லோபோபஹதசேதஸ : I
குலஷயக்ருதம் தோஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம் II 38
கதம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி: பாபாதஸ்மாந்நிவர்திதும் I
குலஷயக்ருதம் தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர்ஜநார்தன II 39

ஐனார்த்தனா, பேராசையால் அறிவிழந்த இவர்கள்
குலத்தை நாசப்படுத்தும் கேட்டையும், நம்பிக்கைத் துரோகத்தால்

உண்டாகும் பாதகத்தையும் உணர்கிறார்களில்லை. இவற்றை நன்கு உணர்ந்த நாம் ஏன் இப்பாவத்திலிருந்து விலகிக் கொள்ளக்கூடாது.

குலஷயே ப்ரணச்யந்தி குலதர்மா : ஸநாதனா : 1

தர்மே நஷ்டே குலம் க்ருத்ஸ்மதர்மோ஽பிபவத்யத 11 40

எமது குலம் அழிந்தால் எமது குலதர்மங்களும் அழிந்துவிடும். தர்மம் அழிந்தால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

அதர்மாபிபவாத்க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்த்ரிய: 1

ஸ்த்ரீஷுதுஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேய ஜாயதே வர்ணஸங்கர: 11 41

அதர்மம் மிகுந்தால் குலப் பெண்கள் கற்பிழந்துவிடுவார்கள். கிருஷ்ணா, பெண்கள் கற்பிழந்தால் வர்ணக் கலப்பு உண்டாகிவிடும்.

ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்நானாம் குலஸ்ய ச 1

பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்தபிண்டோதகக்ரியா : 11 42

வர்ணக்கலப்பேற்பட்டால் குலத்திற்கும் அதனை
அழித்தவர்களுக்கும் நரக வாழ்வு உண்டாகும். அவர்களுடைய
பித்துருக்கள் பிண்டத்தையும், நீரையும் இழந்து அலைவார்கள்.

தோஷரேதை : குலக்நானாம் வர்ணஸங்கரகாரகை : 1
உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மா : குலதர்மாஸ்ச சாச்வதா : II 43

குலத்தை அழித்தொழிக்கும் குல நாசகர்களால்
செய்யப்படும் வர்ணக் கலப்பால் உண்டாகும் கேடுகளால் வர்ண
தர்மங்களும், குல தர்மங்களும் நிலைகுலைந்துவிடும்.

உத்ஸன்னகுலதர்மாணாம் மனுஷ்யாணாம் ஜநார்தன 1
நரகே நியதம் வாலோ பவதீத்யனுசுச்சுரும II 44

ஜனார்த்தனா, குலதர்மத்திலிருந்து வழுவியவர்கள்
நரகத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட துன்பங்களை அனுபவிப்பார்கள் என்று
கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

அஹோ பத மஹத்பாபம் கர்தூம் வ்யவஸிதா வயம் 1
யத்ராஜ்யஸுகலோபேன ஹந்தூம் ஸ்வஜனமுத்யதா : II 45

அரசு சுகபோகத்தை விரும்பிச் சுற்றத்தாரைக்
கொல்வதாகிய கொடும் பாவத்தைச் செய்யத் துணிந்துவிட்டோம்.
ஐயகோ!

யதி மாமப்ரதீகாரமசஸ்த்ரம் சஸ்த்ரபாணய: 1

தார்தராஷ்ட்ராரணே ஹன்யஸ்தன்மே ஷேமதரம் பவேத் 11 46

அவர்களை எதிர்க்காமலும், அவர்களுக்கெதிராக எந்த
ஆயுதத்தையும் தூக்காமலும் நிற்கின்ற என்னைத் திருடராட்டினனது
புத்திரர்கள் இவ்யுத்தத்தில் கொல்வார்களானால் அதுவே எனக்குப்
பெருமையாகும்.

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்த்வாஸர்ஜன : ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத் : 1

விஸ்ருஜ்ய ஸசரம் சாபம் சோகஸம் விக்னமானஸ : 11 47

இங்ஙனம் சொல்லிய அர்ச்சனன் தனது அம்பையும்
வில்லையும் யுத்த களத்தில் எறிந்துவிட்டு அளவுக்கதிகமான
துக்கத்துடன் தேர்த்தட்டில் அமர்ந்துகொண்டான்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சாங்கிய யோகம்

சஞ்சயன் சொன்னது

தம் ததா க்ருபயாஸ்விஷ்டமச்ருபூர்ணாகுலேஷணம் I

விஷீதந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸுதன : II 1

இரக்கத்தால் கண்கள் கலங்கி, பார்க்குமிடம் தெரியாது தடுமாறிய அர்ச்சுனைப் பார்த்து மதிசூதனர் இவ்வாறு சொல்கிறார்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

குதஸ்த்வா கச்மலமிதம் விஷமே ஸமுபஸ்திதம் I

அனார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யமகீர்த்திகரமர்ஜுன II 2

2
அர்ச்சுனா, ஆரியனுக்கு வரக்கூடாததும், சுவர்க்க இன்பத்தைத் தடுப்பதும், புகழைக் கொல்வதுமான இவ் மனக்கலக்கம் இவ்நெருக்கடியான வேளையில் எப்படி உன்னை வந்தடைந்தது?

மங்களபுரியைக் குலோத்துங்கன் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள்.

2
க்லைப்யம் மா ஸ்ம: பார்த்த நைதத்த்வய்யுபபத்யதே I

ஷுத்ரம்ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்டபரந்தப II 3

பார்த்தா, அலியின் இயல்பை அடையாதே. அது
வீரனான உனக்குப் பொருந்தாது. எதிரிகளை நடுநடுங்கச் செய்பவனே,
புகழைக்கெடுக்கும் இழிவான மனத்தளர்ச்சியை நீக்கிவிட்டு எழுந்திரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது

கதம் பீஷ்மஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம் ச மதுஸுதன I

இஷுபி: ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸுதன II 4

தீயவர்களை அழிப்பவரே, மது என்ற கொடிய
அரக்கனைக் கொன்றவரே, நான் போற்றி வணங்கும் துரோணரையும்,
பீஷ்மரையும் எதிர்த்து எப்படிப் பாணங்களைத் தொடுப்பது?
4

குருனஹத்வா ஹி மஹா நுபாவான்

ச்ரேயோ போக்தும் பை'யமபீஹ லோகே I

ஹத்வாஸ்த்தகாமாம்ஸ்து குருனிஹைவ

புஞ்ஜீய போகான் ருதிரப்ரதிக்தான் II 5

உலகம் போற்றும் பெரியவர்களைக் கொல்வதை விடப்
பிச்சை ஏற்று உண்பது மேலானது. முதியவர்களைக் கொல்வதன்
மூலம் இரத்தம் கலந்த பொருட்களையும் போகத்தையும்
இம்மையிலேயே அனுபவிப்பவனாகிவிடுவேன்.

5

ந சைதத்வித்ம : கதரந்நோ கரீயோ

யத்வா ஜயேம யதி வா நோ ஜயேயு : I

யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாமஸ்

தேவஸ்திதா : ப்ரமுகே தார்தராஷ்ட்ரா : II

நாம் அவர்களை அழிப்பது மேலானதா..? இல்லை
அவர்கள் எம்மை அழிப்பது மேலானதா...? இதில் எது மேலானது
என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. எவரைக்கொன்ற பின் நாம் உயிர்வாழ
மாட்டோமோ அவர்களே எம் எதிரில் வந்து நிற்கின்றனர்.

6

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ :

ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா : I

யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஸ்சிதம் ப்ருஹி தன்மே

சிஷ்யஸ்தேஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம் II

7

அறியாமையினால் நல்லியல்புகளை இழந்த நான்
அறநெறிகள் என்னவென்பதை உம்மிடம் கேட்கிறேன். எனக்குச்

சிறப்பினைத் தருவதை மட்டும் விளக்கமாகச் சொல்லும்; நான் உமது சிஷ்யன்; உம்மைத் தஞ்சமைகிறேன்; உபதேசித்தருளும்.

7

ந ஹி ப்ரபச்யாமி மமாபனுத்யாத்

யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம் 1

அவாப்ய பூமாவஸபத்னம்ருத்தம்

ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதிபத்யம் 11

8

பூமியில் சிறப்புக்களையும் பெருமைகளையும் தரும் அரசாட்சியைப் பெறிலும், அமரர்களுக்கு அதிபதியாக இருக்கப்பெறிலும் அவை எனது புலன்களை வாட்டுகின்ற துன்பங்களைப் போக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

8

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேசம் குடாகேச: பரந்தப : 1

ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவ ஹ|| 9

பகைவர்களைப் பொசுக்கி அழிக்கும் குடாகேசனான அர்ச்சனன், ஹ்ருஷீகேசனாகிய கோவிந்தனுக்குத் தனது இயலாமையைக் கூறிய பின்; “போர் புரிய மாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு மௌனியாகிறான்.

தமுவாச ஹ்ருஷீகேச: ப்ரஹஸன்னிவ பாரத I

ஸேனயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமிதம் வச: II 10

திருதராட்டிரா, இரண்டு சேனைகளையும் பார்த்ததனால் மனக்கிலேசமடைந்த அர்ச்சனனைப் புன்முறுவலுடன் நோக்கிய ஹ்ருஷீகேசர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அசோச்யானன்வசோசஸ்த்வம் ப்ரக்ஞாவாதான்ஸ்ச பாஷஸே I

கதாஸுனகதாஸுன்ஸ்ச நானுசோசந்தி பண்டிதா : II 11

நீ துயரப்படத்தக்கவர் அல்லார் பொருட்டுத் துயரப்படுகிறாய். அத்துடன் ஞானிகள் கூறும் நல்லுரைகளையும் உரைக்கிறாய். அறிவுடையவர்கள் இருப்பவர்களுக்காகவோ இறப்பவர்களுக்காகவோ துயரப்பட மாட்டார்கள்.

11

ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனாதிபா : I

ந சைவ ந பவிஷ்யாம : ஸர்வே வயமத : பரம் II 12

நான், நீ, என் முன் இருப்போர் யாபேரும் முன்பும் இல்லாதிருந்ததில்லை. இவ்வுடம்பு அழிந்து போனாலும் அவை இல்லாமற் போவதில்லை.

தேவநிணோஸ்மின்யதா தேஹே கௌமாரம் யௌவனம் ஜரா I

தாத தேஹாந்தரப்ராப்திர்தீரஸ்தத்ர ந முஹ்யதி II

13

ஆத்மா புகுந்துள்ள உடல் இளமையும், அழகும், மூப்பும் அடைவதைப்போல வேறு உடல்களையும் எடுக்கும். அறிவுள்ளவன் அதற்காகக் கவலைகொள்ள மாட்டான்.

மாத்ராஸ்பர்சாஸ்து கௌந்தேய சீதோஷ்ணஸுகது : கதா : I

ஆகமாபாயினோநித்யாஸ்தாம்ஸ்திதிஸ்வ பாரத II

14

குந்தியின் மைந்தா, பொறிகள் புலன்களுள் அடங்குவதால் குளிர் வெப்பம், இன்பம் துன்பம் போன்றன உண்டாகின்றன. தோன்றுதலும் மறைதலும் நிலையாமையும் அவற்றின் இயல்பு. அதனால் அவைகளைப் உணர்ந்து கொள்.

யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப I

ஸமது:கஸுகம் தீரம் ஸோஸம்ருதத்வாய கல்பதே II

15

மானிடர்களில் உயர்ந்தவனே, எவனொருவன் புலன்களால் இன்னலுறாமல், இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் சமமாக உணர்கிறானோ அவன் இறவாத நிலையை அடைந்த தீரனாகிறான்.

நாஸ்தோ வித்யதே பாவோ நாபாவோ வித்யதே ஸத: I

உபயோரபி த்ருஷ்டோஸந்தஸ்த்வனயோஸ்தத்வதர்சிபி : II 16

இல்லாத ஒன்றிற்கு இருப்புக்கிடையாது. இருப்பது இல்லாமற் போகாது. என்ற உண்மையை அறிந்தவர்களே இவ்விரண்டின் தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்வர்.

அவிநாசி து தத்வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் I

விநாசமவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித்கர்துமர்ஹதி II 17

உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள பொருள் அழிவில்லாதது. அழிவில்லாத அப்பொருளை அழிக்க யாராலும் முடியாது.

அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தா: சரீரிண: I

அநாசினோஸ்ப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத II 18

நித்தியமானதாய், அழிவற்றதாய், அளப்பரியதாய் உள்ள ஆன்மா எடுக்கும் உடல்கள் யாவும் அழியும் தன்மை உடையவை. ஆதனால் பாரதா போர் செய்வாயாக.

18

ய ஏனம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஸ்சைனம் மன்யதே ஹதம் I

உபௌ தெள ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதேII 19

ஆன்மா கொலை செய்யுமென்றோ, அது கொலை செய்யப்படுமென்றோ எண்ணுபவர்கள் அறியாமை மிக்கவர்கள். ஆன்மா கொல்வதுமில்லை. கொல்லப்படுவதுமில்லை.

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந்

நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய : I

அஜோ நித்ய: சாச்வதோசயம் புராணோ

ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே II

20

ஆத்மா ஒரு போதும் பிறப்பதும் இல்லை இறப்பதுமில்லை. அதே போல அது இல்லாதிருந்து பிறந்ததும்ல்ல. அது பிறவாதது, இறவாதது, தேயாதது, வளராதது, தேகம் கொல்லப்பட்டாலும் ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை.

வேதாவிநாசினம் நித்யம் ய ஏனமஜமவ்யயம் I

கதம் ஸ புருஷ: பார்த்த கம் காதயதி ஹந்தி கம் II

21

பார்த்தா, இவ் ஆத்மா அழியாதது, மாறாதது, பிறவாதது, குறையாதது என்று அறிந்துகொள்பவன் யாரைக் கொல்லமுடியும்....? யாரைக் கொல்விக்க முடியும்.

வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி யதா விஹாய

நவானி க்ருஹ்ணாதி நரோஸ்பராணி I

ததா சரீராணி விஹாய ஜீர்ணான் -

யன்யானி ஸ்ம்யாதி நவானி தேஹீ II

22

பழுதடைந்த உடைகளை நீக்கிவிட்டு மனிதன் புதிய உடைகளை அணிவது போல ஆன்மா பழுதடைந்த உடல்களைக் களைந்துவிட்டு புதிய உடல்களுள்ப் புகுகிறது.

நைநம் சிந்தந்தி சஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக : I

ந சைனம் க்லேதயந்த்யாபோ ந சோஷயதி மாருத : II 23

ஆயுதங்கள் எவையும் ஆத்மாவை வெட்டமாட்டமாட்டாது; தீ அதனைச் சுடமாட்டாது; நீர் அதனை நனைக்கமாட்டாது; காற்றும் அதைத் தழுவமாட்டாது.

அச்சேத்யோசயமதாஹ்யோளயமக்லேத்யோசோஷ்ய ஏவ ச I

நித்ய: ஸர்வகத : ஸ்தானூரசலோயம் ஸநாதன : II 24

இவ் ஆத்மா வெட்டுண்ணாது; வேகமாட்டாது; அது நித்தியமாய், நிறைவாய் நிலையாய், அசைவற்றதாய் என்றும் இருக்கும்.

24

அவ்யக்தோஸ்யமசிந்த்யோஸ்யமவிகார்யோஸ்யமுச்யதே I

தஸ்மாதேவம் விதித்வைனம் நானுசோசிதுமர்ஹஸி II

25

இத்தகைய ஆத்மாவானது பொறிகளுக்குத் தென்படாது; சிந்தனைக்கு எட்டாதது; மாறுபடாதது. இத்தகைய ஆத்மாவை அறிந்து உனது துன்பங்களை அகற்று.

அத சைனம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மன்யஸே ம்ருதம் I

ததாபி த்வம் மஹாபாஹோ நைனம் சோசிதுமர்ஹஸி II

26

இவ்வாத்மா பிறக்கும் என்றும் பின் அது இறக்கும் என்றும் நீ எண்ணுவாயாயனால், அப்பொழுதும் பெருந்தோளுடையவனே, அதன் பொருட்டும் நீ வருந்துவது பொருத்தமானதல்ல.

ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர்த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச I

தஸ்மாதபரிஹார்யேஸர்த்தே ந த்வம் சோசிதுமர்ஹஸி II

27

பிறந்தவன் இறப்பதும், இறந்தவன் பிறப்பதும் உறுதியானது; அப்படியான உறுதியான, விலக்கமுடியாத விஷயத்திற்காக நீ கவலைப்படுவது அர்த்தமற்றது.

அவ்யக்தாதீனி பூதானி வ்யக்தமத்யானி பாரத I

அவ்யக்தநிதனான்யேவ தத்ர கா பரிதேவனா II

28

பார்த்தா, உயிர்களின் தோற்றம் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. அதன் முடிவான மரணம் பற்றியும் தெரியாது. இடையில் வாழும் காலம் பற்றியே தெரியும். இதற்காக ஏன் கவலை கொள்கிறாய். 28

ஆஸ்சர்யவத்பச்யதி கஸ்சிதேனம்

ஆஸ்சர்யவத்வததி ததைவ சான்ய : I

ஆஸ்சர்யவச்சைனமன்ய : ச்ருணோதி

ச்ருத்வாப்யேனம் வேத ந சைவ கஸ்சித் II

29

இவ் ஆத்மா வியப்புக்குரியதென்று நினைக்கிறான் ஒருவன். இன்னொருவன் விந்தையானது என்று எண்ணுகிறான். வேறொருவன் ஆச்சரியத்துக்குரிய தென்று கேள்விப்படுகிறான். ஆனால் யாரும் ஆத்மாவின் இயல்பை அறிந்ததில்லை.

தேஹீ நித்யமவத்யோசயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத I

தஸ்மாத்ஸ்ர்வாணி பூதானி ந த்வம் சோசிதுமர்ஹஸி II

30

பார்த்தா, உடல்கள் அனைத்திலும் உறைந்திருக்கின்ற ஆத்மா ஒரு போதும் வதைக்கப்பட முடியாதவன். ஆகையால் அதன் பொருட்டு நீ துயரப்படத் தேவையில்லை.

30

ஸ்வதர்மமபி சாவேஷ்ய ந விகம்பிதுமர்ஹஸி I

தர்மயாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோஸ்யதக்ஷத்ரியஸ்ய ந வித்யதே II

31

தீயவர்களை அழிப்பது சுயதர்மமா என்று நினைப்பது தவறு. அரசனான நீ மனம் பேதரிக்கக் கூடாது. அறத்தைக் காக்கப் போராடவது அரசர்களின் கடமை. அதற்கு மேலான தர்மம் எவையும் அரசார்க்கு இல்லை.

யத்ருச்சயா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்வாரமபாவ்ருதம் I

ஸுகின : க்ஷத்ரியா : பார்த்த லபந்தே யுத்தமீத்ருசம் II 32

பார்த்தா, தற்செயலாக வந்தாலும் திறந்திருக்கும் சொர்க்க வாயில் போன்றது போர். அது அரசர்களுக்கு மட்டும் வந்து சேரும் பாக்கியம்.

அத சேத் த்வமிமம் தர்மயம் ஸங்க்ராமம் ந கரிஷ்யஸி II

தத: ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி II 33

உன்னை வந்தடைந்துள்ள இந்த அறப்போரை நீ ஆற்றாவிட்டால், நீ அரச தர்மத்தை அவமதித்தவனாவாய்; அதனால் வரும் புகழை இழந்து பாபத்தை அடைவாய்.

அகீர்த்திஞ்சாபி பூதானி கதயிஷ்யந்தி தேஸ்வயயாம் I
ஸம்பாவிதஸ்ய சாகீர்த்திர்மரணாததிரிச்யதே II 34

நாட்டுமக்கள் உன்னை இகழ்ந்து பேசுவார்கள்.
போற்றுவதற்குரிய ஒருவன் தூற்றப்படுவது இறப்பதிலும் இழிவானது.

பயாத்ரணாதுபரதம் மம்ஸ்யந்தே த்வாம் மஹாரதா: I
யேஷாம் ச த்வம் பஹுமதோ பூத்வா யாஸ்யஸி லாகவம் :II 35

கௌரவர்கள் நீ பயத்தினால் தான் பின்வாங்கினாய் என்று பரிகசிப்பார்கள். அத்துடன் உன்னைப் பெரிய வீரனென்று மதித்தவர்கள் எல்லோரும் போர் செய்யாவிட்டால் உன்னைத் தூற்றுவார்கள்.

அவாச்யவாதாம்ஸ்ச பஹூன்வதிஷ்யந்தி தவாஹிதா : I

நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோ து:கதரம் நு கிம் II 36

உனது பகைவர்கள் உனது வீரத்தைப் பழிப்பார்கள். சொல்லக்கூடாத வார்த்தைகளையெல்லாம் சொல்வார்கள். இதைவிடப் பெருந்துன்பம் வேறு எது உள்ளது?

36

ஹதோ வா ப்ராப்ஸ்யஸி ஸ்வர்கம் ஜித்வா வா போயஸே மஹீம் I

தஸ்மாதுத்திஷ்டகௌந்தேயயுத்தாய க்ருதநிஸ்சய: II 37

போரில் நீ கொல்லப்பட்டால் பொன்னுலகான சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வாய். போரில் வென்றால் மண்ணுலகை ஆண்டு சகல போகங்களையும் அனுபவிப்பாய். ஆகையால் கௌந்தேய, போர் செய்வதற்காக உறுதியுடன் எழுந்திடு.

37

ஸுகது:கே ஸகே க்ருத்வா லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ I

ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி II 38

இன்பம் துன்பம், இலாபம் நட்டம், வெற்றி தோல்வி ஆகியவற்றின் பயனை ஆராயாது போர் செய்வதற்குத் தயாராகு. அதனால் உனக்குப் பாவம் ஏற்படமாட்டாது.

38

ஏஷா தே஑பிஹிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகே த்விமாம் ஑்ருணு I
புத்தயா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மபந்தம் ப்ரஹாஸ்யஸி II 39

இவ்வளவு நேரமும் ஆதம் தத்துவத்தைப் பற்றி நான் உனக்கு உபதேசித்தேன். இனி உனக்கு யோகதத்துவத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன். யோக தத்துவத்தை நீ அறிந்தாயேயானால் கர்ம பந்தத்திலிருந்து நீ நிட்சயமாக விடுபடுவாய்.

39

நேஹாபிக்ரம நாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே I
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் II 40

கர்ம யோகத்தில் முயற்சி வீண்போவதில்லை. அதனால் குற்றங்கள் எதுவும் வராது. இத்தர்மத்தைச் சிறிதளவாவது கடைப்பிடித்தால் அது கடைப்பிடிப்பவனைப் பெரும் பயத்திலிருந்து காப்பாற்றும்.

வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திரேகேஹ குருநந்தன I
பஹுசாகா ஹ்யனந்தாஸ்ச புத்தயோ஑்வ்யவஸாயினாம் II 41

குருகுலத்தில் உதித்தவனே, யோகத்தில் உறுதி
பூண்டவனது புத்தி ஒன்றேயாம். உதியில்லாதவனின் புத்தி பல
கிளைகளைக் கொண்டதோடு முடிவற்றதாயும் இருக்கும்.

41.

யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவதந்தயவிபஸ்சித: I

வேதவாதரதா: பார்த்த நான்யதஸ்தீதிவாதின : II 42

காமாத்மான: ஸ்வர்கபரா: ஜன்மகர்மபலப்ரதாம் I

க்ரியாவிசேஷபஹூலாம் போகைச்வர்யகதிம் ப்ரதி II 43

போகைச்வர்யப்ரஸக்தானாம் தயாபஹ்ருதசேதஸாம் I

வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி: ஸமாதௌ ந விதீயதே II 44

வேத மொழியில் உள்ள சொற்களின் பொருளை
உணராமல் இன்புறுவோர், சுவர்க்க லோகத்தைத் தரும் கர்மத்திற்கு
அந்நியமானது எதுவும் இல்லை என்பவர்கள், காமம் நிறைந்தவர்கள்,
சுவர்கம் தான் முடிவான பேறு என நினைப்பவர்கள், பூக்களைப்
போன்ற அடுக்கு மொழிகளை வசிகரிக்கும் வண்ணம் பேசும் விவேகம்
இல்லாதவர்களின் பேச்சை நம்புவர்கள், அதிகாரங்களை
விரும்புவர்கள் ஆகிய இவர்களிடம் உறுதியான புத்தியில்லை.
இவர்களின் பேச்சுக்கள் சுயநலனைக் கொண்டதாகவே இருக்கும்.
அதனால் பிறப்புக்கள் தான் பெருகும்.

த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுன I

நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேம ஆத்மவான் II 45

அர்ச்சனா, வேதங்கள் சத்வம், ராஜசம், தாமசம் என்கின்ற முக்குணங்களைப் பற்றியே பேசுகின்றன. நீ அம் முக்குணங்களையும் கடந்தவனாகவும், நன்மை தீமையென்ற இருமைகளைக் கடந்தவனாகவும், பயன் கருதாது நடுநிலைநின்று ஆத்ம சொரூப நிலை அடைந்தவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். 45

யாவானர்த்த உதபானே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே I

தாவான்ஸர்வேஷுவேதேஷுப்ராஹ்மணஸ்யவிஜானத: II 46

எங்கும் தூய நீர் நிறைந்திருக்கும் வேளைகளில் கிணறு பயன்படுத்தப்படுமளவு, ஞானத்தையுடைய பிரம்ம நிஷ்டனுக்கு வேதங்கள் பயன்படுகின்றன.

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மா பஸேஷு கதாசன I

மா கர்மபலஹேதுர்பூர்மா தே ஸங்கோஸ்த்வகர்மணி II 47

கர்மத்தைச் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளாய். அதற்கான பயனில் ஒருபோதும் உரிமை பாராட்டாதே. வினைப்பயனை விளைவிப்பவனாகாதே. அத்துடன் கர்மத்தை செய்யாமல் இருப்பதில் விருப்பம் கொள்ளாதே.

யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய I

ஸித்த்யஸித்த்யோ: ஸமோ பூத்வா ஸமத்வம் யோக உச்ச்யதே|| 48

தனஞ்சயா, யோக நிலையில் நின்று, பற்றுக்கள் இன்றி, வெற்றியையும், தோல்வியையும் சமமாக மதித்துக் கர்மம் செய்வது நடுநிலையோகம் என்று சொல்லப்படும்.

தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய I

புத்தௌ சரணமன்விச்ச க்ருபணா: பலஹேதவ: II 49

சமத்துவ புத்தியோடு செயல்புரிவது மேலானது; ஆசைகளோடு செயல்புரிவது கேவலமானது. அதனால் சமத்துவ புத்தியுடன் செயலாற்று. அப்படி நீ கருமமாற்றினால், அக்கருமத்திடம் நீ சரணாகதியடைவாய். பயன்கருதிச் செலாற்றுகிறவர்கள் கயவர்கள்.

புத்தியுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே I

தஸ்மாத்யோகாய யுஜ்யஸ்வ யோக: கர்மஸுகௌசலம் II 50

சமபுத்தியுடையவன் நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டையும் தான் வாழும் போதே துறக்கிறான். ஆகையால் நீ யோகத்தைச் சார்ந்திடு. திறமையுடன் செயல் புரிவதே யோகம். அது கர்மங்கள் அனைத்திலும் வல்லமை மிக்கது.

50

கர்மஜம் புத்தியுத்தாஹி பலம் த்யக்த்வா மனீஷிண: I

ஜன்மபந்தவினிர்முக்தா: பதம் கச்சந்த்யனாமயம் II 51

நடுவு நிலையில் இருந்து செயலாற்றுவோர் வினைப்பயனைத் தியாகம் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பம் இல்லாமற் போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்கள் கேடில்லாத பேரின்ப நிலையை அடைகின்றனர்.

யதா தே மோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி I

ததா கந்தாஸி நிர்வேதம் ச்ரோதவ்யஸ்ய ச்ருதஸ்ய ச II 52

உனது அறிவானது எப்பொழுது அறியாமை என்னும் அழுக்கை அகற்றுமோ அப்பொழுது நீ கேட்கப் போவதிலும், கேட்டதிலும் பற்றின்மை உண்டாகும்.

52.

ச்ருதிவிப்ரதிபன்னா தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா I

ஸமாதாவசலா புத்திஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி II 53

கேட்டுக் கலக்கமடைந்துள்ள உனது புத்தியானது ஆத்மாவின் தத்துவத்தை உணர்ந்து என்று உறுதி பெறுமோ, அன்று நீ யோகநிலையை அடைவாய்.

அர்ச்சுனன் சொன்னது

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய கா பாஷா ஸமாதிஸ்தஸ்ய கேசவ I

ஸ்திததீ: கிம் ப்ரபாஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் II 54

கேசவா, சமாதி நிலையில் இருக்கும் ஞானியின் இலட்சணம் என்ன? உறுதியான அறிவுடையவன் எதைப் பேசுகிறான்? எப்படி அமர்கிறான்? எவ்வாறு நடக்கிறான்?

54

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த்த மனோகதான் I

ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்ட: ஸ்திதப்க்ஞஸ்ததோச்யதே II 55

பார்த்தா, மனதில் உள்ள ஆசைகள் அனைத்தையும் அகற்றி ஆன்மாவின் இயல்பை உணர்ந்து ஆத்மசொருபத்தில் நிலைத்திருப்பவன் உறுதியான மனம் உடையவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

55

து:கேஷ்வனுத்விக்னமனா: ஸுகேஷு விகதஸ்ப்ருஹ: I

துன்பங்கள் வந்த போது வருந்தாமலும், இன்பங்கள் வந்த போது மகிழ்ச்சி அடையாமலும், பற்று, அச்சம், சினம் முதலியன இல்லாமலும் வாழும் உறுதியான மனம் படைத்தவன் முனியெனப்படுகிறான்.

ய:ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹஸ்தத்தத்ப்ராப்ய சுபாசுபம் I

நாபிநந்ததி ந த்வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா II 57

எவன் எதிலும் பற்றில்லாதவனாகவும், நலங்கள் பலவும் வந்தடைந்த போதும் மகிழ்ச்சியடையாதவனாகவும், துன்பங்கள் பலவும் வந்து சேர்ந்த போதும் கலக்கமடையாதவனாகவும் வாழ்கிறானோ, அவனது அறிவு உறுதியாகிறது.

யதா ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோ஽ங்கானீவ ஸர்வச: I

இந்தரியாணீந்தரியார்த்தேதேப்யஸ்தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதாII 58

சலசலப்பேற்றட்டதும் ஆமை தனது அவயவங்களை உள்ளே இழுத்து அடக்கிக் கொள்வது போல பொருள்களிடத்திலிருந்து வரும் பற்றுக்களை விலக்கிப் பொறிகளை அடக்க வல்லவனுக்கு நிறை ஞானம் நிலைபெறும்.

விஷயா வினிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹின : I

ரஸவர்ஜம் ரஸோஸ்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே II 59

இந்திரியங்களை அடக்கி வைத்திருப்பவனுக்கு அதனால் உண்டாகும் அனுபவங்கள் இல்லாமற் போனாலும் ஆசை இருக்கும். அவ் ஆசை பரமாத்மாவைத் தரிசித்த பின்பு அழித்துவிடும்.

யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சித : I

இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீனி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மன: II 60

நன்நெறியில் வாழும் உயர்ந்த மனிதர்களையும் கொந்தளிக்கும் இந்திரியங்கள் பலவந்தமாகப் பற்றி இழுத்து விடும்.

தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர :I

வசே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதாII 61

மனவுறுதி உள்ளவன் இந்திரியங்களை அடக்கி என்னைப் பரகதியாகக் கொண்டிருக்கிறான். யாருடைய இந்திரியங்கள் அடக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ அவர்களுடைய அறிவே நிலையானது.

த்யாயதோ விஷயான்பும்ஸ: ஸங்கஸ்தேஷீபஜாயதே I

ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:காமாத்க்ரோதோஸ்பிஜாயதே II 62

இந்திரிய விஷயங்களைக் காட்டுப்படுத்த முடியாத மனிதனுக்குப் பற்று உண்டாகிறது. பற்று ஆசையாக உருமாறும். பின் அது சினமாக வடிவெடுக்கும்.

க்ரோதாத்தவதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத்ஸ்ம்ருதிவிப்ரம : I
ஸ்ம்ருதிப்ரம்சாத்தபுத்திநாசோ புத்திநாசாத்தப்ரணச்யதி II 63

சினத்தால் மனக்குழப்பமும், மனக்குழப்பத்தால் ஞாபகமின்மையும், ஞாபகமின்மையால் புத்தி நாசமும், புத்தி நாசத்தால் அழிவும் உண்டாகும்.

63.

ராகத்வேஷவியுக்தைஸ்து விஷயானிந்த்ரியைஸ்சரன் I
ஆத்மவச்யைவிதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி II 64

மனதைக் கட்டுப்படுத்தி அதை ஆள்பவன் மனவேந்தன் ஆவான். அவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன்; ஆத்ம வசப்பட்டவன்; இந்திரியங்களால் விசயங்களில் உலவுகின்றவன்; அவன் மனத்தெளிவு அடைந்தவன்.

64

ப்ரஸாதே ஸர்வது:கானாம் ஹானிரஸ்யோபஜாயதே I
ப்ரஸன்னசேதஸோ ஹ்யாசு புத்தி: யர்யவதிஷ்டதே II 65

மன அமைதியுடையவனின் அறிவு ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அவனுக்கு ஏற்படும் துன்பங்கள் யாவும் அழிந்துவிடும்.

65

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா I

ந சாபாவயத: சாந்திரசாந்தஸ்ய குத: ஸுகம் II

66

அடங்காத மனதையுடையவனுக்கு ஆத்மபோதமில்லை, ஆத்ம பாவனையும் இல்லை. ஆத்ம தியானம் இல்லாதவனின் மனம் ஒரு போதும் சாந்தியடையமாட்டாது. மனச்சாந்தி இல்லாதவனுக்கு இன்பம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை.

இந்த்ரியாணாம் ஹிசரதாம் யன்மனோஸனுவிதீயதே I

ததஸ்ய ஹரதி ப்ரக்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்பஸி II

67

நீரின் மேல் நிற்கும் கப்பலைக் காற்று தன்போக்கிற்கேற்பத் தள்ளிச் செல்வது போல இந்த்ரியங்களை மனது தனது விருப்பத்திற்கேற்றபடி செயற்பட வைத்து அவனது விவேகத்தை அழிக்கும்.

67

தஸ்மாத் யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதானி ஸர்வச: I

இந்தரியாணீந்தரியார்த்தேப்யஸ் தஸ்யப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா II 68

ஆகையால், தேள்வலியுள்ளவனே, யாருடைய பொறிகள் புலன்களில் இருந்து பிரிக்கப்படுகின்றனவோ அவனது அறிவு மிகவும் உறுதியானது.

68

யா நிசா ஸ்வபூதானாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ I
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூதானி ஸா நிசா பச்யதோ முனே : II 69

உயிர்கள் அனைத்தும் அடங்கியிருக்கும் வேளையான இரவில் யோகி விழித்திருக்கிறான். உயிர்கள் அனைத்தும் தூங்கும் போது ஞானி விழித்திருக்கிறான். உயிர்கள் விழித்திருக்கும் போது ஞானி அடங்கியிருக்கிறான்.

69

ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிசந்தி யத்வத் I
தத்வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ சாந்திமாப்னோதி ந காமகாமீ
II 70

ஆர்ப்பரித்துச் செல்லும் காட்டாறுகள் அசைவற்றிருக்கும் கடலுள் சென்று அடங்குவது போல ஆசைகள் அனைத்தும் எம்முனிவன் பால் சென்று ஒடுங்குகின்றனவோ அவனே சாந்தியடைகிறான். ஆசையுள்ளவன் சாந்தியடையமாட்டான்.

விஹாய காமான் ய: ஸர்வான் புமாம்ஸ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ: I

நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸ சாந்திமதிகச்சதி II 71

எவன் ஆசைகளை அறவே அகற்றி, பற்றற்று நான் எனது என்ற அகங்காரமும் மமகாரமும் இன்றி வாழ்கிறானோ அவன் சாந்தியடைகிறான்.

ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி: பார்த்த நைநாம் பப்ராப்ய விமுஹ்பதி I

ஸ்திதிவாஸ்யாமந்தகாலேஸ்பி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி II 72

பார்த்தா, இந்நிலையைப் பிரம்ம நிலைபேறு என்பர். பிரம்ம நிலைபேறு அடைந்தவனுக்கு மோகமில்லை; இறுதிக்காலத்திலாவது இதில் நிலைத்திருப்பவன் பிரம்ம நிர்வாண நிலையை அடைவான்.

72.

முன்றாம் அத்தியாயம்

கர்ம யோகம்.

அர்ஜுன சொன்னது

ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திர்ஜனார்தன I

தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேசவ II 1

ஐநார்த்தனா, கர்மத்திலும் பார்க்க ஞானம் சிறந்ததென்பது உமது கருத்தாயின், என்னை ஏன் கொடுமைகளைச் செய்யும்படி கூறுகிறீர்கள்?

வ்யாமிச்ரேணேவ வாக்யேன புத்திம் மோஹயஸீவ மே I
ததேகம் வத நிஸ்சித்ய யேன ச்ரேயோஹமாப்னுயாம் II 2

ஒன்றுக்கொன்று முரனான வார்த்தைகளைக் கூறி என்னைக் குழப்புக்கிறீர்கள். எனது மனக்குழப்பம் நீங்குவதற்கான வழியொன்றை உறுதிபடக் கூறுங்கள்.

2

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

லோகேஸ்மின்த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயானக I
ஞானயோகேன ஸாங்க்யானாம் கர்மயோகேன யோகினாம் II 3

பாவங்களற்றவனே, ஞான யோகத்தைப் பற்றியும், கர்மயோகத்தைப் பற்றியும் முன்பு உனக்கு விபரமாகக் கூறியிருக்கிறேன். தெளிந்த அறிவுடையயோர் ஆத்மசொருபத்தை உணர்ந்து கொள்வார்கள். இது ஞானயோகம். கர்மனுஷ்டாகங்களை முறையாகச் செய்தல் கர்மயோகமாகும்.

3

ந கர்மணாமனாரம்பாந்நைஷ்கர்ம்யம் பருஷோ஽சுனுதே I
ந ச ஸந்யஸனாதேவ ஸித்திம் ஸமதிகச்சதி II 4

ஒருவன் செயலற்ற நிலையில் கர்மங்களை நிறைவாகச் செய்யாமையால் செயலற்ற நிலையை அடைவதில்லை. அது போலச் சந்நியாசத்தைக் கைக்கொள்வதன் மூலம் நிறைநிலை பெறுவதுமில்லை. 4

ந ஹி கஸ்சித் ஶ்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் I

கார்யதே ஹ்யவச: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குணை: II 5

உலகில் பிறந்த அனைத்து உயிர்களும் ஒரு கணப்பொழுது கூட செயலாற்றாது இருப்பதில்லை. பிரகிருதியில் இருந்து உதித்த முக்குணங்களால் ஒவ்வொரு உயிரும் தன்னையறியாமலே கர்மம் செய்விக்கப்படுகிறது.

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் I

இந்திரியார்த்தான்விமூடாத்மா மித்யாசார: ஸ உச்யதே II 6

கர்மேந்த்ரியங்களை அடக்கி இந்திரிய இன்பங்களை மனதால் எண்ணி மகிழும் மூடர்கள் பொய்யொழுக்கமுடையவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

யஸ்த்விந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரபதேஸ்ஜன் I

கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோகமஸக்த: ஸ விசிஷ்யதே II 7

அர்ச்சுனா, இந்திரியங்களை மனதால் அடக்கிப் பற்றில்லாமல் எவனோருவன் கர்மயோகம் செய்கின்றானோ, அவன் தானே மேலானவன்.

நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: I

சரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மண: II 8

நித்திய கர்மத்தை நீ தவறாது செய். செயலின்றி இருப்பதை விடச் செய்வது மேலானது. செயலின்றி இருந்தால் நீ உனது உடலைக் கூடப் பேணமாட்டாய்.

யக்ஞார்த்தாத்கர்மணோ஽ன்யத்ர லோகோ஽யம் கர்மபந்தன: I

ததர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்க: ஸமாசர II 9

பற்றற்றுச் செய்யப்படும் கர்மம் தவிர்ந்த மற்றய கர்மங்களால் உலகம் கட்டுண்டுள்ளது. குந்தியின் மைந்தனே, உனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கர்மங்களைப் பற்றின்றி நல்ல முறையில் செய்யத் தயாராகுவாயாக.

9

ஸஹயக்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதி: I

அனேனப்ரஸவிஷ்யதவமேஷுவோஸ்த்விஷ்டகாமதுக் II 10

படைத்தற் தொழிலை ஆரம்பித்த பிரம்மதேவன்
யக்ஞத்துடனேயே மக்களைப்படைத்து, “இதில் விருத்தியடையுங்கள்,
இது காமதேனுவைப்போல உங்களுக்கு உதவும்” என்றார்.

10

தேவான்பாவயதானேன தே தேவா பாவயந்து வ: I

பரஸ்பரம் பாவயந்த: ச்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத II 11

யக்ஞத்தால் தேவரைப் பேணுங்கள், தேவர்கள்
உங்களைப் பேணுவார்கள். பரஸ்பரம் இருவரும் ஒருவரையொருவர்
பேணிப் பயனடையுங்கள்.

இஷ்டான் போனான்ஹி வோ தேவாதாஸ்யந்தேயக்ஞபாவிதா:I

தைர்த்தானப்ரதாயையோ யோ புங்க்தே ஸ்தேன ஏவ ஸ:II 12

யாகத்தால் மகிழ்வடைந்த தேவர்கள் நீங்கள் நாடிய
போகங்களையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். அங்ஙனம் அவர்களால்
அருளப்பெற்றமைக்குக் கைமாறு கொடுக்காது நுகர்பவன் திருடன்.

யக்ஞசிஷ்டாசின: ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை: I

புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யாத்மகாரணாத்II 13

வேள்வி செய்த பின் எஞ்சியிருப்பதை உண்போர்
எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகின்றனர். தங்கள் பொருட்டுச்
சமைத்துண்ணும் பாவிகள் பாவத்தையே உண்கின்றனர்.

அன்னாத் பவந்தி பூதானி பர்ஜன்யாதன்னஸம்பவ: I
யக்ஞாத்த்வதி பர்ஜன்யோ யக்ஞ: கர்மஸமுத்த்வ: II 14

உணவிலிருந்து உயிர்கள் உண்டாகின்றன. மழையால்
உணவு உற்பத்தியாகிறது. வேள்வி செய்வதால் மழை வருகிறது.
வேள்வியின் பிறப்பிடம் கர்மம்.

கர்ம ப்ரஹ்மோத்த்வம் வித்தி ப்ரஹ்மாஶ்ரஸமுத்த்வம் I
தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யக்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் II 15

கர்மம் வேதத்திலிருந்து உதித்ததென அறிந்து
கொள்வாயாக. வேதம் பரமாத்மாவான பிரம்மத்திலிருந்து பிறந்தது.
ஆகையால் உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கும் வேதாம் வேள்வியில்
நிலைபெற்றுள்ளது. 15

ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ ய: I
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம் பார்த்த ஸ ஜீவதி II 16

பார்த்தா, இவ்வுலகில் இதை உணர்ந்து வாழாதவன் பாவ வாழ்க்கை வாழ்பவனாய், புலன்களால் கட்டுண்டு வீணை காலங்கழிக்கிறான்.

யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதாத்மத்ருப்தஸ்ச மானவ: I

ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே II 17

எவனொருவன் ஆத்மாவில் இன்புற்று, ஆத்மாவில் திருப்த்தியடைந்து, ஆத்மாவில் மகிழ்ந்திருக்கின்றானோ, அவனுக்கு வினையாற்றும் கடமை இல்லை.

“மன்னா, மனம் ஆத்மாவுடன் ஒடுங்கியிருந்தால் கர்மத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காது.

நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேனேஹ கஸ்சன I

ந சாஸ்ய ஸர்வபூதேஷு கஸ்சிதர்த்தவ்யபாச்ய: II 18

அவன் கர்மம் செய்து எதையும் பெறுதலுமில்லை. செய்யாது எதையும் இழத்தலும் இல்லை. எந்தஒரு பொருளை விரும்பி உயிர்களைச் சார்ந்திருப்பதும் இல்லை.

தஸ்மாதஸக்த: ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர I

அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷ: II 19

ஆகையால் பற்றுக்களை அறுத்துவிட்டு உனது கடமைகளைச் செய். ஏனெனில் பற்றுற்றுக் கடமை செய்பவனே மேல் நிலையடைகிறான்.

கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜனகாதய: I

லோகஸங்க்ரஹமேவாவி ஸம்பச்யன்கர்துமர்ஹஸி II 20

ஜனகன் போன்ற பலர் கர்மத்தாலேயே முத்தியடைந்தனர். உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாவது கர்மஞ் செய்யத் தலைப்படு.

யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்டஸ்தத்தேவேதரோ ஜன: I

ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்ததனுவர்ததே II 21

மேலோன் எதைச் செய்கிறானோ அதையே அவனுக்குக் கீழுள்ளவர்கள் பின்பற்றுவார்கள். அவன் செய்வதை உலகத்தவர்கள் பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

நமே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷுலோகேஷுகிஞ்சன I

நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி II 22

பார்த்தா, மூவுலகிலும் எனக்குச் செய்யவேண்டியதென்று எதுவும் இல்லை. அடையாத தொன்றை அடையவேண்டுமென்பதும் எனக்கில்லை. ஆயினும் நான் கர்மம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறேன்.

யதி ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித: I

மம வர்தமானுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்தஸர்வச: II 23

“அர்ச்சனா, நான் ஓய்வின்றி எப்பொழுதும் கர்மத்தில் ஈடுபடாவிட்டால் மனிதர்களும் என்னைப் பின்பற்றிக் கர்மம் செய்யாது விட்டுவிடுவார்கள்.

உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேதஹம் I

ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹன்யாமிமா: ப்ரஸா: II 24

“நான் ஓயாது கர்மத்திலீடுபடாவிட்டால் உலகங்கள் அழிந்துவிடும். சாதிக்கலப்பிற்கும் நானே கர்த்தாவாகி மக்களைக் கெடுத்தவன் ஆவேன்”.

ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா குர்வந்தி பாரத I

குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஸ்சிகீர்ஷர்லோகஸங்க்ரஹம் II 25

பார்த்தா, பாமர மக்கள் பற்றுடனேயே கர்மம் செய்கிறார்கள். பண்டிதர்கள் உலக மக்களுக்கு நன்றெறி புகட்டுவதற்காகப் பற்றில்லாமல் கர்மம் செய்தல் வேண்டும்.

ந புத்திபேதம் ஜனயேதக்ஞானாம் கர்மஸங்கினாம் I

ஜோஷயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வான்யுக்த: ஸமாசரன் II 26

ஞானியானவன் கர்மப்பற்றுள்ள பாமர மக்களிடத்து மனக்கலக்கத்தை உண்டுபண்ணலாகாது. ஞானி எல்லாக் கர்மங்களிலும் தான் ஈடுபட்டுக் கொண்டு மற்றவர்களையும் கர்மத்திலீடுபடுத்த வேண்டும்.

ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி குணை: கர்மாணி ஸர்வச: I

அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மன்யதே II 27

இயற்கையின் தூண்டுதலால் கர்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அகங்காரம் மிக்கவன் “தானே கர்மங்களின் கர்த்தா” என்று நினைக்கிறான்.

தத்த்வவித்து மஹாபரஹோ குணகர்மவிபாகயோ: I

குணா குணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே II 28

ஆனால் பெருந்தோளுடையவனே, குணம், கர்மம் இவைகளின் பிரிவுகளைப் பற்றி நன்கறிந்த தத்துவ ஞானிகள்

இந்திரியங்களிலிருந்தே குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன என்பதை அறிந்தமையால் அவர்கள் அவற்றில் பற்று வைப்பதில்லை.

ப்ரக்ருதோகுணஸம்முடா: ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு I
தானக்ருத்ஸ்னவிதோ மந்தானக்ருத்ஸ்னவின்னவிசாலயேத் II 29

பிரகிருதியின் வசப்பட்டுக் குணங்களின் தொழில்களில் பற்று வைத்துச் செயற்படும் மந்தபுத்தியாளரைத் தெளிந்த புத்தியுடைய ஞானிகள் கலக்கமடையச் செய்யலாகாது.

மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா I
நிராசீநிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர: II 30

எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்து விட்டு, சிந்தத்தை ஆத்மாவில் லயிக்கச் செய்து, ஆசைகளையும் அகங்காரத்தையும் அடக்கி மனச்சஞ்சலமின்றி போர் புரிவாயாக.

யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: I
சுரத்தாவந்தோஸனஸ்யந்தோ முச்யந்தே தேஸபி கர்மபி: II 31

என்னால் ஆக்கப்பட்ட இக்கோட்பாட்டை எவனொருவன் சிரத்தையுடனும், பெறாமைப்படாமலும் பின்பற்றுகிறானோ அவன் வினைகளிலிருந்து விடுபடுவான்.

31.

யே த்வேததப்யஸுயந்தோ நானுதிஷ்டந்தி மே மதம் I
ஸர்வக்ஞானவிமூடான்ஸ்தான்வித்தி நஷ்டானசேதஸ: II 32

எனது இக்கோட்பாட்டை இகழ்வோரும் பின்பற்றாதோரும்
எவ்வித ஞானமும் விவேகமும் இல்லாத மூடர்களாகிக்
கெட்டுப்போவார்கள்.

ஸத்ருசம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர்ஞானவானபி I
ப்ரக்ருதீம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி II 33

ஞானி தன் இயல்புக்கேற்றபடி நடக்கிறான். உயிர்களும்
தத்தம் இயல்புகளைப் பின்பற்றுகின்றன. அவற்றைத் தடை செய்வதால்
எந்தப் பயனும் உண்டாகாது.

இந்திரியஸ்யேந்திரியஸ்யார்த்தே ராகத்வேஷௌ வ்யவஸ்திதௌ I
தயோர்ந வசமாகச்சேத்தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தினௌ I 34

இந்திரியங்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு உண்டு.
அவற்றிற்கு அடிமையாதல் கூடாது. இந்திரியங்கள் தான் ஒருவனுக்குச்
சத்துருக்களாகும்.

ச்ரேயான் ஸ்வத்ர்மோ விசுண: பரத்ர்மாத்ஸ்வனுஷ்டிதாத் I
ஸ்வத்ர்மே நிதனம் ச்ரேய: பரத்ர்மோ பயாவஹ: II 35

நன்கு செய்யப்படும் பரதர்மத்தை விடக் குணமில்லாத தன் தர்மம் மேலானது. சுய தர்மத்தில் இறப்பது மேலானது. பிறர் தர்மம் அச்சத்தைத் தரும்.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

அத கேன ப்ரயுக்தோ஽யம் பாபம் சரதி பூருஷ: I

அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜித: II 36

“விருஷ்ணி வம்சத்தில் உதித்தவனே, மனிதன் இச்சையில்லாதவனாக இருந்தாலும் பலவந்தமாக ஏவப்பட்டவனைப் போலப் பாவம் செய்கிறான். இது ஏன்?

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவ: I

மஹாசனோ மஹாபாப்மா வித்தயேனமிஹ வைரிணம் II 37

ரஜோ குணத்தில் உதித்த காமமும் குரோதமும் தான் எல்லாவற்றையும் செய்விக்கிறது; பெரும் பாவத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. இவை தான் உயிர்களின் எதிரிகள்.

தூமேனோவ்ரியதே வஹ்னிர்யதாதர்சோ மலேன ச I

யதோல்பேனாவ்ருதோ கர்பஸ்ததா தேனே தமாவ்ருதம் II 38

நெருப்புப் புகையினாலும், கண்ணாடி அழுக்கினாலும், சிசு கருப்பையினாலும் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போன்று ஞானம் ஆசையினால் மூடப்பட்டுள்ளது.

ஆவ்ருதம் ஞானமேதேன ஞானினோ நித்யவவரிணா I

காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணானலேன ச II 39

குந்தியின் மைந்தா, ஞானியின் நித்திய சத்துருவும், காமவடிவெடுத்ததும், நிரப்ப முடியாததும், எவ்வேளையிலும் திருப்த்தியடையடையாததுமான ஆசைகளினால் ஞானம் மூடப்பட்டுள்ளது.

இந்திரியாணி மனோபுத்திரஸ்யாதிஷ்டானமுச்யதே I

ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தேஹினம் II 40

இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் ஆசையின் இருப்பிடங்கள். இவை ஞானத்தை மறைத்து மனிதனைத் தீயவற்றைச் செய்விக்கின்றன.

தஸ்மாத்த்வமிந்திரியாண்யாதௌ நியம்ய பரதர்ஷப I

பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞானவிக்ஞானநாசனம் II 41

ஆகையால் பரதவீரா, முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கு; அதன் பின் ஞானத்தை அழிக்கின்ற பாவத்தின் வடிவங்களான ஆசைகளை முற்றாக அழித்துவிடு.

இந்திரியாணி பராண்யாஹூரிந்திரியேப்ய: பரம் மன: I

மனஸஸ்து பரா புத்திரியோ புத்தே: பரதஸ்து ஸ: II 42

இந்திரியங்கள் உடலைவிடப் பெரியவை. அதைவிடப் பெரியது மனம். மனதைவிடப் பெரியது புத்தி. புத்தியைவிட உயர்ந்தது ஆன்மா.

ஏவம் புத்தே: பரம் புத்த்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்நமாத்மனா I

ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் II 43

வலிமையான கைகளை உடையவனே, புத்தியிலும் மேலான ஆத்மாவால் ஆத்மாவை அடக்கி, வெல்ல முடியாததும், ஆசையின் வடிவங்களான சத்துருக்களை அழித்துவிடு. 43.

நான்காம் அத்தியாயம்

ஞானகர்ம ஸந்யாஸ யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவானஹமவ்யயம் I

விவஸ்வான்மனவே ப்ராஹ மனூரிஷ்வாகவேஸ்ப்ரவீத் II 1

அழிவற்ற இவ்யோகதத்துவத்தை நான் விஸ்வானுக்கு
உபதேசித்தேன். விஸ்வான் மனுவுக்குச் சொல்ல மனு அதை
இக்ஷ்லாகுக்கு உபதேசித்தார்.

ஏவம் பரம்பராப்ராப்தமிமம் ராஜர் ஷயோ விது: 1

ஸ காலேனேஹ மஹதா யோகோ நஷ்ட: பரந்தப 11 2

இவ்வாறு பரம்பரை பரம்பரையாக உபதேசிக்கப்பட்ட
இவ்யோக தத்துவத்தை ரஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தனர். காலக்கிரமத்தில்
அந்த யோகத்தைக் கற்போர் குறைந்துவிட்டனர்.

ஸ ஏவாயம் மயா தேசத்ய யோக: ப்ரோக்த: புராதன: 1

பக்தோஸி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம் 11 3

நீ எனது பக்தனாகவும் நண்பனாகவும் இருப்பதால்
இப்பழைமை வாய்ந்த யோக தத்துவத்தை நான் உனக்கு
உபதேசித்தேன். இது மேலான மறையாகும்.

அர்ச்சுனன் சொன்னத.

அபரம் பவதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத: 1

கதமேதத்விஜானீயாம் த்வமாதௌ ப்ரோக்தவானிதி 11 4

பகவானே, உமது பிறப்புப் பிந்தியது. சூரியனது பிறப்பு முந்தியது. அப்படியிருக்கையில் தாங்கள் தான் சூரியனுக்கு உபதேசித்தீர்கள் என்று கூறுவதை நான் எப்படி நம்புவது?.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னத.

பஹ்னி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன I

தான்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப II 5

அர்ச்சனா, நீயும் நானும் பல பிறவிகள் எடுத்துவிட்டோம். அப் பிறவிகளை நான் அறிவேன். ஆனால் நீ அதை அறியமாட்டாய்.5

அஜோஸபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூதானாமீச்வரோஸபி ஸன் I

ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா II 6

அர்ச்சனா, நான் பிறப்பற்றவன்; அழிவற்றவன்; உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசன். எனினும் என் பிரகிருதியை வசப்படுத்தி ஆத்ம மாயையினால் உலகில் அவதரிக்கிறேன்.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத I

அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம் II 7

பாரதா, உலகில் எப்பொழுது அறம் அழிந்து மறம்
மேலோங்குகிறதோ அப்பொழுது என்னை நான் பிறப்பித்துக்
கொள்வேன். 7

பரித்ராணாய ஸாதூனாம் வினாசாய ச துவக்ருதாம் I
தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே II 8

நல்லவர்களைக் காப்பதற்காகவும், தீயவர்களை
அழிப்பதற்காகவும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் நான் யுகம்
தோறும் அவதரிக்கின்றேன்.

ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத: I
த்யக்த்வா தேஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோஸ்ஜன II 9

அர்ச்சுனா, எனது அவதார மகிமையையும்
செயல்களையும் உள்ளபடி அறிந்து கொள்பவன் மறுபடியும்
பிறப்பெடுப்பதில்லை; அவன் என்னை அடைவான்.

வீதராகபயக்ரோதா மன்மயா மாமுபா ச்ரிதா: I
பஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமாகதா: II 10

ஆசை, அச்சம், சினம் முதலியவற்றை அகற்றி, என்
மயமாகி, என்னைச் சரணடைந்து ஞானத்தபசால் புனிதமானவர்கள்
எனது இயல்புகளை அடைவார்கள்.

யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம் I

மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்த ஸர்வச: II 11

யார் என்னை எந்த ரூபத்தில் வழிபட்டாலும், அவர்களுக்கு நான் அந்த ரூபத்தில் காட்சி கொடுத்து அருள்புரிவேன். பார்த்தா மக்கள் எப்பொழுதும் எனது வழியையே பின்பற்றுகின்றனர்.

காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா: I

சஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்திர்பவதி கர்மஜா II 12

வினைப்பயனை விரும்புவோர் தாம் எடுத்த பிறப்பில் தேவதைகளையே வணங்குகின்றனர். ஏனெனில் வையகத்தில் வினைப்பயன் விரைவில் உண்டாகிறது.

சாதூர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகச : I

தஸ்ய கர்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்தாரமவ்யயம் II 13

குணத்திற்கும், கர்மத்திற்கும் ஏற்ப நான்கு வர்ணங்களை நானே படைத்தேன். நான் தான் அதன் கர்த்தா. எனினும் நான் அவற்றுடன் தொடர்பில்லாதவனென்றும் கர்த்தா அல்லாதவனென்றும் அறிந்துகொள். 13

ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா I

இதி மாம் யோஸ்பிஜானாதி கர்மபிர்ந ஸ பத்யதே II 14

கர்மங்கள் என்னைத் தீண்டமாட்டாது; கர்மபலனில் எனக்கு ஆசையில்லை. இதை அறிந்து கொள்பவன் கர்மங்களில் கட்டுண்ணமாட்டான்.

ஏவம் ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமுஷபி: I
குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம் II 15

முன்பு முத்தியடைந்தவர்கள் இதை அறிந்து கர்மம் செய்தனர். அதனால் நீயும் முன்நாளில் முன்னோர் செய்த படி கர்மத்தை செய்வாயாக.

கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோஸ்ப்யத்ர மோஹிதா: I
தத்தே கர்ம ப்ரவஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வா மோஷ்யஸேஸபாத் II 16

கர்மம் எது? கர்மமல்லாதது எது? என்பதில் ஞானிகளே தடுமாறுகின்றனர். உனக்கு நான் கர்மத்தைப் பற்றி கூறுகிறேன். அதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டால் தீமைகளிலிருந்து நீ விடுபடுவாய். 16

கர்மணோ ஹ்யபி போத்தவ்யம் போத்தவ்யம் ச விகர்மண: I
அகர்மணஸ்ச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மணோ கதி: II 17

கர்மத்தைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். செய்யத்தகாத கர்மம் எவை என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். கர்மத்தைக் கடந்த நிலையும் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். கர்மத்தின் போக்கு அறிதற்கரியது.

கர்மண்யகர்ம ய: பச்யேதகர்மணி ச கர்ம ய: 1

ஸ புத்திமான்மனுஷ்யேஷு ஸ யுக்த: க்ருதஸ்ஸகர்மக்ருத் II 18

கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பவன் மக்களுள் மேதாவி; அவன் தான் யோகி; அவன் தான் எல்லாவற்றையும் செய்து முடிப்பவன்.

யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா: 1

ஞானாக்னிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா: II 19

எவனது கர்மங்கள் ஆசையும், பயனுமற்றனவோ, எவனது கர்மங்கள் ஞானத்தீயால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனை முற்றும் உணர்ந்தவன் என்று ஞானிகள் சொல்வார்கள்.

த்யக்த்வா கர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராச்ய: 1

கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோஸபி நைவ கிஞ்சித்கரோதி ஸ: II 20

வினைப்பயன்களில் பற்றில்லாதவனாகவும், எவ்வேளையிலும் திருப்தியுள்ளவனாகவும், எதையும் சாராதவனாகவும்

இருப்பவன் கர்மம் செய்தாலும் அவன் கர்மம் செய்யாதவனாகவே கருதப்படுவான்.

நிராசீயதசித்தாத்மா த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹ: I

சரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னாப்னோதி கில்பிஷம் II 21

ஆசைகளற்றவன், மனதையும், உடலையும் அடக்கியவன், உடைமைகள் அனைத்தையும் துறந்தவன் வெறும் உடலால் வினையாற்றுவதால் அவன் பாவத்தை அடைவதில்லை.

யத்ருச்சாலாப ஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸர: I

ஸம: ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே II 22

தற்செயலாகக் கிடைப்பதில் திருப்தியடைபவன், இருமைகளைக் கடந்தவன். பெறாமையில்லாதவன், வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாக மதிப்பவன் இவர்கள் கர்மம் செய்தாலும் அதற்குக் கட்டுப்பட மாட்டார்கள்.

கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்திதசேதஸ: I

யக்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே II 23

பற்றில்லாதவனாய், முத்தனாய், ஞானத்தில் மனதை நிலை நிறுத்தி உறுதிப்படுத்தியவனாய், கடமையை யக்ஞமாகச் செய்து வாழ்பவனின் கர்மம் முழுவதும் இல்லாமல் போய்விடும்.

ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர ப்ரஹ்மாக்னௌ ப்ரஹ்மணா ஹூதம் I

ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்ம கர்ம ஸமாதினா II 24

மனதை அர்ப்பணஞ்செய்தல் பிரம்மம். நெய் முதலிய ஹவிசம் பிரம்மம். பிரம்மமாகிய அக்கினியில் பிரம்மம் கொடுக்கப்படுகிறது. பிரம்மமான கர்மத்தில் மனம் குவிந்தவன் பிரம்மத்தை அடைகிறான்.

தைவமேவாபரே யக்ஞம் யோகின: பர்யுபாஸதே I

ப்ரஹ்மாக்னாவபரே யக்ஞம் யக்ஞேனைவோபஜுஹ்வதி II 25

தேவதைகளை வணங்குவோர் தேவதைகளுக்கு யாகம் செய்கின்றனர். யோகிகள் பிரம்மமான அக்கினியில் ஆத்மாவை கோமம் செய்கின்றனர்.

ச்ரோத்ராதீநீந்திரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்னிஷுஜுஹ்வதி I

சப்தாதீன்விஷயானன்ய இந்திரியாக்னிஷு ஜுஹ்வதி II 26

சிலர் அடக்கம் என்ற அக்கினியில் இந்திரியங்களைத் கோமம் செய்கிறார்கள். வேறு சிலர் இந்திரியம் என்ற அக்கினியில் உணர்ச்சிகளை கோமம் செய்கின்றனர். 26

ஸர்வாணீந்திரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே I

ஆத்மஸம்யமயோகாக்னௌ ஜுஹ்வதி ஞானதீபிதே II 27

இன்னும் சிலர் இந்திரிய கர்மங்களை மனதையும் ஆத்மாவின் கண் நிறுத்தி யோக நிலையில் இருந்து அதனால் எழும் யோகத் தீக்கு ஆகுதியாகிறார்கள்.

த்ரவ்யயக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபரே I

ஸ்வாத்யாயக்ஞானயக்ஞாஸ்ச யதய: ஸம்சிதவ்ரதா: II 28

சிலர் திரவியங்களால் யாகம் செய்வார்கள்; சிலர் தபசை யாகஞ் செய்வார்கள்; சிலர் யோகத்தை யாகஞ் செய்வார்கள். தன்னடக்கமும் உறுதியான விரதமும் உடைய சிலர் தாம் கற்ற கற்றல், அறிதல் ஆகியவற்றை யாகமாகச் செய்வர்.

அபானே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேஸ்பானம் ததாபரே I

ப்ராணாபானகதீ ருதத்த்வா ப்ராணாயாமபராயணா: II 29

அபான வாயுவில் பிராணனையையும், பிராண வாயுவில் அபானனையும் ஆகுதி செய்யும் சிலர் பிராண அபாண வாயுக்களின் போக்கினைத் தடுத்துப் பிராணாயாமத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணான்ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி I

ஸர்வேஸ்ப்யேதே யக்ஞவிதோ யக்ஞௌபிதகல்மஷா: II 30

முறையாக உண்பவர் சிலர் பிராணனின் செயல்களைப் பிராணனுக்கு ஆகுதியாகப் படைக்கின்றனர். யாகத்தின் மகிமையை அறிந்த இவர்கள் எல்லோரும் யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கியவர்களாவர்கள்.

யக்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதனம் I

நாயம்லோகோஸ்த்யயக்ஞஸ்ய குதோஸன்ய: குருஸத்தம் II 31

குருகுல சிரேஷ்டா, யாகம் செய்த பின் மிஞ்சும் அமிழ்தை உண்போர் அழியாத பொருளான பிரம்மத்தை அடைவர். யக்கும் செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலக இன்பவாழ்வே இல்லாதிருக்கும் போது மறுமைவாழ்வு எப்படிக்கிடைக்கும்?.

ஏவம் பஹுவிதா யக்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே I
கர்மஜான்வித்தி தான்ஸர்வானேவம் ஞாத்வா விமோஷயஸேII 32

வேதம் பலவிதமான யாகங்களைப் பற்றி விபரமாகக் கூறுகின்றது. அவற்றை அறிந்து கொள். அவற்றை அறிந்து கொண்டால் உனது மனதில் உள்ள அச்சம் அகன்றுவிடும். யாவும் கர்மத்ததால் உண்டானவை என்ற நிலை உருவாகும். 32

ச்ரேயான்த்ரவ்யமயாத்யக்ஞாஜ்ஞானயக்ஞ: பரந்தப I
ஸ்ர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே II 33

எதிரிகளை வாட்டுபவனே, பொருட்களைக் கொண்டு செய்யும் யாகத்தைவிட ஞானத்தின் மூலம் செய்யும் யாகமே மேலானது. பார்த்தா, கர்மம் முழுவதும் ஞானத்தில் தான் முற்றுப் பெறுகிறது.

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிப்ரச்னேன ஸேவயா I
உபதேசுஷ்யந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்சின: II 34

பணிந்தும், கேட்டும், பணிவிடை செய்தும் அவற்றை நீ அறிந்து கொள்வாயாக. மெய்ஞானத்தை உணர்ந்த ஞானிகள் அவற்றை உனக்கு உபதேசிப்பர்.

யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ I

யேன பூதான்யசேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யாத்மன்யதோ மயி II 35

பாண்டவா, அந்த ஞானத்தைப் பெற்ற பின் இப்படி மனக்கலக்கமடைய மாட்டாய். அந்த ஞானத்தால் நீ எல்லா உயிர்களையும் உன்னிடத்தும், என்னிடத்தும் காண்பாய்.

அபி சேதஸி பாபேப்ய: ஸர்வேப்யா: பாபக்ருத்தம: I

ஸர்வம் ஞானப்லவேனைவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யஸி II 36

பாவிகளிலெல்லாம் பெரும் பாவியாக நீ இருந்தாலும் பாவங்களையெல்லாம் ஞானமாகிய தெப்பத்தின் மூலம் கடந்து செல்வாயாக. 36.

யதைதாம்ஸி ஸமித்தோஃக்னிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுன I

ஞானாக்னி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா II 37

அர்ச்சனா, சுடர்விட்டெரியும் பெருந்தீயானது விறகுகளைச் சாம்பலாக்குவது போல, ஞானச் சுடர் எல்லா வினைகளையும் பொசுக்கி விடும்.

ந ஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே I
தத்ஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்த: காலேனாத்மனி விந்ததி II 38

இவ்வுலகில் தூய்மையைத் தரும் ஞானத்திற்கு ஒப்பானது எதுவுமில்லை. யோக சித்தியடைந்தவன் தன்னுள் இந்த ஞானத்தை உருவாக்கிக் கொள்வான்.

சீரத்தாவான்லபதே ஞானம் த்தபா: ஸம்யதேந்த்ரிய: I
ஞானம் லப்த்வா பாரம் சாந்திமசிரேணாதிகச்சதி II 39

சிரத்தையுடையவன், ஞானத்திலே கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பவன், இந்திரியங்களை அடக்கியவன் ஞானத்தைப் பெறுவான். இவன் விரைவில் மேலான சாந்தி நிலையை அடைவான்.

அக்ஞஸ்ஸாசீரத்ததானஸ்ச ஸம்சயாத்மா விந்ச்யதி I
நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்சயாத்மன: II 40

அறிவில்லாதவன், முயற்சியயில்லாதவன், சந்தேகப்படுபவன் அழிவடைவான். சந்தேகப்படுவனுக்கு இவ்வுலக இன்பமும் இல்லை; அவ்வுலக இன்பமும் இல்லை. நிம்மதியும் இல்லை. 40.

யோகஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஞானஸம்சின்னஸம்சயம் I

ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய II 41

தனஞ்சயா, யோகத்தால் கர்மத்தை நீக்கி, ஞானத்தால் சந்தேகங்களை அகற்றி ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவனைக் கர்மங்கள் பற்றிப் பிடிப்பதில்லை.

தஸ்மாதக்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஞானாஸினாத்மன: I

சித்தவைனம் ஸம்சயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத II 42

பாரதா, அறியாமையால் உண்டாகி உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஐயத்தை ஞானவாளால் வெட்டி அகற்றிவிட்டு யோகத்தைக் கைக்கொள்ள எழுந்திரு.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

சந்யாச யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஸந்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புனர்யோகம் ச சம்ஸஸி I

யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்ருஹி ஸுநிஸ்சிதம் II 1

கிருஷ்ணா, கர்மத்தைத் துறக்கச் சொல்கிறீர், பின்பு அதைக் செய் என்கிறீர். இவ்விரண்டில் எதைக் செய்வதென்று எனக்குச் சொல்லும். 1

மஹீ பகவான் சொன்னது.

ஸந்யாஸ: கர்மயோகஸ்ச நி:ச்ரேயஸகராவுபௌ 1

தயோஸ்து கர்மஸந்யாஸாத்கர்மயோகோ விசிஷ்யதே II 2

கர்மத்தைத் துறப்பதும், கர்மத்தைச் செய்வதும் மேலானவை. ஆனால் கர்மத்தைத் துறப்பதைவிட கர்மம் ஆற்றுவது மேலானது.

ஞேய: ஸ நித்யஸந்யாஸீ யோ ந த்வேஷ்டி ந காங்ஷதி 1

நிர்த்வந்த்வோ ஹி மஹாபாஹோ ஸுகம் பந்தாத்ப்ரமுச்யதேII 3

பெருந்தோள் வலிமை உடையவனே, விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாதவன் நித்திய சந்நியாசி. அவன் இருமைகளற்றவன். அதனால் எளிதாக அவன் பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டுவிடுவான்.

ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக்பாலா: ப்ரவதந்தி ந பண்டிதா: 1

ஏகமப்யாஸ்தித: ஸம்யகுபயோர்விந்ததே பலம் II 4

சாங்கியமும், யோகமும் வெவ்வேறானவை என்று அதன் தத்துவத்தை அறிந்தோர் கூறுவர். அதன் தத்துவத்தை உணர்ந்த பண்டிதர்கள் அப்படிக் கூறமாட்டார்கள். இவற்றுள் ஒன்றை உறுதியுடன் அனுஷ்டிப்பவன் இரண்டின் பலன்களையும் பெறுவான்.

யத்ஸாங்க்யை: ப்ராப்யதே ஸ்தானம் தத்யோகைரபி கம்யதே 1

ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச ய: பச்யதி ஸ பச்யதி II 5

சாங்கியர் அடையும் பேறுகளையே யோகிகளும் அடைகிறார்கள். சாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்றென உணர்்பவன் உண்மையை உணர்ந்தவனாகிறான்.

ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ து:கமாப்துமயோகத: 1

யோகயுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதிகச்சதி II 6

பெருந்தோளா, கர்மயோகம் செய்யாது கர்ம சன்னியாசத்தை அடைய முடியாது. கர்ம யோகம் செய்யும் முனிவனே பிரமத்தை அடைகிறான்.

யோகயுக்தோ விசுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரிய: I

ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே II 7

கர்மயோகத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன், மனம் தெளிந்தவன், உடலை வென்றவன், இந்திரியங்களை அடக்கியவன், தனது ஆத்மாவே உயிர்கள் அனைத்திற்கும் ஆத்மாவெனக் காண்பவன் கர்மம் செய்தாலும் அதில் பற்றுக் கொள்வதில்லை.

நைவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மன்யேத தத்வவித் I

பச்யஞ் ச்ருண்வன் ஸ்ப்ருசஞ் ஜிக்ரன்னசன்னன் கச்சன் ஸ்வபஞ் ச்வஸன் II 8

ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்ருஹ்ணன்னுன்மிஷந் நிமிஷன்னபி I

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்த இதி தாரயன் II 9

ஆத்மசொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கும் யோகி பார்த்தாலும், கேட்டாலும், தீண்டினாலும், முகர்ந்தாலும், உண்டாலும், நடந்தாலும், உறங்கினாலும், பேசினாலும், சுவாசித்தாலும், கழித்தாலும், பிடித்தாலும், கண்களைத் திறந்தாலும், கண்களை மூடினாலும் தனது செயல்களால் இந்திரியங்கள் செயற்படுகின்றன என்று உணர்வானே தவிரத் தான் அவற்றைச் செய்வதாக நினைக்கமாட்டான்.8-9

ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதிய: I

லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமிவாம்பஸா II 10

பிரமத்தைச் சார்ந்து, பற்றுக்களைத் துறந்து கர்மம் செய்பவன் நீர் நிலையில் மிதக்கும் தாமரையிலை போன்று பாவங்களில் பந்தப்படுவதில்லை.

காயேன மனஸா புத்த்யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி I

யோகின: கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மசுத்தயே II 11

யோகிகள் பற்றுக்களைத் துறந்து ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காக வெற்றுடலாலும், மனதாலும், புத்தியாலும், இந்திரியங்களாலுமே கர்மம் செய்கின்றனர்.

11

யுக்த: கர்மபலம் த்யக்த்வா சாந்திமாப்னோதி நைஷ்டிகீம் I

அயுக்த: காமகாரேண பவே ஸக்தோ நிபத்யதே II 12

யோகி வினைப்பயனில் பற்றற்று நிஷ்டையிலிருந்து சாந்தியடைகிறான். யோகம் செய்யாதவன் ஆசைகளால் கர்ம பயனில் பற்று வைத்துப் பந்தப்பட்டு அவதிப்படுகிறான்.

ஸர்வகர்மாணி மனஸா ஸந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வசீ I

நவத்வாரே புரே தேஹீ நைவ குர்வன்ன காரயன் II 13

தன்னைச் சமநிலைப்படுத்திய தேகி கர்மங்களை அனைத்தையும் விவேகத்தால் விலக்கிவிட்டு எதுவும் செய்யாதும் செய்விக்காதும் ஒன்பது வாயில்களை உடைய உடலில் இன்புற்றிருப்பான்.

ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரவு1

ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்ததே II 14

உலகிற்கு இறைவன் வினைத் தலைமை, வினை, வினைப் பயனைப் பெறுதல் ஆகிவைகளை உண்டு பண்ணுவதில்லை. இயற்கையே இவற்றை உண்டுபண்ணுகிறது.

நாதத்தே கஸ்யசித்பாபம் ந சைவ ஸுக்ருதம் விபு: I

அக்ஞானேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ: II 15

எவருடைய பாவ புண்ணியங்களையும் பரமாத்மா பொருட்படுத்துவதில்லை. அறியாமையால் ஞானம் மூடப்பட்டுள்ளது. அதனால் தான் உயிர்கள் மயக்கமடைகின்றன.

ஞானேன து ததக்ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மன: I

தேஷாமாதித்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம் II 16

ஆத்ம ஞானத்தால் யாருடைய அறியாமை அழிக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கு அந்த ஞானம் சூரியனைப் போல பிரகாசமாக பரம்பொருளைக் காட்டும்.

தத்புத்தயஸ்ததாத்மானஸ்தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணா: I

கச்சந்த்யபுனராவ்ருத்திம் ஞானநிர்தூதகல்மஷா: II 17

பிரம்மத்தில் புத்தியை வைப்பவர்கள், அதுவே தாமாக இருப்பவர்கள், அதில் உறுதியாக இருப்பவர்கள், அதையே புகலிடமாகக் கொள்பவர்கள், ஞானத்தால் பாவங்களைப் போக்குபவர்கள் பிறவாத நிலையை அடைவார்கள்.

வித்யாவினயஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்தினி I

சுனி சைவ ச்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமதர்சின: II 18

மன்னா, கல்வியும், அடக்கமும் மிக்க
பிராமணர்களையும், பசுக்களையும், யானைகளையும், நாய்களையும்,
நாய்களைத் தின்னும் சண்டாளர்களையும் ஞானிகள் வேறுபாடு
காட்டாது சமமாகவே மதிக்கின்றனர்.

இஹைவ தைர்ஜித: ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம் மன: I

நிர்தோஷம் ஹி ஸமம்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்த்ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதா: II

19

யாருடைய மனம் சமநிலையில் உறுதியாக
இருக்கிறதோ அவர்கள் இம்மையில் பிறப்பையும் இறப்பையும்
வென்றவர்களாவார்கள். பிரம்மம் சமநிலை உடையது; களங்கமற்றது.
ஆகையால் அவர்கள் பிரம்மத்துள்க் கலந்து நிலைத்திருப்பார்கள்.

ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம் ப்ராப்யநோத்விஜேத்ப்ராப்ய சாப்ரியம் I

ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மணி ஸ்தித: II 20

பிரம்மத்தை முழுமையாக அறிந்தவன், பிரம்மத்துள்
நிலைபெற்றவன், மனக்குழப்பமில்லாதவன் பிரியமானவற்றைப் பெற்ற
போதும் இன்பமடைவதில்லை. பிரியமில்லாதவற்றைப் பெற்ற போதும்
துன்பமடைவதில்லை;

பாஹ்யஸ்பர்சுஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மனி யத்ஸுகம் I

ஸ ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமச்ச்னுதே II 21

உலக விஷயங்களில் பற்று வைக்காதவன் ஆத்மாவில்
இன்பம் காண்பான். பிரம்ம சமாதியடைந்த அவன் அழியாத நிலைத்த
பேரின்பத்தைப் பெறுவான்.

யே ஹி ஸம்ஸ்பர்சஜா போகா து:கயோனய ஏவ தே I

ஆத்யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷுரமதே புத: II 22

குந்தியின் மைந்தா, இந்திரியங்கள் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்கள் தான் துன்பத்திற்குக் காரணிகளாகின்றன. ஆதியும் அந்தமுடைய இந்திரியங்களால் வரும் போகங்களால் ஞானிகள் ஒருபோதும் இன்புறுவதில்லை.

சக்னோதீஹவ ய: ஸோடும் ப்ராக்கர்விமோஷ்ணாத் I

காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்த: ஸ ஸுகீ நர: II 23

யார் இறப்பதற்கு முன்பு காமம், குரோதம் ஆகியவற்றைத் துறக்கிறார்களோ, அவர்களே யோகிகளாவர். அவர்கள் தான் பேரின்பத்தை அனுபவிப்பவர்கள்.

யோSந்த: ஸுகோSந்தராராமஸ்ததாந்தர்ஜ்யோதிரேவ ய: I

ஸ யோகீ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூதோSதிகச்சதி II 24

ஆத்மாவில் இன்பம் அனுபவித்து, அந்த ஆத்ம இன்பத்தில் திளைத்து, ஆத்மாவில் உள்ளொளியைக் காணும் யோகி தானே பிரம்மமாகி பிரம்ம நிர்வாண நிலையை அடைகிறான்.

லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருஷய: ச்ஷீணகல்மஷா: I

சின்னத்வைதா யதாத்தான: ஸர்வபூதஹிதே ரதா: II 25

தீவினைகளை நீக்கி, சந்தேகத்தை அகற்றி, இந்திரியங்களால் வரும் இன்பங்களை ஒதுக்கி, எல்லா உயிர்களினதும் நன்மையில் இன்பமுறும் யோகிகள் பிரம்ம நிர்வாணமடைகிறார்கள்.

காமக் ரோதவியுத்தானாம் யதீனாம் யதசேதஸாம் I

அபிதோ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மனாம் II 26

விருப்பு வெறுப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டு, மனதை அடக்கி ஆத்ம ஞானமடைந்த சந்யாசிகள் உயிருடன் இருக்கும் போதே மோட்சமடைந்தவர்களாவர்.

ஸ்பர்சான்க்ருத்வா பஹிர் பாஹ்யாம்ஸ் ச க்ஷீஸ்சைவாந்தரே ப்ருவோ:

I

ப்ராணாபானௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ II 27

யதேந்த்ரியமனோபுத்திர்முனிர்மோக்ஷபராயண : I

விகதேச்சாபயக்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ: II 28

வெளி விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாமல், கண்களை இருபுருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, நாசி வழியாக உட்சென்று வெளியேறும் பிராண அபான வாயுக்களைச் சமப்படுத்தி, இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவைகளை அடக்கி, முத்தியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆசை, அச்சம், சினம் இவைகளை நீக்கி வாழ்பவனே முத்தியடைந்த முனிவன் ஆவான்.

போக்தாரம் யக்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேச்வரம் I

ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம் ஞாத்வா மாம் சாந்திம்ருச்சதி II 29

யாகம், தபசு இவைகளை அனுபவிப்பவனும், உலகத்திற்கும் ஈசனும், உயிர்களுக்கெல்லாம் நண்பனும் நான் தான் என்று அறிந்து வாழ்பவனைச் சாந்தி தேடிவந்தடையும்.

அறறம் அத்தியாயம்

தியான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அனாச்ரித: கர்மபலம் கார்யம் கர்ம கரோதி ய: I

ஸ ஸந்யாஸீ ச யோகீ ச ந நிரக்னிர்ன சாக்ரிய: II 1

கர்ம பயனில் ஆசைப்படாது செய்யவேண்டிய கர்மங்களைச் செய்பவனே சந்யாசி, அவனே யோகி. யாகம் செய்யாதவனும், கர்மஞ்செய்யாதிருப்பவனும் ஞானியாகான்.

யம் ஸந்யாஸமிதி ப்ராஹூர்யோகம் தம் வித்தி பாண்டவ I

ந ஹ்யஸந்யஸ்தஸங்கல்போ யோகீ பவதி கஸ்சன II 2

“பாண்டவா, எது சந்யாசமோ அதுவே யோகம். கர்ம பலனைத் துறக்காதவன் யோகியாகமாட்டான்.

ஆருருஷோர்முனேர்யோகம் கர்ம காரணமுச்யதே I

யோகாருடஸ்ய தஸ்யைவ சம: காரணமுச்யதே II 3

தியானயோகத்தில் முன்னேறவிரும்பும் முனிவனுக்குக் கர்மம் அதை நிறைவேற்றும் சாதனமாகிறது. தியானயோகத்தை அடைந்தவனுக்குச் செயலின்மை சாதனமாகிறது.

யதா ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு ந கர்மஸ்வனுஷ்ஜதே I

ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ யோகாருடஸ்ததோச்யதே II 4

எப்பொழுது ஒருவன் இந்திரிய விடயங்களிலும், கர்ம பலன்களிலும் பற்றில்லாமல் செயலாற்றுகின்றானோ அப்பொழுது தான் அவன் யோகருடன் எனப்படுகிறான்.

உத்தரேதாத்மனாத்மானம் நாத்மானவஸாதயேத் 1

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மன: 11 5

உன் ஆத்மாவைக் கொண்டு உன்னை நீ உயர்த்திக்கொள். உன்னை நீ இழிவுபடுத்திக் கொள்ளாதே. ஏனென்றால் நீயே உனக்கு நண்பன். அது போல நீயே உனக்குப் பகைவன்.

பந்துராத்மாத்மனஸ்தஸ்ய யேனாத்மைவாத்மனா ஜித: 1

அனாத்மனஸ்து சத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ சத்ருவத் 11 6

பற்றுக்களை நீக்கிய ஆத்மா தனக்குத் தானே உற்ற உறவினனாகிறது; பற்றுக்களையுடைய ஆத்மா தனக்குத் தானே கொடிய பகைவனாகின்றது.

ஜிதாத்மன: ப்ரசாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹித: 1

சீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ததா மானாபமானயோ: 11 7

பற்றுக்களைத் துறந்து மனம் உறுதியடைந்தவனுக்குக் குளிர் வெப்பங்களிலும், இன்ப துன்பங்களிலும், புகழ்ச்சி இகழ்ச்சியிலும் நாட்டமிராது. அந்நிலை ஏற்பட்டால் பரமாத்ம தரிசனம் அவனுக்குக் கிடைக்கும். 7

ஞானவிக்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த்ரிய: 1

யுக்த இத்யுச்சயதே யோகீ ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சன: II 8

சாத்திர அறிவு முதிர்ந்து ஞானவிஞ்ஞான அறிவாகி அதில் முற்றுப் பெற்று, மனம் சலியாது, புலன்களை வென்று, மண்கல் பொன் என்பவற்றைச் சமமாகக் கருதுகின்றவன் மனம் உறுதி பெற்றவனாகிறான்.

ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதாஸீனமத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு I

ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர்விசிஷ்யதே II 9

நல்ல மனமுடையவர்கள், நண்பர், பகைவர், தன்னை மதிக்காதவர், நடுவு நிலையாவனர், தன்னை வெறுப்பவர், சுற்றத்தவர், நல்ல மனிதர், பாவிகள் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரையும் சமமாக நினைத்துப் பழகுபவர்களே மேலானவர்கள்.

யோகீ யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்தித: I

ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராசீரபரிக்ரஹ: II 10

யோகி யாருக்கும் தெரியாதவனாகத் தனிமையிலிருந்து, உள்ளத்தையும் உடலையும் அடக்கி, ஆசைகளை நீக்கி, தனக்கென எப்பொருளும் இல்லாதவனாய், எப்பொழுதும் மனதை ஒடுக்குதல் வேண்டும்.

10

சுசௌ தேசே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்திரமாஸனமாத்மன: I

நாத்யுச்ச்ரிதம் நாதிரீசம் சைலாஜினகுசோத்தரம் II 11

தூய்மையான இடத்தில் உறுதியானதாகவும், அளவான உயரமுடையதாகவும், மிகவும் தாழ்ந்ததாக இல்லாமலும், துணி,

மன்தோல் தர்ப்பைப் புல் ஆகியவற்றால் ஆசனத்தை அமைத்துக்
கொண்டு, 11

தத்ரைகாக்ரம் மன: க்ருத்வா யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய: I

உபவிச்யாஸனே யுஞ்ஜ்யாத்யோகமாத்மவிசுத்தயே II 12

நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்து
மனதை ஒரு முகப்படுத்தி, மனம் இந்திரியங்களின் செயற்பாட்டை
அடக்கி, சித்த சுத்தியின் பொருட்டு யோகம் செய்தல் வேண்டும்.

ஸமம் காயசிரோக்ரீவம் தாரயன்னசலம் ஸ்திர: I

ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஸிகாக்ரம் ஸ்வம் திசஸ்சானவலோகயன் II 13

உடல், தலை, கழுத்து ஆகியவற்றை அசையாது
நேராகவும் உறுதியாகவும் வைத்துக்கொண்டு தன் மூக்கு நுனியைப்
பார்த்தல் வேண்டும். திசைகளைப் பார்க்கக் கூடாது.

ப்ரசாந்தாத்மா விசுதபீப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே ஸ்தித: I

மன: ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பர: II 14

அமைதியான உள்ளத்துடன் அச்சத்தை அகற்றி,
பிரமச்சாரிய விரதத்தைக் காத்து, மனதை அடக்கி, சிந்தத்தை
என்னிடம் ஒப்படைத்து, என்னை அடைவதையே குறியாகக் கொண்டு
யோகத்தில் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

14

யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதாத்மானம் யோகீ நியதமானஸ: I

சாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி II 15

இவ்விதம் எப்பொழுதும் மனதைத் தியானத்தில் நிறுத்தி உள்ளத்தை அடக்கிய யோகியானவன் என்னை அடைவதையே குறியாகக் கொண்டு என்னிடத்திலிருக்கின்ற முத்தியில் முற்றுப் பெறுகின்ற சாந்தியெய்துகிறான்.

நாத்யச்னதஸ்து யோகோஸ்தி ந சைகாந்தமனச்சனத: I

ந சாதி ஸ்வப்னசீலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவ சாஜ்ஜன II 16

அர்ச்சனா, அளவுக்கதிகமாக உண்பவனுக்கும், அறவே உண்ணாதவனுக்கும், மிகைபட உறங்குபவனுக்கும், மிகைபட விழித்திருப்பவனுக்கும் யோகம் இல்லை.

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு I

யுக்தஸ்வப்னாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி து:கஹா II 17

அளவுடன் உண்டு, உயற்பயிற்சி செய்து, அளவுடன் கர்மங்களைச் செய்து, உறக்கத்திலும் விழிப்பிலும் முறைமையைக் கடைப்பிடிப்பவனுக்கு, யோகம் துன்பங்களைத் துடைக்கும்.

யதா விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே I

நி:ஸ்ப்ருஹ: ஸ்வகாமேப்ப்யோ யுக்த இத்யுச்ச்யதே ததா II 18

ஆசைகள் அடக்கப்பெற்ற மனம் எப்பொழுது ஆன்மாவில் நிலைத்து நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது தான் ஒருவன் யோகத்தில் உறுதி பெற்றவனாகிறான்.

யாத தீபோ நிவாதஸ்தோ நேங்கதே ஸோபமா ஸம்ருதா I

யோகினோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மன: II 19

ஆத்ம ஞானமடைந்த யோகியின் அடங்கிய
மனத்திற்குக் காற்றில்லாத இடத்தில் வைத்த தீபம் அசையாதிருந்து
ஒளிர்வதை உவமானமாகச் சொல்லலாம்.

யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா I

யத்ர சைவாத்மனாத்மானம் பச்யன்னாத்மனி துஷ்யதி II 20

யோகப் பயிற்சியால் எப்பொழுது சித்தம் முழுமையாக
அடங்கி அமைதி பெறுகிறதோ, மேலும் எப்பொழுது ஆத்மாவால்
ஆத்மாவைக் கண்டு ஆத்மாவில் மகிழ்ச்சியடைகிறானோ;

ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத்புத்திக் ராஹ்யமதீந்த்ரியம் I

வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்திதஸ்சலதி தத்வத: II 21

இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும், புத்தியினால்
உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதும் எல்லையற்றதுமான சுகத்தை யோகி
அடைகிறானோ, அதில் நிலைத்த பின் அவன் ஆத்ம
சொருபத்திலிருந்து விடுபடுவதில்லையோ;

யம் லப்த்வா சாபரம் லாபம் மன்யதே நாதிகம் தத: I

யஸ்மின்ஸ்திதோ ந து:கேன குருணாபி விசால்யதே II 22

எதை அடைந்த பின் அதைவிடப் பெரியதொரு
இலாபத்தை மனதால் கூட நினைப்பதில்லையோ, எதில் நிலைத்திருந்து
பெரும் துன்பம் வந்தபோதும் கலங்கப் பெறுவதில்லையோ;

தம் வித்யாத்து: கஸம்யோகவியோகம் யோகஸம்ஞிதம் I

ஸ நிஸ்சயேன யோக்தவ்யோ யோகோநிர்விண்ணசேதஸாII 23

துக்கத்திலிருந்து விடுபடுவது தான் யோகம். தளராத நெஞ்சத்துடன் உறுதியாகத் தொடர்ந்து யோகத்தைப் பயில்வாயாக.

ஸங்கல்பப்ரவான்காமாம்ஸ்த்யக்த்வா ஸ்வானசேஷத: I

மனஸைவேந்த்ரியக்ராமம் வினியம்ய ஸமந்தத: II 24

மனதில் பிறக்கும் ஆசைகளை முற்றாகத் துறந்துவிட்டு, இந்திரியங்களின் செயற்பாட்டை மனவுறுதியால் அடக்கிக் கொண்டு;

சனை: சனைருபரமேத்புத்த்யா த்ருதிக்குஹீத்யா I

ஆத்மஸம்ஸ்தம் மன: க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் II 25

உறுதியான அறிவாலும் ஆத்மாவின் கண் நிலைநிறுத்தப்பெற்ற மனதாலும் சிறிது சிறிதாக அமைதியைப் பெறல் வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு எதையும் நினைத்தலாகாது.

யதோ யதோ நிஸ்சரதி மனஸ்சஞ்சலமஸ்திரம் I

ததஸ்ததோ நியம்யைததாத்மன்யேவ வசம் நயேத் II 26

அலையும் தன்மையுள்ளதும் நிலையற்றதுமான மனம் எக்காரணத்தால் எதன் கண் பற்று வைக்கிறதோ அதை அதிலிருந்து மீட்டெடுத்து ஆத்மாவுக்குள் அடக்கு.

ப்ரசாந்தமனஸம் ஹ்யேனம் யோகினம் ஸுகமுத்தமம் I

உபைதி சாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் II 27

மன அமைதி பெற்று, ராஜோ குணத்தின் வேகம் அற்று
பாவப்படாது தானே பிரமமாகி நிற்கும் யோகிக்கே பேரின்பம்
கிடைக்கும். 27

யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதாத்மானம் யோகீ விகதகல்மஷ: I

ஸுகேன ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்சமத்யந்தம் ஸுகமச்ச்னுதே II 28

இவ்வாறு மனதை ஆத்மாவில் நிலைபெறச் செய்து
பாபம் நீங்கப் பெற்ற யோகி பிரம்ம ஞானத்தால் உண்டாகும்
பேரின்பத்தை முழுமையாக அனுபவிக்கிறான்.

ஸர்வபூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மனி I

ஈக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்சன: II 29

யோக நிலையை அடைந்து உலகில்
உள்ளவையெல்லாம் சமமானவை என்ற உணர்வைப் பெற்றவன்,
தன்னை எல்லா உயிர்களிடத்தும், எல்லா உயிர்களையும்
தன்னிடத்தும் காண்பான்.

யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி I

தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணச்யதி II 30

யார் தாம் காணும் பொருட்களில் எல்லாம் என்னையும்,
எல்லாவற்றையும் என்னுள்ளும் காண்கிறானோ அவனை நான்
காண்கிறேன். அவனும் என்னைக் காண்கிறான்.

ஸர்வபூதஸ்த்திதம் யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்தித: I

ஸர்வதா வர்தமானோ஽பி ஸ யோகீ மயி வர்ததே II 31

உள்ள பொருள் ஒன்று என்ற உறுதியுடன், எல்லாப் பொருட்களிலும் என்னைக் காணும் யோகி எந்தக் கர்மம் செய்தாலும் அவன் என்னுள் இருப்பவனாகிறான்.

ஆத்மௌபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம் பச்யதி யோர்ஜுன I

ஸுகம் வா யதி வா து:கம் ஸ யோகீ பரமோ மத: II 32

அர்ச்சனா, தன்னை உதாரணமாகக் கொண்டு இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் எப்பொழுதும் சமமாகக் காண்பவனே பரமயோகி. 32

அர்ஜுனன் சொன்னது

யோசயம் யோகஸ்த்வயா ப்ரோக்த: ஸாம்யேன மதுஸூதன I

ஏதஸ்யாஹம் ந பச்யாமி சஞ்சலத்வாத்ஸ்திதிம் ஸ்திராம் II 33

மதிசூதனா, எல்லாவற்றையும் 'சமமாகப் பார்' என்று தாங்கள் உபதேசித்த இந்த யோகமானது உறுதியானதென்று அலைகின்ற எனது மனதிற்குத் தோன்றவில்லை.

சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம் I

தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் II 34

கிருஷ்ணா, மனம் அலையும் தன்மையுடையது; திகைக்கச் செய்வது; வலிமையுடையது; திடமுடையது. அப்படியான மனதை அடக்குவது காற்றை அடக்குவதைப் போன்ற இயலாத செயலென நான் நினைக்கிறேன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அஸம்சயம் மஹாபாஹோ மனோ தூநிக்ரஹம் சலம் 1

அப்யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே 11 35

நீண்ட கைகளையுடையவனே, மனம் கட்டுப்படாதது; அலையும் தன்மை கொண்டது என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் குந்தியின் மைந்தனே, பயிற்சியாலும் மனவைராக்கியத்தாலும் அதை அடக்கலாம்.

அஸம்யதாத்மனா யோகோ துஷ்ப்ராப இதி மே மதி: 1

வச்யாத்மனா து யததா சக்யோஸ்வாப்துமுபாயத: 11 36

மனதை அடக்க முடியாதவன் யோகம் அடையமாட்டான் என்பது எனது கருத்து. மனதை அடக்கி முயற்சி செய்பவனுக்கே யோகம் கைகூடும்.

அர்ஜுன சொன்னது

அயதி: ச்ரத்தயோபேதோ யோகாச்சலிதமானஸ: 1

அப்ராப்ய யோகஸம்ஸித்திம் காம் கதிம் க்ருஷ்ண கச்சதி 11 37

சிரத்தையுடையவனாக இருந்தாலும் முயற்சியின்மையால் யோகத்திலிருந்து தவறியவன், யோகம் நிறைவேறாததால் என்ன கதியை அடைகிறான், கிருஷ்ணா?

கச்சின்னோபயவிப்ரஷ்டஸ்சின்னாப்ரமிவ நச்யதி 1

அப்ரதிஷ்டோ மஹாபாஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மண: பதி 11 38

தோள்வலிமை மிக்கவனே, பிரம்ம மார்க்கத்தில்
மோகமடைந்தவன் பற்றின்று, இரண்டினின்றும் விலகி, சிதறுண்ட மேகம்
போல அழிந்து போவான் அல்லவா..?

ஏதன்மே ஸம்சயம் க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யசேஷத: I

த்வதன்ய: ஸம்சயஸ்யாஸ்ய சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே II 39

கிருஷ்ணா, எனக்கிருக்கும் இச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க
வல்லவர் நீர் மட்டும் தான். உம்மையன்றி என் மனதிலெழுந்த
சந்தேகத்தை வல்லவர்கள் எவரும் இல்லை.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பார்த்த ரைவேஹ நாமுத்ர விநாசஸ்தஸ்ய வித்யதே I

ந ஹி கல்யாணக்ருதகஸ்சித்துர்கதிம் தாத கச்சதி II 40

பார்த்தா, அவனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும்
அழிவென்பதே இல்லை. நலஞ்செய்வோன் ஒருபோதும்
கெட்டுப்போவதில்லை.

ப்ராப்ய புண்யக்ருதாம் லோகானுஷித்வா சாச்வதீ: ஸமா: I

சுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கேஹே யோகப்ரஷ்டோ஽பிஜாயதே II 41

அவன் புண்ணியஞ் செய்தவர்களின் உலகை அடைந்து,
அங்கு நெடுங்காலம் வாழ்ந்து பின் செல்வம் நிறைந்த புண்ணியவானின்
இல்லத்தில் பிறக்கின்றான். 41.

அதவா யோகினாமேவ குலே பவதி தீமதாம் I

ஏதத்தி தூர்லபதரம் லோகே ஜன்ம யதீத்ருசம் II 42

அல்லது அறிவாளர்களாகிய யோகிகளின் குலத்திலேயே அவன் பிறப்பான். இப்பிறவி இவ்வுலகில் பெறுவதற்கரியது.

தத்ர தம் புத்திஸம்யோகம் லபதே பெளர்வதேஹிகம் I

யததே ச ததோ பூய: ஸம்ஸித்தௌ குருநந்தன II 43

குருவம்சத்தில் பிறந்தவனே, யோகப் பிரஷ்டன் முற்பிறப்பின் யோக சாதன அறிவை இப்பிறப்பிலும் பெறுவான். முத்தியின் பொருட்டு அவன் மேலும் மேலும் அதிகமாக முயல்வான். 43.

பூர்வாப்யாஸேன தேனைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவசோஸி ஸ: I

ஜிக்ஞாஸுரபி யோகஸ்ய சப்தப்ரஹ்மாதிவர்ததே II 44

மன்னா, அவன் யோகத்தை அடைய முயற்சி செய்யாவிட்டாலும் பூர்வ ஜென்ம பலனால் அவன் யோக சாதனத்துள் இழுக்கப்படுகிறான். இதை விட யோகத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவன் கூட வேதம் சொல்லும் கர்மபலன்களைக் கடந்தவனாகிறான்.

ப்ரயத்னாத்யதமானஸ்து யோகீ ஸம்சுத்தகில்பிஷ: I

அநேகஜன்மஸம்ஸித்தஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம் II 45

யோக நிலையை அடையப் பெருமுயற்சி எடுக்கும் யோகி பாவங்களற்றுப் புனிதனாகி, பல பிறவிகள் எடுத்துப் பக்குவமடைந்து முத்தியடைகிறான்.

தபஸ்விப்யோஸ்திகோ யோகீ ஞானிப்யோஸ்பி மதோஸ்திக: I

கர்மிப்யஸ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத்யோகீ பவார்ஜுன II 46

யோகி தவசிகளை விட மேலானவன்; அத்துடன் கல்வி ஞானமுடையவர்களை விடவும் மேலானவன். கர்மிகளைவிடவும் அவன் சிறப்பு மிக்கவன். ஆகையால் அர்ச்சனா, யோகியாவாயாக.

யோகினாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேனாந்தராத்மனா I

ச்ரத்தாவான்பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ மத: II 47

யார் மிகுந்த சிரத்தையுடன் சித்தத்தை என்பால் வைத்துப் பூசிக்கின்றானோ, அவன் யோகிகள் எல்லாருள்ளும் மேலானவன் என்பது எனது கருத்து.

ஏழாம் அத்தியாயம்

ஞானவிக்ஞான யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

மய்யாஸக்தமனா: பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜன்மதாச்ய: I

அஸம்சயம் ஸமகர்மம் மாம் யதா ஞாஸ்யஸி தச்ச்ருணு II 1

பார்த்தா, என்னிடம் விருப்புடன் மனதை வைத்து, என்னைச் சரணடைந்து ஐயமின்றி என்னை முற்றாக அறிந்து கொள்வது எப்படியென்று கூறுகிறேன் கேள்.

ஞானம் தேஹம் ஸவிக்ஞானமிதம் வக்ஷ்யாம்யசேஷத: 1

யஜ்ஞாத்வா நேஹ பு யோஸ்நயஜ்ஞாதவ்யமவசிஷ்யதே 11 2

அநுஷ்டானத்துடன் கூடிய ஞானத்தைப் பற்றி முழுமையாக நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். இதை அறிந்த பின்பு வேறு எதையும் நீ அறிய வேண்டியதில்லை.

மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்யததி ஸித்தயே 1

யததாமபி ஸித்தானாம் கஸ்சின்மாம் வேத்தி தத்வத: 11 3

ஆயிரக்கணக்கான மனிதருள் யாரோ ஒருவன் மனநிறைவின் பொருட்டு ஞானத்தை அடைய முயல்கிறான். முயல்கின்ற நல்வியல்புகளுடையவர்களுள்ளும் யாரோ ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான்.

பூமிராபோஸனலோ வாயு: கம் மனோ புத்திரேவ ச 1

அஹங்கார இதீயம் மே பின்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா 11 4

மண், தீ, நீர், காற்று, வானம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என என்பிரகிருதி எட்டு வகை யாகப் பிரிவுபட்டுள்ளது.

அபரேயமிதஸ்த்வன்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் 1

ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் 11 5

இது எனது கீழான பிரகிருதி. இதிலிருந்து வேறுபட்டதும், ஜீவபோதம் பெற்றிருப்பதுமான எனது மேலான பிரகிருதியை அறிந்து கொள். இந்த உலகம் இதனால் தான்தாங்கப்படுகிறது.

ஏதத்யோனீனி பூதானி ஸர்வாணீத்யுபதாரய 1

அஹம் க்ருதஸ்னஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரலயஸ்ததா 11 6

உயிர்கள் அனைத்தும் இந்த இரண்டு

பிரகிருதிகளிலிருந்து தோன்றியவை என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக.

உலகத்தின் தோற்றத்திற்கும், ஒருக்கத்திற்கும் நானே காரணம்.

மத்த: பரதரம் நான்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்ஜய 1

மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ 11 7

தனஞ்சயா, என்னைவிட மேலானது எதுவுமில்லை.

நூலிலே மணிகள் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் போல இவை யாவும்

என்மீது கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபாஸ்மி சசிஸூர்யயோ: 1

ப்ரணவ: ஸர்வவேதேஷு சப்த: கே பௌருஷம் ந்ருஷு 11 8

குந்தியின் மைந்தா! நான் நீரில் சுவையாகவும், சந்திர

சூரியர்களில் ஒளியாகவும், வேதங்களில் ஓங்காரமாகவும், யாழில்

ஓசையாகவும், மக்களிடத்து ஆண்மையாகவும் இருக்கிறேன்

புண்யோ கந்த: ப்ருதிவ்யாம் ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபாவஸௌ 1

ஜீவனம் ஸர்வ பூதேஷு தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு 11 9

மண்ணில் நறுமணமாகவும், தீயில் சுடராகவும் நான்

இருக்கிறேன். எல்லா உயிர்களுள் உயிர்ப்பாகவும், தவசிகளுள்

தபசாகவும் இருப்பது நானே.

பீஜம் மாம் ஸர்வபூதானாம் வித்தி பார்த்த ஸநாதனம் I

புத்திர்புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் II 10

பார்த்தா, எல்லா உயிர்களையும் தோற்றுவித்த வித்து
நானென்று அறிவாயாக. அறிவாளர்களின் அறிவாகவும்,
பலசாலிகளுடைய பலமாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

பலம் பலவதாமஸ்மி காமராகவிவர்ஜிதம் I

தர்மாவிருத்தோ பூ தேஷு காமோஸ்மி பரதர்ஷப II 11

பரதத்தலைவா, பலவாண்களிடத்துக் காமமும் ராகமும்
நீங்கப் பெற்ற அறிவாக நான் இருக்கிறேன். உயிர்களிடத்துத்
தர்மத்தை மீறாத காமமாக நான் இருக்கிறேன்.

யே சைவ ஸாத்விகாபாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாஸ்ச யே I

மத்த ஏவேதி தான்வித்தி ந த்வஹம் தேஷு தே மயி II 12

முக்குணங்களில் இருந்து உண்டான பொருட்கள் யாவும்
என்னிடத்திலிருந்தே தோன்றியவை என்பதை அறிவாயாக.
அப்படியிருந்தும் நான் அவைகளைச் சாரவில்லை. அவைகள் தான்
என்னைச் சார்ந்திருக்கின்றன.

த்ரிபிரகுணமயைர்பாவைரேபி: ஸர்வமிதம் ஜகத் I

மோஹிதம் நாபிஜானாதி மாமேப்ய: பரமவ்யயம் II 13

இவ் முக்குணங்களால் உருவான பொருட்களில் உலகம் மயங்கியிருப்பதால், இவைகளுக்கு மேலான அழியாத என்னை அவை அறிகிறதில்லை.

தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா I

மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே II 14

குணங்களால் உருவான என்னுடைய தேவமாயை உண்மையில் தாண்ட முடியாதது; யார் என்னைச் சரணடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்தத் தேவமாயைத் தாண்டுவார்கள்.

ந மாம் துஷ்க்ருதினோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா: I

மாயயாபஹ்ருதஞானா ஆஸூரம் பாவமாச்ரிதா: II 15

பாவங்களைச் செய்வோர், மூடர், கீழான மக்கள், மாயையின் வலையில் சிக்கிய ஞானமடையாதவர்கள், அசுர இயல்புடையவர்கள் என்னைப் போற்றித் துதிப்பதில்லை.

சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜனா: ஸுக்ருதினோஸ்ஜன I

ஆர்தோ ஜிக்ஞாஸூர்த்தார்த்தீ ஞானீ ச பரதர்ஷப II 16

பரதகுலப் பெருமகனே, துன்புற்றவன், ஞானவேட்கை உடையவன், பொருளில் இன்பம் தேடுபவன், ஞானி ஆகிய நான்கு விதமான அறச்செயலாளர்கள் மட்டுமே என்னைப் போற்றுகின்றனர்.

தேஷாம் ஞானீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்விசிஷ்யதே I

ப்ரியோ ஹி ஞானினோஃத்யார்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: II 17

இவர்களுள் இடையறாது யோகம் பூண்டு மாறாது பக்கிகொள்ளும் ஞானி மேலானவன். ஏனென்றால் நான் ஞானிக்கு மிகவும் பிரியமானவன். அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்.

உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஞானீத்வாத்மைவ மே மதம் I

ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்தமாம் கதிம் II 18

இந்நால்வகையினரும் நல்லவர்களே. இருப்பினும் ஞானியானவன் எனது ஆத்மசொருபம் என்பது எனது கருத்து. ஏனெனில் யோகத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஞானி என்னையே சதா நினைத்திருக்கிறான். அந்த நிலை விபரிக்க முடியாதது.

பஹுனாம் ஜன்மனாமந்தே ஞானவான்மாம் ப்ரபத்யதே I

வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதூர்லப: II 19

பல பிறவிகளுக்குப் பிறகு தான்; “யாவும் வாசுதேவ சொருபம்” என்று ஞானி உணர்ந்து வணங்கி என்னை வந்தடைகிறான். இத்தகைய மகாத்மர் காண்பதற்கரியவன்.

காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஞானா: ப்ரபத்யந்தேஃஸ்யதேவதா: I

தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா II 20

பற்பல ஆசைகளால் அறிவை இழந்தவர்கள் தத்தமது விருப்பிற்கேற்றபடி பிற தெய்வங்களைப் போற்றித் துதிக்கின்றனர். 20.

யோ யோ யாம் யாம் தனும் பக்த: ச்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி I

தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ச்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் II 21

எந்தெந்தப் பக்தன் எந்தெந்தத் தேவ வடிவத்தை
விரும்பிச் சிரத்தையுடன் அர்ச்சிக்கின்றானோ அவனுடைய அந்த
எண்ணத்தை நான் பூர்த்தி செய்கிறேன்.

ஸ தயா ச்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதனமீஹதே I

லபதே ச தத: காமான்மயைவ விஹிதான்ஹி தான் II 22

மிகுந்த சிரத்தையோடு தனக்கு விரும்பிய
தேவதைகளை ஆரதித்துப் போற்றும் பக்தனானவன்
அத்தேவதையிடமிருந்து தனக்கு விருப்பமானவற்றைப் பெற்றுக்
கொள்கிறான். அப்படியாக அவன் பெறும் பொருட்கள் அனைத்தையும்
வழங்குவது நானே.

அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் I

தேவான்தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமி II 23

ஆனால் சிற்றறிவு படைத்த அவர்கள் அடையும் பலன்
முடிவுடையதாகிறது. தேவர்களை வணங்குவோர் தேவர்களை
அடைவார்கள். என்னை வணங்குவோர் என்னை அடைகின்றனர்.

அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபுத்தய: I

பரம் பாவமஜானந்தோ மமாவ்யயமனுத்தமம் II 24

என்னுடைய அழிவற்ற ஒப்புயர்வில்லாத பரமானந்த
வடிவத்தை அறியாத அறிவிலிகள், புலன்களுக்கு எட்டாத என்னைப்
புலன்களுக்குத் தென்படுபனாக எண்ணுகின்றனர்.

நாஹம் ப்ரகாச: ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவுருத: I

மூடோசயம் நாபிஜானாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் II 25

யோகமாயையினால் முற்றாக மூடப்பட்டுள்ள நான் எல்லோருடைய அறிவுக்கும் எட்டுவதில்லை. பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத என்னை இந்த மூட உலகம் சிறிதளவேனும் அறிந்து கொள்வதில்லை. 25.

வேதாஹம் ஸமதீதானி வர்தமானானி சாஸ்ஜன I

பவிஷ்யாணி ச பூதானி மாம் து வேத ந கஸ்சன II 26

அர்ச்சனா, இறந்த, வாழ்கின்ற, இனிப் பிறக்கப்போகின்ற அத்தனை உயிர்களையும் நான் அறிவேன். ஆனால் என்னை யாரும் அறியமாட்டார்கள்.

இச்சாத்வேஷஸமுத்தேன த்வந்த்வ மோஹேன பாரத I

ஸர்வபூதானி ஸம்மோஹம் ஸர்கே யாந்தி பரந்தப II 27

பகைவரை வதைக்கின்ற பரதா, விருப்பு வெறுப்புக்களிலிருந்து உண்டாகும் இருமை மயக்கத்தால் பிறக்கும் போதே எல்லா உயிர்களும் குழப்பமடைகின்றன.

யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜனானாம் புண்யகர்மணாம் I

தே த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தே மாம் த்ருடவ்ரதா: II 28

ஆனால், புண்ணிய கருமங்களைச் செய்வதால் எவருக்குப் பாவம் முடிவடைகிறதோ, அவர்கள் இருமை

மோகத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்து உறுதியான
விரதமுடையவர்களாகி என்னை வழிபடுகின்றனர்.

ஐராமரணமோக்ஷாய மாமாச்சரித்ய யதந்தி யே I

தே ப்ரஹ்மதத்விது: க்ருத்ஸ்ன மத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் II 29

மூப்பிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்காக
என்னை வழிபடுவோர் பிரமத்தையும், ஆத்யாத்மம் முழுவதையும்,
கர்மம் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றனர்.

ஸாதியூதாதிதைவம் மாம் ஸாதியக்ஞம் ச யே விது: I

ப்ரயாணகாலே஽பி ச மாம் தே விதுர்யுக்தசேதஸ: II 30

யார் என்னை அதியூதத்துடனும், அதிதெய்வத்துடனும்,
அதியக்ஞத்துடனும் கூடியவனாக அறிகிறார்களோ, யோகத்திலே
மனதை நிலை நிறுத்திய அவர்கள் சாகும் தறுவாயிலும்
என்நினைவாகவே இருப்பர். 30.

எட்டாம் அத்தியாயம்

அகூரப்ரஹ்ம யோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது.

கிம் தத்ப்ரஹ்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம 1

அத்பூதம் ச கிம் ப்ரோக்தமதிதைவம் கிமுச்யதே 11 1

புருஷோத்தமா, பிரமம் என்பது யாது? அத்யாத்மம் என்பது என்ன? கர்மம் என்பது எது? அத்பூதம் என்று சொல்லப்படுவது எதை? மேலும் அதிதெய்வமென அழைக்கப்படுவது எதை? 1

அதியக்ஞ: கதம் கோசத்ர தேஹேஸ்மின்மதுஸூதன 1

ப்ரயாணகாலே ச கதம் ஞேயோஸி நியதாத்மபி: 11 2

மதிசூதனா, இந்த உடம்பில் அதியக்ஞன் என்பவன் யார்? அவர் எப்படியானவர். யோகம் பயின்றவர்கள் மரண காலத்தில் உம்மை எப்படி அறிந்து கொள்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அகூரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவோத்யாத்மமுச்யதே 1

பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க: கர்மஸம்ஞித: 11 3

அழிவற்றதாகவும் மேலானதாகவும் இருப்பது பிரமம். அதன் இயல்பு அத்யாத்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உயிர்களைப் படைத்து நிலைத்திருக்கச் செய்வதாகிய வேள்வி கர்மம் எனப்படுகிறது.

அத்பூதம் கூரோ பாவ: புருஷஸ்சாதிதைவதம் 1

அதியக்ஞோஹமேவாத்ர தேஹே தேஹ்ப்ருதாம் வர 11 4

உடல் எடுத்தவர்களுள் மேலானவனே, அழியும் பொருள் யாவும் அத்பூதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் அதி

தெய்வம் எனப்படுகிறான். நான் தான் தேகத்தினுள்
அதியக்ஞமாகிறேன்.

அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன்முக்த்வா கலேவரம் I

ய: ப்ரயாதி ஸ மத்பாவம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்சய: II 5

மரண காலத்திலும் என்னை நினைத்துக்கொண்டு யார்
உடலைத் துறக்கிறானோ அவன் என்னை வந்தடைகிறான்.

யம் யம் வாபி ஸ்மரன்பாவம் த்யஜ்யந்தே கலேவரம் I

தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித: II 6

குந்தியின் புதல்வா! மரணவேளையில் எதை
நினைத்துக்கொண்டு ஒருவன் உடலை விடுகிறானோ, எப்பொழுதும்
அதையே நினைத்தவனான அவன் அதையே அடைகிறான்.

தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்தய ச I

மய்யர்பித மனோபுத்திர்மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்சய: II 7

ஆகையால், எந்நேரமும் என்னை நினைத்துக்கொண்டு
போர் செய். மனதையும், புத்தியையும் எனக்கு அர்ப்பணம்
செய்தாயேயானால் நிச்சயமாக என்னையே நீ அடைவாய். இதைச்
சந்தேகிக்காதே.

அப்யாஸயோகயுக்தேன சேதஸா நான்யகாமினா I

பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தானுசிந்தயன் II 8

பார்த்தா, வேறு விடயங்களில் மனதை அலையவிடாது ஒரு நிலைப்படுத்தி அப்பியாசம் என்னும் யோகத்தோடு கூடிய மனதால் பேரொளி மயமான இறைவனைச் சிந்திக்கிறவன் இறைவனை அடைவான். 8

கவிம் புராணமனுசாஸிதார மணோரணீயாம்ஸ மனுஸ்மரேத்ய: 1
ஸ்வஸ்ய தாதாரமசிந்த்யருப மாதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்|| 9

ப்ரயாணகாலே மனஸாஸசலேன பக்த்யா யுக்தோ யோகபலேன சைவ
ப்ருவோர்மத்யே ப்ராணமாவேச்ய ஸம்யக் ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி
திவ்யம் || 10

முற்றும் உணர்ந்தவனை, தொன்மையானவனை, அனைத்து உலகையும் ஆள்பவனை, அணுவை விட நுண்மையானவனை, அனைத்தையும் தாங்குபவனை, சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவுடையவனை, சூரியனைப் போன்று ஒளிமயமானவனை, அக்ஞான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனை, பக்தியுடனும் உறுதியான மனத்துடனும் யோகபலத்துடனும் புருவத்தின் மத்தியில் பிராணன் முழுவதையும் வைத்து மரண காலத்தில் யார் நினைக்கிறானோ, அவன் அத்திவ்விய ஜோதியான பரமபுருஷனை அடைவான்.

யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி விசந்தி யத்யதயோ வீதராகா: 1
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசாயம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண
ப்ரவக்ஷயே ||11

வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றது என்கின்றனரோ, பற்று நீங்கிய துறவிகள் எதனுள்ப் புகுகின்றனரோ, எதை விரும்பி அவர்கள் பிரம்மச்சரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றனரோ, அதை உனக்கு நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன்.

ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மனோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச I
 மூர்தன்யாதாயாத்மன: ப்ராணமாஸ்திதோயோகதாரணாம் II 12
 ஓமித்யேகாஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் I
 ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தேஹேம் ஸ யாதி பரமாம் கதிம் II 13

ஐம்புலன்களின் வாயில்களை அடக்கி, மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி , பிராணனை உச்சந்தலையில் வைத்து, யோகத்தில் நிலைத்திருந்து “ஓம்” என்ற ஏகாட்சர பிரம்ம மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு யார் உடலை நீத்துப் போகிறானோ அவன் பரம்பொருளை அடைவான்.

அனன்யசேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யச: I
 தஸ்யாஹம் ஸுலப: பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகின: II 14

பார்த்தா, வேறு சிந்தனைகளின்றி யார் என்னை இடையறாது தொழுகிறார்களோ, அந்த நிலைக்குட்பட்ட யோகிக்கு நான் எளிதில் அகப்படுவேன்.

மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம து:காலயமசாச்வதம் I
 நாப்னுவந்தி மஹாத்மான: ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா: II 15

மனம் சமநிலையடைந்த ஆத்மாக்கள் என்னை
அடைவதால், துன்பத்தின் இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமாகிய
மறுபிறப்பை எடுப்பதில்லை.

ஆப்ரஹ்மபுவனாலலோகா: புனராவர்தினோஸ்ரஜ்ன I

மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்யதே II 16

அர்ச்சுனா, பிரம்ம லோகம் வரையில் உள்ள உலகில்
வாழ்வோருக்கு மறுபிறப்பு உண்டு; குந்தியின் மைந்தனே, என்னை
அடைந்தவர்களுக்கு மட்டும் மறுபிறப்பு இல்லை.

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத்ப்ரஹ்மணோ விது: I

ராத்ரிம் யுக ஸஹஸ்ராந்தாம் தேஃஹோராத்ரவிதோ ஜனா: II 17

ஆயிரம் யுகம் பிரம்மாவுக்கு ஒரு பகல் என்றும், ஆயிரம்
யுகம் பிரம்மாவுக்கு ஓர் இரவு என்றும் அறிபவர் இரவு பகலின்
தத்துவத்தை அறிந்தவராகிறார்.

அவ்யக்தாத்வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹ்ராகமே I

ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஸுகே II 18

தோன்றாத நிலையில் இருக்கும் தோற்றங்கள் யாவும்
பிரம்மாவின் பகல் வேளைகளில் தோன்றுகின்றன. இரவு வரும்போது
ஒடுக்கம் என்பதனுள் அவை மறைகின்றன. 18

பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம் பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயதே I

ராத்ர்யாகமேஃவச: பார்த்த ப்ரபவத்யஹ்ராகமே II 19

அர்ச்சுனா, இந்த உயிர்கள் யாவும் பிறந்து பிறந்து
இரவில் தன்வசமின்றி ஒருங்கியும் பகலில் வெளிப்படும்
கருமமாற்றுகின்றன.

பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோன்யோவ்யக்தோவ்யக்தாத்ஸநாதன: I
ய: ஸ ஸர்வேஷு பூதேஷு நச்யத்ஸு நவினச்யதி II 20

அவ்யக்தோஸ்க்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் கதம் I
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்தாம் பரமம் மம II 21
அவ்வியக்கம், மேலான அவ்வியக்கம் என்று
சொல்லப்படுவதை பரமபதம் என்று சொல்வார்கள். என்னை அடைந்த
உயிர்கள் பின் திரும்பி வருவதில்லை. அது தான் எனது பரமபதம்.

புருஷ: ஸ பர: பார்த்த பக்த்யா லப்யஸ்த்வனன்யயா I
யஸ்யாந்த: ஸ்தானி பூதானி யேன ஸர்வமிதம் ததம் II 22

அர்ச்சுனா, உயிர்கள் எவற்றுள் இருக்கின்றனவோ,
எவனால் இவை யாவும் வியாபிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ, அந்தப்
பரம்ம புருஷனைப் பக்தியால் அடையலாம்.

யத்ர காலே த்வனாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகின: I
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி பரதர்ஷப II 23

பரதகுலப் பெருமகனே, எக்காலத்தில் உடலை விட்டுச் செல்கின்ற யோகிகள் முத்தியடைகின்றனர் என்றும், எக்காலத்தில் உடலைவிட்டுச் செல்கின்றவர்கள் பிறக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறேன் கேள். 23.

அக்னிர் ஜ்யோதிரஹ: சுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் I

தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜனா: II 24

தீ, ஒளி, பகல், சுக்கில பட்சம், உத்தராயணத்தின் ஆறு மாதங்கள் இவைகளில் தேகத்தை விட்டுப் பிரியும் பிரம்மஞானிகள் பிரம்மத்தை அடைகின்றனர்.

தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தக்ஷிணாயணம் I

தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்ததே II 25

புகை, இரவு, கிருஷ்ணபட்சம், தக்ஷிணாயணத்தின் ஆறுமாதங்கள் இவைகளில் தேகத்தை விடுத்துப் போகின்ற யோகி, சந்திரனது ஒளியைப் பெற்று மறுபிறவியடைகிறான். 25.

சுக்லக்ருஷ்ணே கதீ ஹ்யேதே ஜகத: சாச்வதே மதே I

ஏகயா யாத்யனாவ்ருத்திமன்யயார்வததே புன: II 26

ஒளியும் இருளும் இயற்கையில் என்றென்றும் உள்ளவை. ஒளி பிறவாமையை அளிப்பது; இருள் பிறப்பைத் தருவது.

நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஜானன் யோகீ முஹ்யதி கஸ்சன I

தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோ பவார்ஜுன II 27

இவ்விரு வழிகளையும் அறிந்த எந்த யோகியும் மனத்தளர்ச்சி அடைவதில்லை. ஆகையால் அர்ச்சனா, எப்பொழுதும் யோகத்தில் நிலைத்திரு.

வேதேஷு யாக்ஞேஷு தப:ஸுசைவ தானேஷு யத்புண்யபலம்
ப்ரதிஷ்டம் I

அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விதித்வா யோகீ பரம் ஸ்தானமுபைதி
சாத்யம் II 28

இவற்றை அறிந்த யோகியானவன் வேதம், வேள்வி, தானம் ஆகியவற்றின் நற்பலன்களைக் கடந்து பரம்பொருளை அடைகிறான். 28.

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்
ராஜவித்தியா ராஜகுஹ்ய யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது.

இதம் து தே குஹ்யதமம் ப்ரவஷ்யாம்யனஸுயவே I

ஞானம் விக்ஞானஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோஷ்யஸேஸுபாத் II 1

பொறாமைப்படாத உனக்கு அனுபவத்துடன் கூடிய மேலான ஞானத்தை நன்கு உபதேசிக்கிறேன். அதன் மூலம் உலக வாழ்க்கையிலிருந்து வரும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடு.

ராஜவித்தியா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் I

ப்ரத்யஷாவகமம் தர்மயம் ஸுஸுகம் கர்த்ருமவ்யயம் II 2

அனுபவத்துடன் கூடிய இந்த ஞானமானது வித்தைகளுக்கெல்லாம் வேந்து; மறை பொருளை விட மேலானது; தூய்மை தருவதில் சிறந்தது; தர்மத்தோடு கூடியது. செய்வதற்கு மிகவும் எளிமையானது; அழிவற்றது.

அச்ரத்ததானா: புருஷா தர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப I

அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மனி II 3

எதிரிகளை எரிப்பவனே, இத்தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாதவர்கள் என்னை அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறந்து மரண சம்சாரமார்க்கத்தில் உழல்கின்றனர்.

மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமுர்தினா I

மத்ஸ்தானி ஸர்வபூதானி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித II 4

இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத வடிவுடையவனாகிய நான் உலகம் முழுவதிலும் வியாபித்துள்ளேன். பூதங்கள் யாவும் என்னுள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் அவைகளிடத்தில் இல்லை.

ந ச மத்ஸ்தானி பூதானி பச்ய மே யோகமைச்வரம் I

பூதப்ருன்ன ச பூதஸ்தோ மமாத்மா பூதபாவன: II 5

என்னுடைய ஈஸ்வர யோக மகிமையைப் பார். பூதங்கள் என்னிடத்தில் நிற்பனவல்ல. பூதகணங்களை ஆக்கவும் காக்கவும் செய்கின்ற எனது சொரூபம் அவைகளிலில்லை. 5.

யதாகாசஸ்திதோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ மஹான் I

ததா ஸர்வாணி பூதானி மத்ஸ்தானீத்யுபதாரய II 6

எப்பொழுதும் எங்கும் நிலைத்திருக்கும் பெருங்காற்று வானத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதைப் போலப் பூதங்களெல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றனவென்று தெரிந்து கொள்.

ஸர்வபூதானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் I

கல்பஷயே புனஸ்தானி கல்பாதௌ விஸ்ருஜாம்யஹம் II 7

குந்தியின் புதல்வா, பூதங்கள் யாவும் கற்பக முடிவில் என்னுடைய பிரகிருதிக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. கற்பகத் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் அவற்றை நான் தோற்றுவிக்கிறேன்.

ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புன: புன: I

பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவசம் ப்ரக்ருதேர்வசாத் II 8

எனது பிரகிருதியை அருளுடையதாகச் செய்து சுதந்திரமில்லாது அப்பிரகிருதியில் கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிர்கள் அனைத்தையும் நான் திரும்பத் திரும்பத் தோற்றுவிக்கிறேன்.

ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய I

உதாஸீனவதாஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு II 9

தனஞ்ஜயா, அக்கருமங்களில் பற்றில்லாமல் அவற்றை உதாஸீனம் செய்துவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் என்னைக் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

மயாத்யகேஷண ப்ரக்ருதி: ஸுயதே ஸசராசரம் I

ஹேதுனானேன கௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்ததே II 10

குந்தியின் மகனே, என்னால் கண்காணிக்கப்படும் பிரகிருதியானது தாவர ஜங்கம உலகைச் சிருஷ்டிக்கிறது. இதன் காரணத்தால் உலகம் சுழல்கிறது.

அவஜானந்தி மாம் மூடா மானுஷீம் தனுமாசரிதம் I

பரம் பாவமஜானந்தோ மம பூதமஹேச்வரம் II 11

என்னுடைய பரசொருபத்தையும் நான் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடியாத மூடர்கள், நான் மானிட வடிவெடுத்த ஒருவன் என்று எண்ணி என்னை அவமதிக்கின்றனர்.

மோகாசா மோககர்மானோ மோகஞானா விசேதஸ: I

ராக்ஷஸீமாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம் சரிதா: II 12

வீண் ஆசைகளையுடையவர்கள், பயனில்லாத செயல்களைச் செய்பவர்கள், முரண்பட்ட அறிவை உடையவர்கள், விவேகமில்லாதவர்கள் மயக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற ராட்சத, அசுர இயல்பை அடைகின்றனர்.

மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாச்சரிதா: I

பஜந்த்யனன்யமனஸோ ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் II 13

பார்த்தா, மகாத்மாக்கள் தெய்வீக இயல்பை அடையப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் உயிர்களின் பிறப்பிடமும் அழியாதவனும் நான் என அறிந்து வேறு எதிலும் பற்றுக் கொள்ளாது என்னை வழிபடுகின்றனர்.

ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ரதா: I

நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே II 14

நித்திய யோகிகள் எப்பொழுதும் என்னைப் புகழ்பவர்களாகவும், உறுதியான விரதத்தோடு என்னை அடைய முயல்பவர்களாகவும், பக்தியுடன் வணங்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

ஞானயக்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே I

ஏகத்வேன ப்ருதக்த்வேன பஹுதா விச்வதோமுகம் II 15

ஞானயக்ஞம் செய்யும் ஏனையவர்களும் என்னை
ஒன்றாய், வேறாய், பலவாய்க் கண்டு உபாசிக்கின்றனர்.

அஹம் க்ரதுரஹம் யக்ஞ: ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம் I

மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்னிர்ஹம் ஹூதம் II 16

வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கிரது என்ற வைதீக கர்மமும்
நானே; யக்ஞமும் நானே; பித்துருக்களுக்குப் படைக்கப்படும் ஸ்வதா
என்ற உணவும் நானே; மருந்தும் நானே; மந்திரமும் நானே; ஹோமம்
செய்யப்ப்படும் நெய்யும் நானே; அக்கினியும் நானே; வேட்டலும் நானே.

16.

பிதாஹமஸ்ய ஜகதோ மாதா தாதா பிதாமஹ: I

வேத்யம் பவித்ரமோங்கார ரூக் ஸாம யஜுரேவ ச II 17

இந்த உலகத்தின் தந்தை, தாய், பாட்டன் என்போர்
நானே; கர்மபலன்களைக் கொடுப்பவனும் நானே; அறியத்தக்கவனும்
நானே; ஓங்காரமும் நானே; இருக்கு, யசூர்,சாம வேதங்களும் நானே.

கதிர்பர்தா ப்ரபு ஸாக்ஷீ நிவாஸ: சரணம் ஸுஹ்ருத் I

ப்ரபவ: ப்ரளய: ஸ்தானம் நிதானம் பீஜமவ்யயம் II 18

புகலிடம், வளர்ப்பவன், உடையவன், சாட்சி, இருப்பிடம், அடைக்கலம், தோழன் பிறப்பிடம், ஒருங்குமிடம், தங்குமிடம், களஞ்சியம், அழியாத வித்து; அனைத்தும் நானே.

தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச I

அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஸ்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜீன II 19

அர்ச்சனா, நான் வெப்பத்தைத் தருகிறேன்; மழையைப் பெய்விக்கிறேன்; அதைத் தடுக்கிறேன்; சாகாமையும் சாவும், சத்தும் அசத்தும் நான் தான் என்பதை அறிந்து கொள்.

த்ரைவித்யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா

யக்ஞரீஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே I

தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோக

மச்னந்தி திவ்யான் திவி தேவபோகான் II 20

மூன்று வேதங்களையும் கற்றவர்கள் யாகங்களால் என்னைப் பூசித்து, சோமபானம் செய்து பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு, வானுலகை அடைதலை வேண்டுகின்றனர். அவர்கள் புண்ணிய லோகமான தேவேந்திரலோகத்தை அடைந்து சுவர்க்கத்தில் திவ்வியமான தேவபோகங்களை முழுமையாக அனுபவிக்கின்றனர்.

தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விசாலம்

க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி I

ஏவம் த்ரயீத்ரமமனுப்ரபன்னா

கதாகதம் காமகாமா லபந்தே II 21

அவர்கள் அந்தச் சுவர்க்க வாழ்வை அனுபவித்து, அவர்கள் செய்த புண்ணியம் முடிவடைந்ததும் மண்ணுலகை அடைகிறார்கள். இங்ஙனம் மூன்று வேதநெறிகளையும் பின்பற்றும் போகப்பிரியர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பையும் இறப்பையும் அடைகின்றனர். 21.

அனன்யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே I

தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் II 22

என்னை அன்னியமானவன் என்றெண்ணாமல் என்னையே எவ்வேளையிலும் நினைத்து உபாசிக்கும் நித்திய யோகிகளுடைய யோக பலனை நான் வழங்குகிறேன்.

யேஸ்யன்யதேவதா பக்தா யஜந்தே ச்ரத்தயாஸன்விதா: I

தேஸ்பி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்தயவிதிபூர்வகம் II 23

குந்தியின் மைந்தா, சிரத்தையுடைய பக்தர்கள் அந்தத் தேவதைகளை வணங்கினாலும் விதி வழுவியவர்களாய் என்னையே வணங்குபவர்களாவர்.

அஹம் ஹி ஸர்வயக்ஞானாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச I

ந து மாமபிஜானந்தி தத்வேனாதஸ்ச்யவந்தி தே II 24

நானே சகல யாகங்களுக்கும் உரியவனாகவும் தலைவனாகவும் இருக்கிறேன். தேவதைகளை வணங்குவோர் இந்த

உண்மையை அறிந்துகொள்வதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் உரியபலனில் இருந்து வழுகிப் பிறவிகளுக்காற்படுகின்றனர்.

யாந்தி தேவவ்ரதா தேவான் பித்ருன் யாந்தி பித்ருவ்ரதா: I

பூதானி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜினோ஽பி மாம் II 25

தேவர்களைத் தொழுவோர் தேவர்களை அடைகின்றனர்; பிதிர்க்களைப் போற்றுபவர்கள் பிதிர்க்களை அடைகின்றனர். பூதங்களை வணங்குவோர் பூதங்களைச் சென்று அடைகின்றனர்; என்னை பூசிப்பவர்கள் என்னை வந்தடைகின்றனர்.

பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி I

ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருதமச்சுநாமி ப்ரயதாத்மன: II 26

யார் எனக்கு இலை, மலர், கனி அல்லது நீரைப் பக்தியோடு படைக்கிறானோ, அத்தாய்மையான மனம் கொண்டவனது படையலை நான் பெருவிருப்புடன் ஏற்று உண்பேன்.

யத்கரோஷி யதச்சுநாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் I

யத்தபஸ்யாஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்லமதர்பணம் II 27

குந்தியின் புதல்வனே, நீ எதைச் செய்தாலும், எதை உண்டாலும், எதைக் ஹோமம் பண்ணினாலும், எதைக் கொடுத்தாலும் அவற்றை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்.

சுபாசுபனலரேவம் மோகூயஸே கர்மபந்தனை: I

ஸந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி II 28

இங்ஙனம் நன்மை தீமைகளைத் தருகின்ற கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுவாயாக. சந்யாச யோகத்தில் உள்ளத்தை உறுதியாக வைத்து வினைகளிலிருந்து விடுபட்டு என்னை வந்தடைவாயாக.

ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷுந மேத்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய: I

யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் II 29

நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமாகவே இருக்கிறேன். எனக்குப் பகைவர்களும் இல்லை; நண்பர்களும் இல்லை. ஆனால் என்னைப் பக்தியுடன் பூசிக்கிறவர்கள் என்னுடன் இருக்கிறார்கள்; நானும் அவர்களுடன் இருக்கிறேன்.

அபி சேத்ஸுதூராசாரோ பஜதே மாமனன்யபாக் I

ஸாதுரேவ ஸ மந்தவய: ஸம்யக்வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: II 30

தீமைகளைச் செய்பவனும் வேறு எதையும் எண்ணாது என்னைப் பூசிப்பாயானால் அவன் சாது என்றே கருதப்படல் வேண்டும். ஏனென்றால் அவன் என்னை உணர்ந்தவனாகிறான்.

கூழிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா சச்வச்சாந்திம் நிகச்சதி I

கௌந்தேய ப்ரதி ஜானீஹி ந மே பக்த: ப்ரணச்யதி II 31

விரைவில் அவன் அறவானாகிறான். நித்திய சாந்தியையும் அவன் அடைகிறான். குந்தியின் புதல்வா, எனது பக்தர்கள் கேடு அடைவதில்லை என்பதை நீ அறிந்து கொள்.

மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்ய யேஸ்பிஸ்யு: பாபயோனய: 1

ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தேஸ்பி யாந்திபராம்கதிம் II 32

பார்த்தா, கீழான பிறவிகளை அடைந்த பெண்கள், வைசிகர், சூத்திரர் ஆகியோரும் என்னைப் பூசித்தால் நிட்சயமாக மோட்சம் அடைவார்கள்.

கிம் புண்ப்ராஹ்மணா புண்யா பக்தா ராஜர்ஷ்யஸ்ததா I

அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் II 33

புண்ணியவான்களும், பக்தர்களான பிராணமர்களும் அவ்வாறே பரகதியடைகிறார்கள். அப்படியிருக்க ராஜரிஷிகளைப் பற்றி ஏன் பேசுவான்? நிலையற்றதும் சுகமற்றதுமான பூவுலகில் வாழும் நீ கலக்கமடையாது என்னைப் பூசிப்பாயாக.

மன்மணா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு I

மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயண: II 34

மனதை என்னிடத்தில் வைத்து, என்னைப் பக்தியோடு நினைத்து, எனக்கு யாகம் செய்து, என்னை வணங்கு. என்னைக்

குறியாகக் கொண்டு உள்ளத்தை உறுதிப்படுத்து. என்னையே அடைவாய்.

**பத்தரம் அத்தியாயம்
விபூதி யோகம்.**

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பூய ஏவ மஹாபாஹோ ச்ருணு மே பரமம் வச: 1

யத்தேஹம் ப்ரியமாணாய வசுஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா 11 1

வலிமையான தோள்களை உடையவனே, மேலான எனது வார்த்தைகளை மீண்டும் சொல்கிறேன் கேள். அறிந்து கொள்வதில் மிக்க ஆர்வமுடைய உனது நலன்கருதியே நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன்.

ந மே விது:ஸுரகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷய: 1

அஹமாதிர்ஹி தேவானாம் மஹர்ஷீணாம் ச ஸர்வச: 11 2

தேவர்களும் மாமுனிவர்களும் எனது மேலான நிலையை உணரமாட்டார்கள். ஏனென்றால் இவர்களுக்கு முதற்காரணமாக விளங்குபவன் நானே.

யோ மாமஜமனாதிம் ச வேத்தி லோகமஹேச்வரம் 1

அஸம்மூட: ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே 11 3

ஆதியில்லாதவன் என்றும், பிறவியில்லாதவன் என்றும், உலகின் தலைவன் என்றும் என்னை அறிந்து கொள்பவன் மானிடரில்

மயக்கமில்லாதவன். அவன் பாவங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபட்டவனாகிறான்.

புத்திரஞானமஸம்மோஹ: கூமா ஸத்யம் தம: சம: I

ஸுகம் து:கம் பவோஸபாவோ பயம் சாபயமேவ ச II 4

அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தானம் யசோயச: I

பவந்தி பாவா பூதானாம் மத்த ஏவ ப்ருதக்விதா: II 5

புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், அடக்கம், அமைதி, இன்பம், துன்பம், பிறப்பு, இறப்பு, அஞ்சுதல், அஞ்சாமை, திருப்த்தி, தயவு, தானம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி ஆகிய யாவும் என்னிடத்திலிருந்தே உயிர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன.

மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா I

மத்பாவா மானஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா: II 6

மஹரிஷிகள் எழுவரும் முன்னைய மனுக்கள் நால்வரும் எனது சக்தியால் எனது மனதிலிருந்து உதித்தவர்களே. உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் அவர்களிடத்திலிருந்து வந்தவை.

ஏதாம் விபூதிம் யோகம் ச மம யோ வேத்தி தத்வத: I

ஸோஸவிகம்பேன யோகேன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்சய: II 7

என்னையும், எனது விபூதிகளையும் யோகத்தையும் உள்ளவாறு அறிபவன் உறுதியான யோகத்தைச் சார்ந்திடுவான். இதில் சந்தேகமில்லை.

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே 1

இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமன்விதா: II 8

நான்தான் அனைத்தினதும் பிறப்பிடம். யாவும் என்னிடத்திலிருந்து தான் உற்பத்தியாகின்றன. இவற்றை அறிந்து கொண்ட ஞானிகள் என்னை அன்புடன் பூசிக்கிறார்கள்.

மச்சித்தா மக்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம் 1

கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச II 9

சித்தத்தை என்மீது வைத்தவர்கள், உயிரை எனக்குரியதாக்கியவர்கள், என்னைப்பற்றிப் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் விளக்கிக் கொள்பவர்கள், எப்பொழுதும் என்னைப் புகழ்ந்து பாடுபவர்கள், எனது நினைவால் மனநிறைவு அடைபவர்கள் எப்பொழுதும் பேரின்பமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் 1

ததாமி புத்தியோகம் தம் யேன மாமுபயந்தி தே II 10

எப்பொழுதும் யோகம் செய்தவாறு அன்புடன் என்னைப் பூசிப்பவர்களுக்கு என்னை வந்தடையும் வழியைக் கூறுகிறேன். அதனால் அவர்கள் என்னை வந்தடைகிறார்கள்.

தேஷாமேவானுகம்பார்த்தமஹமக்ஞானஜம் தம: 1

நாச்யாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஞானதீபேன பாஸ்வதா II 11

நான் அவர்கள் மீது பேரன்பு கொண்டு அவர்களது உள்ளத்தில் வீற்றிருந்து, அவர்களது உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் அறியாமையாகிய காரிருளை நீக்கி அவர்களை மேலான நிலைக்குட்படுத்துகிறேன்.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவான் I

புருஷம் சாச்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் II 12

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷய: ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா I

அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸ:ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மேII 13

தாங்கள் தான் மேலான பிரம்மம், உயர்ந்த இருப்பிடம், ஒப்பற்ற புனிதம் என்பதை நான் அறிவேன். எல்லா ரிஷிகளும், தேவரிஷி நாரதரும் அப்படியே. அசிதர், தேவலர், வியாசர் ஆகியோரும் உம்மை நித்தியமானவன், திவ்விய புருஷன், ஆதிதேவன், பிறவாதவன், எங்கும் நிறைந்தவன் என்று சொல்கின்றனர். அவர்கள் கூறியவற்றையே நீங்களும் கூறுகிறீர்கள். அவை யாவும் எனக்குத் தெரியாதவையல்ல.

ஸர்வமேதத்ருதம் மன்பே யன்மாம் வதஸி கேசவ I

ந ஹி தே பகவன் வ்யக்திம் விதூர்தேவா ந தானவா: II 14

“கேசவா, நீ எனக்கு உபதேசித்தவை யாவும் உண்மையானவை என்பது எனக்குத் தெரியும். உனது தோற்றத்தைத் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள்; அசுரர்களும் அறியமாட்டார்கள்.

ஸ்வயமேவாத்மனாத்மானம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம 1

பூதபாவன பூதேச தேவதேவ ஜகத்பதே 11 15

புருஷோத்தமா, உயிர்களைப் படைத்தவர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவா, உலகின் தலைவா, உம்மைப் பற்றி உம்மைத் தவிர வேறு யாரும் அறியமாட்டார்கள். 15.

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: 1

யாபிர்விபூதிபிர்லோகானிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி 11 16

எந்த வீபூதிகளைக் கொண்டு உலகங்களை நிரப்பியுள்ளீரோ, அந்த மேலான வீபூதிகளைப் பற்றி நீரே மிச்சமின்றி எனக்கு உபதேசித்தருளும்.

கதம் வித்யாமஹம் யோகிம்ஸ்த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயன் 1

கேஷுகேஷுசபாவேஷு சிந்த்யோஸி பகவன்மயா 11 17

யோகியே, எப்பொழுதும் உம்மையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நான் உம்மை அறிவது எப்படி..? உமது மகிமைகள்

முழுவதையும் ஒன்றையும் விட்டுவிடாது முழுமையாக எனக்கு உபதேசித்தருள்க. 17.

விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் விபூதிம் ச ஜநார்தன 1

பூய: கதய த்ருப்திர்ஹி ச்ருண்வதோ நாஸ்தி மேஸ்ருதம் 11 18

ஜனார்த்தனா உமது யோகத்தையும் (வீபூதிகளையும்) மகிமைகளையும் மீண்டும் விளக்கமாகக் கூறுங்கள். ஏனென்றால் உமது அமிர்தம் போன்ற வார்த்தைகள் எனக்குத் தெவிட்டவில்லை. 18.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது.

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: 1

ப்ராதான்யத:குருச்ரேஷ்டநாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே 11 19

நல்லது, குரு குல சிரேஷ்டனே, தெய்வத் தன்மை பொருந்திய எனது (வீபூதிகளை) பெருமைகளை உனக்குச் சொல்கிறேன். ஏனெனில் எனது மகிமைக்கு எல்லையே இல்லை.

அஹமாத்மா குடாகேச ஸர்வபூதாசயஸ்தித: 1

அஹமதிஸ்ச மத்யம் ச பூதானாமந்த ஏவ ச 11 20

குடாகேசா, உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களினதும் இருதயத்தில் இருக்கின்ற ஆத்மா நானே; உயிர்களின் ஆதியும், அந்தமும் இடையும் நானே.

ஆதித்யானாமஹம் விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்சுமான் I

மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் சசீ II 21

ஆதித்தியர்களுள் நான் விஷ்ணு; ஒளிப்பவைகளுள்
கதிர்களை உடைய சூரியன்; மருத்துக்களுள் நான் மரீசி;
நட்சத்திரங்களுள் நான் சந்திரன்.

வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி தேவானாமஸ்மி வாஸவ: I

இந்திரியாணாம் மனஸ்சாஸ்மி பூதானாமஸ்மி சேதனா II 22

வேதங்களில் நான் சாமவேதம்; தேவர்களுள் நான்
இந்திரன்; இந்திரியங்களில் நான் மனம்; உயிர்களில் நான் உணர்வு.

ருத்ராணாம் சங்கரஸ்சாஸ்மி வித்தேசோ யக்ஷரக்ஷஸாம் I

வஸூனாம் பாவகஸ்சாஸ்மி மேரு: சிகரிணாமஹம் II 23

ருத்திரர்களுள் சங்கரனாகவும், யக்ஷகர்களுள்
குபேரனாகவும், வசுக்களுள் அக்கினியாகவும், மலைகளுள்
மேருமலையாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

புரோதஸாம் ச முக்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் I

ஸேனானீனாமஹம் ஸ்கந்தக: ஸரஸாமஸ்மி ஸாகர: II 24

பார்த்தா, நான் புரோகிதர்கள் ஆராதிக்கும் பிரகஸ்பதி என்று அறிந்து கொள். சேனைத் தலைவர்களுள் நான் முருகக் கடவுள். நீர் நிலைகளுள் நான் கடல்.

மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம் கிராமஸம்யேகமக்ஷரம் 1

யக்ஞானாம் ஜபயக்ஞோஸம்மி ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: II 25

மஹாரிஷிகளில் நான் பிருகு; வாக்குக்களில் நான் பிரணவம்; யக்ஞங்களுள் நான் ஜபயக்கும்; மலைகளுள் நான் இமாலயம். 25.

அச்வத்த: ஸ்வவ்ருக்ஷாணாம் தேவர்ஷீணாம் ச நாரத: 1

கந்தர்வாணாம் சித்ராத: ஸித்தானாம் கபிலோ முனி: II 26

மரங்களுள் நான் அரசமரம்; தேவரிஷிகளுள் நான் நாரதர்; காந்தர்வர்களுள் நான் சித்திராதர்; சித்தர்களுள் நான் கபிலமுனி. 26.

உச்சை: ச்ரவஸமச்வானாம் வித்தி மாமம்ருதோத்பவம் 1

ஐராவதம் கஜேந்த்ராணாம் நராணாம் ச நராதிபம் II 27

குதிரைகளுள் நான் அமிர்தத்துடன் உருவான உச்சை சிரவஸ்; யானைகளுள் நான் ஐராவதம்; மக்களுள் நான் வேந்தன் என்று அறிந்துகொள்வாயாக.

ஆயுதானாமஹம் வஜ்ரம் தேனூனாமஸ்மி காமதுக் 1

ப்ரஜனஸ்சாஸ்மி கந்தர்ப: ஸர்ப்பாணாமஸ்மி வாஸுகி: II 28

ஆயுதங்களில் நான் வஜ்ராயுதம்; பசுக்களுள் நான் காமதேனு; பிறப்பிப்பவர்களிடத்து நான் மன்மதன்; பாம்புகளுள் நான் வாசுகி என்பதை அறிவாயாக.

அனந்தஸ்சாஸ்மி நாகானாம் வருணோ யாதஸாமஹம் 1

பித்ருணாமர்யமா சாஸ்மி யம: ஸம்யமதாமஹம் II 29

நாகங்களுள் நான் அனந்தன்; ஜலதேவதைகளுள் நான் வருணன்; பித்ருக்களுள் நான் அரியமான்; அடக்கியாள்பவர்களுள் நான் யமன் ஆவேன்.29.

ப்ரஹ்லாதஸ்சாஸ்மி தைத்யானாம் கால: கலயதாமஹம் 1

ம்ருகாணாம் ச ம்ருகேந்த்ரோஹம் வைந்தேயஸ்ச பக்ஷிணாம் II 30

தைத்திரியர்களுள் நான் பிரகலாதன்; கணிப்பவர்களுக்கு நான் காலமாக இருக்கிறேன்; மிருகங்களில் நான் சிங்கமாகவும்; பறவைகளில் நான் கருடனாகவும் இருக்கிறேன் 30

பவன: பவதாமஸ்மி ராம: சஸ்த்ர்ப்ருதாமஹம் 1

ஜஷாணாம் மகரஸ்வாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ II 31

தூய்மைப்படுத்துபவர்களுள் நான் காற்றாகவும், ஆயுதமேந்தியவர்களுள் நான் இராமனாகவும், மீன்களுள் மகரமீனாகவும், நதிகளுள் கங்கையாகவும் நான் இருக்கிறேன். 31.

ஸர்காணாமாதிரந்தஸ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுன 1

அத்யாத்மவித்யா வித்யானாம் வாத: ப்ரவததாமஹம் II 32

அர்ச்சனா, சிருஷ்டிப் பொருட்கள் அனைத்திலும் நான் ஆதியும் நடுவும் அந்தமுமாக இருக்கிறேன். வித்தைகளுள் நான் ஆத்மவித்தை, தர்க்கிப்பவர்களில் நான் வாதமாகவும் இருக்கிறேன்.

“மன்னா, சிருஷ்டிப் பொருட்களெல்லாவற்றிலும் பகவான் தொடக்கமும் நடுவும் முடிவுமாக இருக்கிறார். நீ தொடங்கும் செயல்களைத் தொடக்கி வைப்பவர் அவர், முடித்தும் வைப்பவர் அவர்; இடையில் உற்சாகமளிப்பவரும் அவர்; அதனால் செயலே அவர் என்று தான் கூறுதல் வேண்டும்”.

அக்ஷராணாமகாரோஸம்மி த்வந்த்வ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச 1

அஹமேவாக்ஷய: கால: தாதாஹம் விச்வதோமுக: II 33

எழுத்துக்களில் நான் அகரம்; கூட்டுச்சொற்களில் இரு சொற்கூட்டு நான்; முடிவில்லாத காலமும் நான்; எங்கும் பரந்திருந்து கர்மங்களைப் பங்கீடு செய்பவனும் நானே. 33.

ம்ருத்யு: ஸர்வஹரஸ்சாஹம் உத்பவஸ்ச பவிஷ்யதாம் 1

கீர்த்தி: ஸ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம்ஸம்ருதிர்மேதா த்ருதி: க்ஷமா II 34

அனைத்தையும் அழிக்கும் மரணம் நான்; செல்வத்தில் வளர்செல்வம் நான்; பெண்மைக்குள் புகழ், திரு, சொல், நினைவு, அறிவு, திண்மை, பொறையாக நான் இருக்கிறேன்.

ப்ருஹத்ஸாம ததா ஸாம்னாம் காயத்ரீ சந்தஸாமஹம் 1

மாஸானாம் மார்கசீர்ஷோ ஸஹம் ருதூனாம் குஸுமாகர: II 35

அத்துடன் நான் சாமகானங்களில் பிருஹத்சாமம்; சந்தங்களில் நான் காயத்திரி; மாதங்களில் நான் மர்கழி; பருவங்களில் நான் வசந்தம்.

த்யூதம் சலயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் I

ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதாமஹம் II 36

வஞ்சகர்களுக்கு நான் சூதாட்டம், பலவானுக்கு நான் பலம்; அத்துடன் வெற்றியாகவும், முயற்சியாகவும் சாத்வீகர்களுடைய சத்துவ குணமாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

வ்ருஷ்ணீனாம்வாஸுதேவோஸ்மிபாண்டவானாம் தனஞ்ஜய: I

முனீனாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீனாமுசனா கவி: II 37

விருஷ்ணி வம்சத்தவர்களுள் நான் வாசுதேவன்; பாண்டவர்களுள் நான் தனஞ்ஜியன்; முனிவர்களுள் வியாசன்; கவிகளுள் நான் சுக்கிரன்.

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் I

மௌனம் சைவாஸ்மி குஹ்யானாம் ஞானம் ஞானவதாமஹம் II 38

தண்டிக்கவேண்டியவர்களுக்கு நான் செங்கோல்;
வெற்றியடைபவர்க்கு நான் நீதி; ரகசியங்களுள் நான் மௌனம்;
ஞானிகளுக்கு நான் ஞானம்.

யச்சாபி ஸர்வபூதானாம் பீஜம் ததஹமர்ஜுன I

ந ததஸ்தி வினா யத்ஸ்யான் மயா பூதம் சராசரம் II 39

அர்ச்சுனா, எல்லா உயிர்களுக்கும் வித்து எதுவோ,
அது நான். என்னையன்றி இயங்குவது எதுவுமில்லை.

நாந்தோஸ்தி மம திவ்யானாம் விபூதீனாம் பரந்தப I

ஏஷ தூத்தேசத: ப்ரோக்தோ விபூதோவிஸ்தரோ மயா II 40

எதிரியை வாட்டுபவனே, எனது திவ்விய வீபூதிகளுக்கு
எல்லையில்லை. எனது வீபூதிகளில் ஒரு சிலவற்றையே நான் உனக்கு
உபதேசித்தேன்.

யத்யத்விபூதிமத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா I

தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்சஸம்பவம் II 41

பெருமையும், அழகும், வலிமையும் உடையன எனவே
எவையோ அவையெல்லாம் என்னிடத்திலிருந்து உண்டானவை
என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக.

அதவா பஹுணைதேன கிம் ஞாதேன தவார்ஜுன I

விஷ்டப்பாஹமிதம் க்ருத்ஸ்னம் ஏகாம்சேன ஸ்திதோ ஜகத் II 42

அர்ச்சனா, நான் உபதேசித்தவற்றை ஆராய்ந்து
பார்ப்பதில் பயன் இல்லை. எனது வலிமையால் உலகனைத்தையும்
தாங்கியிருக்கிறேன்.

பதினோரவது அத்தியாயம்
விச்வரூபதர்சனயோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது.

மதனுகர்ஹாய பரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஞிதம் I

யத்வயோக்தம் வசஸ்தேன மோஹோ஽யம் விகதோ மம II 1

என்னை அனுக்கிரகிப்பதற்காக உம்மால்
உபதேசிக்கப்பட்ட மேலானதும் மறைபொருளுமான
ஆத்மதத்துவத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களால் எனது அறியாமை
ஒழிந்தது. 1

பவாப்யயௌ ஹி பூதானாம் ச்ருதௌ விஸ்தரஸோ மயா I

த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்மயமபி சாவ்யயம் II 2

தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கண்ணா, பிறப்பு இறப்புப்
பற்றியும் உமது மகிமைகளைப் பற்றியும் அறியாத நான் அவை
பற்றிக் கேட்டேன்.

ஏவமேதத்யதாத்த த்வமாத்மானம் பரமேச்வர I

த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே ருபமைச்வரம் புருஷோத்தம II 3

பரமேஸ்வரா, தாங்கள் தங்களைப் பற்றிச் சொன்னவை யாவும் உண்மையானவை. புருஷோத்தமா, அடுத்து நான் உமது ஈஸ்வரவடிவத்தைக் காண விரும்புகிறேன். யாரும் இது வரை காணாத மேலான அவ்வடிவத்தை எனக்குக் காட்டியருளும்.

மன்யஸே யதி தச்சக்யம் மயா த்ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ I

யோகேச்வர ததோ மே த்வம் தர்சயாத்மானமவ்யயம் II 4

இறைவா, காணுதற்கரிய உமது ஈஸ்வர தோற்றத்தை நான் காணத் தகுதியுள்ளவனென்று தாங்கள் கருதினால் யோகேசுவரா, உமது ஒப்பற்ற உருவத்தைக் காட்டியருள்க.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது

பச்ய மே பார்த்த ரூபாணி சதசோ஽த ஸஹஸ்ரச: I

நானாவிதானி திவ்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச II 5

பார்த்தா, பல வகைப்பட்டதும் பல நிறங்களையும் பல வடிவங்களையும் கொண்டதுமான எனது தெய்வீக உருவங்களை நூறு நூறாகவும், ஆயிரமாயிரமாகவும் காட்டியருள்கிறேன் கண் குளிர்க் காண்பாயாக.

பச்யாதித்யான் வஸூன் ருத்ரானச்வினௌ மருதஸ்ததா I

பஹூன்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பச்யாஸ்சர்யாணி பாரத II 6

பாரதவம்சத்தில் உதித்தவனே, பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களையும், அட்டவசக்களையும், பதினொரு ருத்திரர்களையும்,

இரண்டு அச்சுவினிகளையும், நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்களையும், முன்பு நீ காணாத அதிசயங்கள் பலவற்றையும் பார்.

இறைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்னம் பச்யாத்ய ஸசராசரம் I

மம தேஹே குடாகேச யச்சான்யத்த்ரஷ்டுமிச்சஸி II 7

துயரத்தைவென்றவனே, எனது உடலில் ஒன்று
சேர்ந்திருக்கின்ற உலகம் முழுவதையும், மேலும் நீ பார்க்க விரும்பும்
அனைத்தையும் முழுமையாகப் பார்.

ந து மாம் சக்யஸே த்ரஷ்டுமனேனைவ ஸ்வசக்ஷஷா I

திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷ: பச்ய மே யோகமைச்வரம் II 8

ஆனால், உனது ஊனக் கண்ணால் என்னுள்
இருப்பவற்றை உன்னாற் காணமுடியாது. அதனால் நான் உனக்கு
ஞானக்கண்ணைக் கொடுக்கிறேன். அதனால் எனது விஸ்வரூபத்தைப்
பார். 8

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜன்மஹாயோகேச்வரோ ஹரி: I

தர்சயாமாஸ பார்த்தாய பரமம் ரூபமைச்வரம் II 9

திருடராஷ்டிர மகாராஜாவே, யோகேஸ்வரனான
ஹரியானவர் இங்ஙனம் உபதேசித்த பின்பு அர்ச்சுனனுக்குத் தனது
மேலான தனது விஸ்வரூபத்தைக் காட்டி அருள்கிறார்.

அநேக வக்த்ர நயனமநே காத்துத தர்சனம் I

அநேக திவ்யாபரணம் திவ்யாநேகோத்யதாயுதம் II 10

ஈஸ்வரவடிவம் அநேக முகங்களையும், அநேக கண்களையும் உடையது. பல அதிசயமான காட்சிகளைக் கொண்டது. பல தெய்வீமான ஆபரணங்களை அணியப்பெற்றது. தெய்வீகமான பல ஆயுதங்களைக் கொண்டது.

திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந்தானுலேபனம் I

ஸர்வாஸ்சர்யமயம் தேவம் அனந்தம் விச்வதோ முகம் II 11

ஒளிபொருந்திய மாலைகளையும், ஆடைகளையும், அவ்ஈஸ்வர வடிவம் அணிந்துள்ளது. அத்துடன் பல்வேறு விதமான நறுமணங்களையுடைய வாசனைத் திரவியங்களைப் பூசியுள்ளது. அத்துடன் பெரும் வியப்பையும் ஊட்டுகிறது. பெரும் பிரகாசத்தைக் கொண்டதாகவும் எல்லையற்றதாகவும் எங்கும் முகங்களையுடையதாகவும் விளங்குகிறது.

திவி ஸர்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா I

யதி பா: ஸ்த்ருசீ ஸா ஸ்யாத்தபாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: II 12

வானத்தில் ஆயிரம் சூரியர்கள் ஒருமித்துத் தோன்றி உதித்தால் உண்டாகும் ஒளியை விஞ்சியதாக அவ் ஈஸ்வர வடிவத்தின் ஒளி இருக்கிறது.

தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்னம் ப்ரவிபக்தமனேகதா I

அபச்சயத்தேவதேவஸ்ய சரீரே பாண்டவஸ்ததா II 13

அவ் ஈஸ்வர வடிவத்துள் உலகங்கள் யாவும் ஒன்று கூடியிருந்ததை அர்ச்சுனன் பார்த்தான்.

தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா தனஞ்ஜய: I

ப்ரணம்ய சிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத II 14

அவற்றைக் கண்டு தனஞ்ஜயன் வியப்படைந்து,
உரோமங்கள் சிலிர்ப்பத் தலையால் வணங்கிக் கைகூப்பித்
தொழுதவாறு செல்கிறான்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

பச்யாமி தேவான்ஸ்தவ தேவ தேஹே

ஸர்வான்ஸ்ததா பூதவிசேஷ ஸங்கான் I

ப்ரஹ்மாண மீசம் கமலாஸனஸ்தம்

ருஷீன்ஸ்ச ஸர்வானுரகான்ஸ்ச திவ்யான் II 15

தேவனே, உமது ஈஸ்வரவடிவத்துள்
தேவர்களெல்லோரையும், உயிர்த்தொகுதிகள் அனைத்தையும், தாமரை
மலரில் அமர்ந்திருக்கும் இறைவனான பிரம்மனையும், எல்லா
ரிஷிகளையும், திவ்வியமான சர்ப்பங்களையும் காண்கிறேன்.

அனேக பாஹூதர வக்த்ர நேத்ரம்

பச்யாமி த்வாம் ஸர்வதோஸனந்த ரூபம் I

நாந்தம் ந மத்யம் ந புனஸ்தவாதீம்

பச்யாமி விச்வேச்வர விச்வரூப II 16

அகிலாண்ட நாயகனே, அநேக கைகள், வயிறுகள்,
முகங்கள், கண்கள், அநேக ரூபங்கள் உடைய உமது வடிவத்தை
எங்கும் காண்கிறேன். மேலும் உமது அடியையோ முடியையோ
இடையையோ காணமுடியவில்லை.

கிரீடனம் கதினம் சக்ரிணம் ச

தேஜோ ராசிம் ஸர்வதோ தீப்திமந்தம் I

பச்யாமி த்வாம் தூர்நிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்

தீப்தானலார்கத்யுதி மப்ரமேயம் II 17

கிரீடம் தரித்தவராய், கதையைத் தாங்கியவராய், சக்கரம் ஏந்தியவராய், எங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஒளிப்பிளம்பாய், காண்பதற்கரியவராய், கொழுத்துகின்ற தீப்தும், சூரியனும் போன்றவராய், அளவிடமுடியாதவராய்த் தோன்றும் உம்மை நான் எங்கும் காண்கிறேன். 17.

த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதிதவ்யம்

த்வமஸ்ய விச்வஸ்ய பரம் நிதானம் I

த்வமவ்யய: சாச்வததர்மகோப்தா

ஸநாதனஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே II 18

தாங்கள் அழியாத பரம்பொருள்; அறியத்தகுந்தவர்; இவ்வுலகின் மேலான இருப்பிடம். என்றும் மாறாதவர்; சனாதன தர்மரட்சகர்; என்றென்றும் உள்ள பரமாத்மா என்று நான் அறிவேன்.

அனாதி மத்யாந்த மனந்த வீர்ய

மனந்தபாஹும் சசி ஸூர்ய நேத்ரம் I

பச்யாமி த்வாம் தீப்தஹூதாச வக்த்ரம்

ஸ்வதேஜஸா விச்வமிதம் தபந்தம் II 19

தொடக்கம், நடுவு, முடிவு, இல்லாதவராகவும், அளவிடமுடியாத சக்தியை உடையவராகவும், எண்ணிறைந்த கைகளை உடையவராகவும் சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாகக் கொண்டவராகவும், வெந்தழல் போன்ற சிவந்த வாயை உடையவராகவும், பலத்தால் உலகம் முழுவதையும் எரிக்கின்றவராகவும் உம்மை நான் காண்கிறேன்.

த்யாவா ப்ருதிவ்யோரிதமந்தரம் ஹி

வ்யாப்தம் த்வயைகேன திசஸ்ச ஸர்வா: I

த்ருஷ்ட்வாத்தப்தம் ரூபமுகர்ம் தவேதம்

லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மன் II 20

மஹாத்மாவே, விண், மண், இடைவெளி மற்றும் திசைகள் யாவும் உம்மால் நிரப்பப்பெற்றிருக்கின்றன. உமது அற்புதமான உக்கிரம் பொருந்திய ஈஸ்வர வடிவத்தைக் கண்டு மூவுலகும் அஞ்சி நடுநடுங்குகிறது.

அமீ ஹி த்வாம் ஸூரஸங்கா விசந்தி

கேசித்பீதா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்ருணந்தி I

ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹார்ஷிஸித்தஸங்கா:

ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி: புஷ்கலாபி: II 21

தேவர் கூட்டமெல்லாம் உன்னிடம் புகுகின்றனர். சிலர் பயத்துடன் கை கூப்பி உன்னைத் தொழுகின்றனர். மஹரிசி சித்தர் கூட்டம் 'வாழ்க வாழ்க' வென்று நினைவை வாழ்த்திப் போற்றுகின்றனர்.

ருத்ராதித்யா வஸவோ யே ச ஸாத்யா

விச்வேசர்வினௌ மருதஸ்சோஷ்மபாஸ்ச 1

கந்தர்வயக்ஷாஸூரஸித்தஸங்கா

வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஸ்சைவ ஸர்வே II 22

உருத்திரர் ஆதித்தியர், வசுக்கள், சாத்தியர், விசுவேதேவர்கள், அசுவினி தேவர், மருத்துக்கள், ஊஷ்மபர், கந்தர்வர், யக்சர், அசுரர், சித்தர் இவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று வியப்புடன் உம்மைப் பார்க்கின்றனர்.

ரூபம் மஹத்தே பஹுவக்த்ர நேத்ரம்

மஹாபாஹோ பஹுபாஹு ரூபாதம் I

பஹுதரம் பஹுதன்ஷ்ட்ராகராலம்

த்ருஷ்ட்வா லோகா:ப்ரவ்யதிதாஸ்ததாஹம் II 23

வலிய தோள்களையுடையவரே, பல முகங்கள், பல கண்கள், பல கைகள், பல தொடைகள், பல பாதங்கள், பல வயிறுகள், பயங்கரமான வளைந்த பற்கள் உடைய உமது பேருருவைக் கண்டு அண்டங்கள் யாவும் நடுங்குகின்றன. நானும் நடுங்குகிறேன்.

நப: ஸ்ப்ருசம் தீப்தமனேக வர்ணம்

வ்யாத்தானனம் தீப்தவிசால நேத்ரம் I

த்ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா

த்ருதிம் ந விந்தாமி சமம் ச விஷ்ணோ II 24

மஹா விஷ்ணுவே, வான் முழுவதும் நிறைந்து நின்று பல நிறங்களுடன் பிரகாசிக்கின்ற, திறந்த வாய்களை உடைய,

கனலைக்கக்கும் விசாலமான கண்களை உடைய உம்மைக் கண்டு
கலங்கும் எனக்குத் தைரியமும் மன அமைதியும் ஏற்படவில்லை.

தன்ஷ்ட்ராகராலானி ச தே முகானி

த்ருஷ்ட்வைவ காலானல ஸன்னிபானி I

திசோ ந ஜானே ந லபே ச சர்ம

ப்ரஸீத தேவேச ஜகந்நிவாஸா II 25

தேவர்களுக்கு ஈசனே, பயத்தைத் தருகின்ற கோரப்
பற்களுடன் பிரளய கால அக்கினிக்கு ஒப்பாக அனல் வீசும் உங்கள்
முகங்களைக் கண்டதும் எனக்குத் திக்குத் திசைகள் தெரியவில்லை.
மனதில் அமைதியும் ஏற்படவில்லை. உலகிற்கு ஆதாரமாக
இருப்பவரே, எனக்கு அருள் புரியுங்கள்.

அமீ ச த்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:

ஸர்வே ஸஹவாவனிபாலஸங்கை: I

பீஷ்டமோ த்ரோண: ஸீதபுத்ரஸ்ததாஸௌ

ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்க்யை: II 26

வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விசந்தி

தன்ஷ்ட்ராகராலானி பயானகானி I

கேசித்விலக்னா தசனாந்தரேஷு

ஸந்த்ருச்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை: II 27

திருடராட்டினனது புத்திரர்கள் எல்லோரும்
அவர்களுக்காகப் போரிட வந்த பாராளும் வேந்தர் கூட்டத்துடனும்

பீஸ்மருடனும், துரோணருடனும், சூதபுத்திரர்களுடனும் எமக்காகப் போரிட வந்த முக்கியமான வீரர்கள் பலரும் பயங்கரமான கோரப் பற்களையுடைய உமது வாய்க்குள் இருக்கின்றனர். சிலர் உமது பல் இருக்குக்களில் சிக்கிக் காயங்களுக்குள்ளாகித் துடிதுடிக்கின்றனர்.

யதா நதீனாம் பஹுவோஸம்புவேகா:

ஸமுத்ரமேவாபிமுகாத்ரவந்தி I

ததா தவாமீ நரலோக வீரா

விசந்தி வக்த்ராண்யபிவிஜ்வலந்தி II 28

பெருக்கெடுத்துப் பாயும் நதிகள் குப்பை கூழங்களைத் தள்ளிச் சென்று சமுத்திரத்தை அடைவது போல இந்த நரகலோக வீரர்கள் அக்கினியாகச் சவாலிக்கின்ற உமது வாய்க்குள்ச் செல்கிறார்கள்.

யதா ப்ரதீப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா

விசந்தி நாசாய ஸம்ருத்தவேகா: I

ததைவ நாசாய விசந்தி லோகாஸ்

தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்தவேகா: II 29

விட்டில் பூச்சிகள் சவாலை விட்டெரியும் தீயில் விரைந்து சென்று வீழ்ந்து அழிவது போன்று உலக மக்கள் அழிவதற்காகவே உமது வாய்க்குள் நுழைகின்றனர்.

லேலிஹ்யஸே க்ரஸமான: ஸமந்தால்

லோகான் ஸமக்ரான் வதணைர் ஜ்வலத்தி: I

தேஜோபிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம்

பாஸஸ்தவோக்ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ II 30

சுவாலிக்கின்ற உமது வாயினால் உலகனைத்தையும் சுவைத்து ருசி பார்க்கிறீர். மகாவிஷ்ணுவே, உமது பேரொளி உலகம் எங்கும் வியாபித்துச் சுடுகிறது.

ஆக்யாஹி மே கோ பவானுக்ரூபோ

நமோஸ்து தே தேவவர ப்ரஸீத I

விக்ஞாதுமிச்சாமி பவந்தமாத்யம்

ந ஹி ப்ரஜானாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் II 31

பயங்கரமான இத்தோற்றத்தை உடைய நீர் யார் என்று எனக்குச் சொல்லும். உம்மை நான் வணங்குகிறேன். தேவர்களின் தலைவரே, எனக்கு அருள்புரியும். முதல்வனான தங்களை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். உமது செயல்கள் எனக்கு விளங்கவில்லை. அதனால் உம்மைப் பற்றி எதையும் மறைக்காது கூறும்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

காலோஸம்மி லோகக்ஷயக்ருத் ப்ரவ்ருத்தோ

லோகான் ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: I

ருதோஸ்பி த்வாம் ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே

யேவஸ்திதா: ப்ரத்யனீகேஷ்யோதா: II 31

அர்ச்சனா, உலகங்களை அழிக்கின்ற பெருவல்லமை பொருந்திய காலமாக நான் இருக்கிறேன். அதனால் உலகங்களைச்

சங்காரம் செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கிறேன். நீ போர் செய்யாவிட்டாலும் எதிர்த்தரப்பில் உள்ள போர் வீரர்கள் உயிர் வாழமாட்டார்கள்.

தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யசோ லபஸ்வ

ஜித்வா சத்ருன் புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் I

மயைவைதே நிறுதா: பூர்வமேவ

நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசின் II 32

ஆகையால், நீ போர் செய்யத்தயாராகு. அதன் மூலம் புகழைப்பெறு; எதிரிகளை அழித்துச் செல்வம் நிறைந்த இராட்சிய இன்பத்தை அனுபவி. இவர்கள் எல்லோரும் ஏற்கனவே என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இடது கையால் அம்பு எய்யும் பெரும் வீரனே, நீ நிமிர்த்த காரணமான கருவியாக மட்டும் இருப்பாயாக.

த்ரோணம் ச பீஷ்மம் ச ஐயத்ரதம் ச

கர்ணம் ததான்யானபி யோத வீரான I

மயா ஹதான் ஸ்த்வம் ஐஹி மா வ்யதிஷ்டா

யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்னான் II 33

என்னால் ஏற்கனவே கொல்லப்பட்ட துரோணரையும், பீஷ்மரையும், ஐயத்திரனையும், கர்ணனையும் மற்றும் போர் வீரர்களையும் நீ எனது கருவியாக இருந்து கொல். அதற்காக கலக்கமோ வருத்தமோ கொள்ளாதே, போரில் பகைவரை நீ வெல்லாய். அதனால் போர் புரி.

சஞ்ஜயன் சொன்னது

ஏதச்ச்ருத்வா வசனம் கேசவஸ்ய

க்ருதாஞ்ஜலிர் வேபமான: கிரீட 1

நமஸ்க்ருத்வா பூய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்

ஸகத்கதம் பீதபீத: ப்ரணம்ய II 34

மன்னா, கேசவன் சொன்னவற்றைக் கேட்ட கிரீடம் தரித்த அர்ச்சுனன் நடுங்கியபடி கண்களில் நீர்மல்கக் கைகளைக் கூப்பியவாறு நா தழுதழுக்க கிருஷ்ணினடம் கேட்கிறான்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஸ்தானே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா

ஐகத்ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனூரஜ்யதே ச 1

ரகூஷாம்ஸி பீதானி திசோ த்ரவந்தி

ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்கா: II 35

ஹிருஷிகேசா, உமது அருளால் உலகம் இன்புற்று மகிழ்ச்சியடைகிறது. ராட்சதர்கள் பயத்தினால் அஞ்சி நாலாபக்கமும் சிதறி ஓடுகின்றனர்; சித்தர்கள் உம்மை கைகூப்பி வணங்குகின்றனர். இவை யாவும் இயல்பானவையாகும்.

கஸ்மாச்ச தே ந நமேரன் மஹாத்மன்

கரீயஸே ப்ரஹ்மணோ஽ப்யாதி கர்த்ரே 1

அனந்த தேவேச ஐகந்நிவாஸ

த்வமகூரம் ஸதஸுத்தத்பரம் யத் II 36

மஹாத்மாவே, அந்தமில்லாதவரே, தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசரே, உலகிற்கு இருப்பிடமானவரே, பிரமாவுக்கும் மேலானவரே,

முதற்காரணமானவரே உம்மை ஏன் உலகத்தோர் வணங்கமாட்டார்கள்?.
தோன்றியதும் தோன்றாததும் இவ்விரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்டதும் ஒரு
போதும் அழியாப் பொருளுமாக உள்ளவர் நீரே.

த்வமாதீதேவ: புருஷ: புராணஸ்த்வமஸ்ய

விச்வஸ்ய பரம் நிதானம் I

வேத்தாஸி வேத்யம் ச பரம் ச தாம

த்வயா ததம் விச்வமனந்த ரூப II 37

எண்ணிறைந்த வடிவங்களையுடைய முதற்பொருளே,
தொன்மையானதும் இவ்வுலகின் மேலான இருப்பிடமும் தாங்கள் தான்.
அறிபவரும், அறியப்படுபொருளும், அருட்பெரு நிலமும் நீரே. நீர்
உலகம் முழுவதையும் நிரப்பியுள்ளீர்.

வாயுர்யமோசக்னிர்வருண: சசாங்க:

ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஸ்ச I

நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:

புனஸ்ச பூயோஸபி நமோ நமஸ்தே II 39

வாயு, யமன், அக்கினி, வருணன், சந்திரன், பிரஜாபதி,
முப்பாட்டனார் ஆகிய எல்லோரும் நீர் என்று தெரிந்து கொண்டேன்.
உம்மைத் திரும்பத் திரும்பக் கைகூப்பி வணங்குகிறேன். ஆயிரம்
தடவைகளல்ல அதற்கு மேலும் வணங்கத் தக்கவர் நீர் என்பதை
உணர்ந்து கொண்டேன்.

நம: புரஸ்தாதத ப்ருஷ்டதஸ்தே

நமோஸ்து தே ஸ்வத ஏவ ஸ்வ I

அனந்த வீர்யாமித விக்ரமஸ்த்வம்

ஸ்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸ்வ: II 40

எல்லாமானவரே, உமது முன்பகுதி யையும், பின்பகுதியையும், மற்றய எல்லாப் பகுதிகளையும் வலம் வந்து வணங்குகிறேன். அளவில்லாத வீரியத்தையும், கணக்கில்லாத பராக்கிரமத்தையும் உடைய நீர் அனைத்திலும் நன்கு வியாபித்திருக்கிறீர். அதனால் நீரே யாவுமாக இருக்கிறீர் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். 40

ஸகேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம்

ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி I

அஜானதா மஹிமானம் தவேதம்

மயா ப்ரமாதாத் ப்ரணயேன வாபி II 41

யச்சாவஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோஸி

விஹாரசய்யாஸன போஜனேஷு I

ஏகோஸதவாப்யச்யுத தத்ஸமகூஷம்

தத்கூஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் II 42

உமது மகிமைகளை அறியாத நான் என்னைப் போன்ற சதாரணமானவன் என்ற எண்ணத்துடனும், பிரியமான தோழன் என்ற நினைப்போடும், “ஏ கிருஷ்ணா” “ஏயாதவா” “ஏ தோழா” என்று பணிவின்றி அழைத்துவிட்டேன். அச்சுதா, என்னுடன் விளையாடிய

போதும், படுத்திருந்தது போதும், அமர்ந்திருந்தது போதும், உணவருந்தும் போதும், தனித்தும், பிறருடன் இருந்த போதும் ஏளனமாகப் பேசி அவமதித்துவிட்டேன். அவற்றையெல்லாம் அளப்பிட முடியாதவரே! மன்னித்தருளும். “மன்னா, அடுத்த பத்தி நான் உண்மையானவற்றை உபதேசிக்கும் பொழுது அதை ஏற்றுக் கொள்கிறாய். பின் அவற்றை மறந்து பழைய நிலைக்குத் திரும்பிவிடுகிறாய் இது கேடானது என்பதை ஏன் உணர்கிறாயில்லை. “மன்னா, அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணனும் நண்பர்கள். அதனால் அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணனைப் பெயர் சொல்லி அழைப்பான்; பணிவின்றி நடப்பான்; சில சமயங்களில் அவனை அவமதித்தும் உள்ளான். இவற்றையெல்லாம் கிருஷ்ணன் கணக்கிலெடுப்பதில்லை. தோழனாக இருந்தவனை யாரென அறியாத அர்ச்சுனன், அவன் யாரென அறிந்தபோது திகைத்துத் தடுமாறுகிறான். தனது தவறுகளை மன்னித்தருளுமாறு இரக்கிறான். மன்னா, கடவுளை நாம் எப்படியும் நினைக்கலாம். நாம் நினைப்பதற்கேற்ப அவர் எமக்குக் காட்சி தருவார். நீ அவரைத் தோழனாக நினைத்தால் அவர் உன்னுடைய தோழனாகி வந்து உதவிகள் புரிவார்; காதலனாக நினைத்தால் காதலனாக வந்து இன்பம் தருவார். பக்தர்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்காக அவர் எந்த வேடமும் எடுப்பார். மன்னா, வேலூர் மன்னன் பகவானைத் தனது தோழனாகக் கருதினான். செய்யவேண்டிய எல்லாக் கருமங்களையும் அவரிடம் சொல்வான். வேலூர் அவைப் புலவரின் மகளுக்கு கிரகதோஷத்தால் திருமணம் நடைபெறவில்லை. புலவர் மிகுந்த மனவருத்தமுற்று அரசவைக்கு வராது விட்டுவிட்டார். இதை அறிந்த மன்னன் பகவானுக்கு அவற்றைச் சொல்லி புலவரின் மகளுக்கு நல்லதொரு வரனை அழைத்துவரச் சொன்னார். மறுநாள் பகவான் சாதுவேடத்தில் ஓர் அழகான ஆண்மகனை அழைத்துவந்தார். மன்னா,

நீ ஏன் கடமைகளை நீ செய்வதாக நினைக்கிறாய். பகவானின் மீது பக்தி கொண்ட வேலூர் மன்னனைப் போல நீயும் பக்தி கொள். பகவான் எல்லாவற்றையும் முடிப்பார்” என்றார் குரு.

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய

த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச குருர்கீயான் I

ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்பயதிக: குதோஸ்யோ

லோகத்ரயேஸ்ப்யப்ரதிமப்ரபாவ II 43

ஒப்பற்ற பெருமைகளை உடையவரே, உலகங்களை அளந்தவரே, அசரமாகிய உலகங்களுக்குத் தந்தையானவரே, போற்றுதற்குரியவரே, குருவிற்குக் குருவானவரே, முவுலகிலும் உமக்கு ஒப்பிடக்கூடியவர் யாரும் இல்லை. உம்மிலும் மேலானவர் யாருமில்லை.

43.

தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்

ப்ரஸாதயே த்வாமஹமீசமீட்யம் I

பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்ய:

ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தேவ ஸோடும் II 44

ஆகையால் தேவதேவனே, நான் தங்கள் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கிப் போற்றவேண்டிய ஈசனான உமது பேரருளை வேண்டுகிறேன். மகனுக்குத் தந்தைபோலவும், தோழனுக்குத் தோழன் போலவும், காதலிக்குக் காதலன் போன்றும் பொறுத்தருளும்.

அத்ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸம்மி த்ருஷ்ட்வா

பயேன ச ப்ரவ்யதிதம் மனோ மே I

ததேவ மே தர்சய தே ரூபம்

ப்ரஸீத தேவேச ஜகந்நிவாஸா II 45

தேவதேவனே, இதற்கு முன் எப்போது காணாத உமது வடிவத்தைக் கண்டதால் மகிழ்வுடையவனாக இருக்கிறேன். இருந்த போதும் மனம் உமது விஸ்வரூபத்தைக் கண்டமையால் அச்சத்தால் நடுங்குகிறது. அதனால் முன்னைய இனிய வடிவத்தையே எனக்குக் காட்டியருளுக. தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனே, உலகிற்கு இருப்பிடமானவரே, முன்னைய உமது அன்பே வடிவான உருவத்தைக் காண வேண்டுமென்ற எனது விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்தருளும்.

கிரீடினம் கதினம் சக்ரஹஸ்த

மிச்சாமி த்வாம் த்ரஷ்டுமஹம் ததைவ I

தேனைவ ரூபேண சதுர்புஜேன

ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விச்வமூர்த்தே II 46

முன்பு போலக் கிரீடம் அணிந்து கதையுடன் கையில் சக்கரம் தாங்கியவராகவே உம்மைக் காண நான் விரும்புகிறேன். ஆயிரம் கைகளுடன் விஸ்வரூபமெடுத்து என்முன் காட்சி தருபவரே, நான்கு கைகளுடன் கூடிய அந்த வடிவத்தைக் காணத் தான் என் கண்கள் விரும்புகின்றன. அதனால் அவ்வடிவத்தைக் காட்டியருளும்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜுனேதம்

ரூபம் பரம் தர்சிதமாத்மயோகாத் 1

தேஜோமயம் விச்வமனந்தமாத்யம்

யன்மே த்வதன்யேன ந த்ருஷ்ட பூர்வம் 11 47

அர்ச்சனா, அருள் நிறைந்த என்னால் எனது யோக வலிமையைக் கொண்டு ஒளி நிறைந்த, முடிவில்லாத, முழுமுதலான யாரும் காணற்கரிய எனது விசுவரூபம் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. உன்னைத் தவிர இவ்வுருவை முன்பு யாரும் கண்டதில்லை.

ந வேத யக்ஞாத்யயணைர் ந தாணைர்

ந ச க்ரியாபிர் ந தபோபிருக்ரை: 1

ஏவம் ரூப: சக்ய அஹம் ந்ருலோகே

த்ரஷ்டும் த்வதன்யேன குருப்ரவீர 11 48

குருகுலப் பெருவீரனே, மானுட உலகில் எனது இவ்வடிவத்தை உன்னைத் தவிர வேறுயாரும் கண்டதில்லை. வேதமோதியோ, யக்ஞத்தாலோ, தானங்களாலோ, கிரிகைகள் செய்தோ வேறு எதையும் செய்தோ என்னை இவ்வடிவத்தில் யாரும் காணமுடியாது. 48.

மா தே வ்யதா மா ச விமூட பாவோ

த்ருஷ்ட்வா ரூபம் கோரமீத்ருங்மமேதம் 1

வ்யபேதபீ: ப்ரீதமணா: புனஸ்த்வம்

ததேவ மே ரூபமிதம் ப்ரபச்ய 11 49

எனது கோர உருவைக் கண்டு நீ பயமோ, அச்சமோ
கொள்ள வேண்டாம். அச்சத்தை நீக்கிவிட்டு மகிழ்வுடன் எனது
வடிவத்தைப் பார்ப்பாயாக.

சஞ்ஜயன் சொன்னது

இத்யர்ஜுனம் வாஸுதேவஸ்ததோக்த்வா

ஸ்வகம் ரூபம் தர்சயாமாஸ பூய: I

ஆச்வாஸயாமாஸ ச பீதமேனம்

பூத்வா புன: ஸௌம்ய வபுர் மஹாத்மா II 50

வாசுதேவர் மேற்கண்டவாறு கூறிய பின்பு தனது சொந்த
வடிவத்தை அப்படியே காண்பிக்கிறார். மகாத்மாவான மகாவிஷ்ணு
இனிய வடிவெடுத்து அஞ்சியவனைத் திரும்பவும் தேற்றி
மகிழ்விக்கிறார்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

த்ருஷ்ட்வேதம் மானுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தன I

இதானீமஸ்மி ஸம்வருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் கத: II 51

ஜனார்த்தனா, உமது இந்த இனிய மானிடர்கள்
விரும்பும் சாந்தமான வடிவைக் கண்டு மகிழ்ந்து மனம் தெளிந்து,
எனது இயல்பான நிலையை அடைந்துவிட்டேன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

ஸுதூர்தர்சமிதம் ரூபம் த்ருஷ்ட்வானஸி யன்மம I

தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்சன காங்க்ஷிண: II 52

காண்பதற்கரிய எனது இந்த வடிவத்தைக் கண்டு நீ மகிழ்ந்திருக்கிறாய். எனது இந்த வடிவத்தைத் தரிசிக்கத் தேவர்கள் எப்பொழுதும் ஆசைப்பட்டு முயற்சிக்கிறார்கள்.

நாஹம் வேதைந தபஸா ந தானேன ந சேஜ்யயா 1

சக்ய ஏவம் விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவானஸிமாம் யதா 11 53

நீ தரிசித்த எனது உருவத்தை வேதமோதியோ, யாகம் செய்தோ, தவம் செய்தோ அல்லது தான தர்மங்களைச் செய்தோ காண முடியாது.

பக்த்யா த்வனன்யயா சக்ய அஹமேவம் விதோஸ்ஜுன 1

ஞாதம் த்ரஷ்டும் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப 11 54

எதிரிகளை வாட்டவல்ல அர்ச்சுனா, மாறாத பக்தியால் மட்டுமே இவ்விதம் என்னை உள்ளபடி உணரவும் காணவும் அடையவும் முடியும்.

மத்கர்மக்ருன் மத்பரமோ மத்பக்த: ஸங்கவர்ஜித: 1

நிர்வைர: ஸர்வபூதேஷ்ய: ஸ மாமேதி பாண்டவ 11 55

பாண்டவா, எப்போதும் எனக்காகக் கர்மம் செய்பவனும், எவ்வேளையிலும் என்னைக் குறியாகக் கொள்பவனும் என்மீது மாறாத பக்தி கொள்பவனும், எதிலும் பற்றற்றவனும், வெறுப்பில்லாதவனும் எவனோ அவன் என்னை வந்தடைவான்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

பக்தி யோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஏவம் ஸததயுக்தா யே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே 1

யே சாப்பக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோகவித்தமா: II 1

எப்பொழுதும் யோகத்தை உறுதியாகக் கைக்கொண்டு உம்மைப் பூசிக்கும் பக்தர்களா இல்லை, நிர்க்குணப் பிரமத்தை உபாசிக்கும் பக்தர்களா யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

மய்யாவேச்ய மனோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே 1

ச்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதா: II 2

வேறு நினைவில்லாது என்னிடத்தில் மனதை வைத்து வைராக்கியத்துடன் யோகத்தைக் கைக்கொண்டு மிகுந்த அக்கரையுடன் என்னை யார் உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் யோகத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

யே த்வக்ஷரமநிர்தேச்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே 1

ஸர்வத்ரகமசிந்த்யம் ச கூடஸ்தமசலம் த்ருவம் II 3

ஸன்னியமயேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தய: 1

தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூதஹிதே ரதா: II 4

யார் எப்பொழுதும் உறுதி உள்ளவர்களாய், இந்திரியங்களைத் தம் போக்கிற் செல்லவிடாது அடக்கி வரையறை கூறமுடியாததும், கட்புலனாகாததும், மனதிற்கு எட்டாததும், எங்கும்

நிறைந்திருப்பதும், மாறாததும், நகராததும், நிலைத்திருப்பதும், அழியாததுமாகிய பிரம்மத்தை நன்கு உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பூமியில் வாழும் எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்பவர்கள் ஆவர். இவர்கள் நிர்வாக என்னை வந்தடைவார்கள்.

க்லேசோதிகதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் I

அவ்யக்தா ஹி கதிர்து:கம் தேஹவத்பிர வாப்யதே II 5

நிர்குணப் பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்களுக்குப் பிரயாசை மிக அதிகம். ஏனென்றால் அவர்கள் உடலுணர்ச்சி மிக்கவர்கள். அதனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டே நிர்க்குணப் பிரமநிஷ்டை அடைகிறார்கள்.

யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ன்யஸ்ய மத்பரா: I

அனன்யேனைவ யோகேன மாம் த்யாயந்த உபாஸதே II 6

தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்தா ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாகராத் I

பவாமி நசிராத்பார்த்த மய்யாவேசிதசேதஸாம் II 7

ஆனால் யார் கர்மபயன்கள் அனைத்தையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்து, என்னைப் பரகதியாகக் கொண்டு, முழுமையான யோகத்தால் என்னை தியானித்து வணங்குகிறார்களோ, அவர்களைப் பார்த்தா, நான் மரண சம்சார சாகரத்திலிருந்து கரையேற்றுவேன்.

மய்யேவ மன ஆதத்ஸவ மயி புத்திம் நிவேசய I

நிவாஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் ந ஸம்சய: II 8

என்னிடத்தில் மனதை ஒப்படைத்து என்னிடத்தில் உனது புத்தியைச் செலுத்து. அதனால் என்னை அடைவாய் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அத சித்தம் ஸமாதாதும் ந சக்னோஷி மயி ஸ்திரம் I

அப்யாஸயோகேன ததோ மாமிச்சாப்தும் தனஞ்ஜய II 9

தனஞ்ஜயா, உன்னால் சித்தத்தை என்பால் உறுதியாக வைக்க முடியாவிட்டால் அப்யாச யோகம் மூலம் என்னை அடைய முயற்சி செய். 9.

அப்யாஸேஃப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோ பவ I

மதர்த்தமபி கர்மாணி குர்வன் ஸித்திமவாபஸ்யஸி II 10

அப்யாச யோகத்தில் உனது மனம் ஈடுபடமறுத்தால் என்பொருட்டுக் கர்மம் செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்வாயாக. எனக்காகக் கர்மம் செய்தாலும் நீ நினைத்ததை அடைவாய்.

அதைததப்யசக்தோஸி கர்தும் மத்யோகமாச்சித்: I

ஸர்வகர்மபலத்யாகம் தத: குரு யதாத்மவான் II 11

இவற்றையும் செய்ய உன்னால் முடியாவிட்டால், என்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்து தன்னடக்கத்துடன் கர்மபலன் முழுவதையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்.

ச்ரேயோ ஹி ஞானமப்யாஸாத் ஞானாத் த்யானம் விசிஷ்யதே I

த்யானாத் கர்மபலத்யாகஸ்த்யாகாச் சாந்திரனந்தரம் II 12

அப்பியாசத்தை விட ஞானம் மேலானது. ஞானத்தை விடத் தியானம் மேலானது. தியானத்தை விடக் கர்ம பலனைத் தியாகம் செய்வது மேலானது. தியாகத்தால் தான் மனதில் சாந்தி உண்டாகும். 12.

அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதானாம் மைத்ர: கருண ஏவ ச I

நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸமது:கஸுக: கூழீ II 13

ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ யதாத்மா த்ருடநிஸ்சய: I

மய்யர்பிதமனோபுத்திர்யோ மத்பக்த: ஸ மே ப்ரிய: II 14

உயிர்கள் அனைத்திலும் அன்பு பூண்டு, நட்பும் கருணையும் கொண்டு தன்நலம் கருதாது இன்ப துன்பங்களைச் சமமாக நினைத்து பொருமை மிக்கவனாய் எப்பொழுதும் மகிழ்வுடன் இருப்பவன் யோகியாவான். அவன் தன்னடக்கம் உடையவனாகவும் தளராத மனத்தையுடையவனாகவும் இருந்து தனது மனத்தையும் புத்தியையும் எனக்குச் சமர்ப்பித்தானேயானால் அவன் எனக்குப் பிரியமானவனேயாவான்.

யஸ்மான்னோத்விஜதே லோகோ லோகான்னோத்விஜதே ச ய: I

ஹர்ஷாமர்ஷ பயோத்வேகைர் முக்தோ ய:ஸ ச மே ப்ரிய: II 15

யாரிடமிருந்து உலகிற்குத் துன்பம் ஏற்படுவதில்லையோ, யார் உலகத்தால் துன்பத்திற்குள்ளாவதில்லையோ, இன்னும் யார் களிப்பு, கோபம், அச்சம், கலக்கம் ஆகியன இல்லாதிருக்கிறார்களோ அவர்கள் எனக்குப் பிரியமானவர்கள்.

அனபேக்ஷ: சுசிர்தக்ஷ உதாஸீனோ கதவ்யத: I

ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ யோ மத்பக்த: ஸ மே ப்ரிய: II 16

வேண்டுதல் இல்லாதவனாகவும், தூய்மையானவனாகவும், திறமை மிகக்கவனாகவும், பக்கச்சார்பில்லாதவனாகவும், துயரம் கொள்ளாதவனாகவும் இருந்து காரிய கர்மங்களைத் துறந்து என்னை நினைத்துப் பக்தியுடன் வாழ்பவன் எனக்கு இனியவனாகிறான்.

யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந சோசதி ந காங்க்ஷதி I

சுபாசுபபரித்யாகீ பக்திமான்ய: ஸ மே ப்ரிய: II 17

மகிழ்ச்சியையும் வெறுப்பையும் துன்பத்தையும் அவாவையும் நன்மை தீமைகளையும் துறந்த பக்தனே எனக்குப் பிரியமானவன்.

ஸம: சத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா மானாபமானயோ: I

சீதோஷ்ணஸுகது:கேஷ் ஸம: ஸங்கவிவர்ஜித: II 18

துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌனி ஸந்துஷ்டோ யேன கேனசித் 1

அநிகேத: ஸ்திரமதிர்பக்திமான் மே ப்ரியோ நர: 11 19

பகையையும், நட்பையும், மானத்தையும், அவமானத்தையும் சமமாக மதிப்பவன், குளிர், வெப்பம், இன்ப துன்பங்களை சமமாகக் கருதிப் பற்றற்று வாழ்பவன், இகழ்ச்சியையும், புகழ்ச்சியையும் ஒன்றெனக் கருதும் மௌனி, கிடைத்ததில் திருப்தியடைபவன், தான் இருக்கக்கூட இடம் தேடாதவன், உறுதியான உள்ளத்துடன் மிகுந்த பக்திமானாக உள்ள அம் மனிதன் எனக்கு உகந்தவன். 18 - 19.

யே து தர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம் ப்ரியுபாஸதே 1

சுரத்ததானா மத்பரமா பக்தாஸ்தேஃதீவ மே ப்ரியா: 11 20

சிரத்தையுடன் என்னையே கதியாகக் கொண்டு அமிர்தம் போன்ற இத் தர்மத்தை நான் கூறியபடி கடைப்பிடிக்கும் பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் இனியவர்களாவர்.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்

கேஹ்ர கேஹ்ரக்ஞ யோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது.

ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ கேஹ்ரம் கேஹ்ரக்ஞமேவ ச 1

ஏதத்வேதிதுமிச்சாமி ஞானம் ஞேயம் ச கேசவ II 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

இதம் சரீரம் கௌந்தேய கேஷத்ரமித்யபிதீயதே I

ஏதத்யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: கேஷத்ரக்ரு இதி தத்வித: II 2

குந்தியின் புத்திரனே, இவ் உடலே கேஷத்திரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுடலைப் பற்றி அறிகிறவனை கேஷத்திரக்ருன் என்று ஞானிகள் சொல்வார்கள்.

தத்கேஷத்ரம் யச்ச யாத்ருக்ச யத்விகாரி யதஸ்ச யத் I

ஸ ச யோ யத்ப்ரபாவஸ்ச தத்ஸமாலேன மே ச்ருணு II 3

அந்தச் கேஷத்திரம் என்பது என்ன என்பதையும் அது எத்தன்மையது என்பதையும் எதிலிருந்து அது உண்டானது என்பதையும் அந்தச் கேஷத்திரக்ருன் யார் என்பதையும் அவனது மகிமை எத்தகையது என்பதையும் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன் கேள்.

ருஷிபிர்பஹுதா கீதம் சந்தோபிர்விவிதை: ப்ருதக் I

ப்ரஹ்மஸூத்ரபதைஸ்சைவ ஹேதுமத்பிர்விநிஸ்சிதை: II 4

வேதங்களைக் கற்றுத் தெளிந்த ஞானிகளால் அவை பற்றி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நன்கு ஆராய்ந்த பின் தமது ஆழ்ந்த ஞானத்தின் மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற அறிவால் இவை கூறப்பட்டுள்ளன.

மஹாபூதான்யஹங்காரோ புத்திரவ்யக்தமேவ ச 1

இந்திரியாணி தசைகம் ச பஞ்ச சேந்திரியகோசரா II 5

இச்சா த்வேஷ: ஸுகம் து:கம் ஸங்காதஸ்சேதனா த்ருதி: 1

ஏதத்த்ஷேத்ரம் ஸமாலேன ஸவிகாரமுதாஹ்ருதம் II 6

பிரமஞானிகளின் பாடல்களில் ஐம்பூதங்கள், அகங்காரம், புத்தி, மூலப் பிரகிருதி, இந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்தியார்த்தங்கள் ஐந்து, விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், உடலமைப்பு, உணர்வு, உறுதி அவ்வாறு கேஷத்திரமும் அதன் தோற்றங்களும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

அமானித்வமதம்பித்வமஹிம்ஸா கூஷந்திரார்ஜவம் 1

ஆசார்யோபாஸனம் செளசம் ஸ்தையமாத்மவிநிக்ரஹ: II 7

தற்பெருமை கொள்ளாமை, செருக்கு இல்லாமை, அகிம்சை, நேர்மை, குருசேவை, தூய்மை, விடாமுயற்சி, தன்னடக்கம்;

இந்திரியார்த்தேஷ்வைராக்யமனஹங்கார ஏவச 1

ஜன்ம ம்ருத்யு ஜாரா வ்யாதி து:க தோஷானுதர்சனம் II 8

இந்திரிய போகங்களில் விருப்பமின்மை, அகங்காரமின்மை, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, பிணி, துயரம் ஆகியவற்றின் கேடுகளை எண்ணிப் பார்த்தல்;

அஸக்திரனபிஷ்வங்க: புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு 1

நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டானிஷ்டோபபத்திஷு II 9

பற்றின்மை, மகன் மனைவி வீடு முதலியவற்றைத் தனதென்று
நினையாதிருத்தல், வேண்டியவை வேண்டாதவை என்று
பேதங்கொள்ளாது சமநிலையாயிருத்தல்;

மயி சானன்யயோகேன பத்திரவ்யபிசாரிணீ I

விவிக்கதேசஸேவித்வமரதிர்ஜனஸம்ஸதி II 10

மனதில் வேறு எதையும் எண்ணாத யோகத்தால்
என்னிடம் நீங்காத பற்று வைத்தல், தனிமையை விரும்புதல்,
சனக்கூட்டத்தை விரும்பாதிருத்தல்;

அத்யாத்மஞானநித்யத்வம் தத்வஞானார்த்ததர்சனம் I

ஏதஜ்ஞானமிதி ப்ரோக்தமக்ஞானம் யததோசன்யதா II 11

ஆத்மஞானத்தில் நிலைபேறு, உண்மைப் பொருளின்
பயனை ஆராய்ச்சி செய்தல் போன்றன யாவும் ஞானமாகும். இவற்றிற்கு
அன்னியமானவை யாவும் அக்ஞானமாகும்.

ஞேயம் யத்ததப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாஸ்ருதமச்னுதே I

அனாதிமத்பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தன்னாஸதுச்யதே II 12

அறியத்தக்கது எது..? எதை அறிந்த ஒருவன் சாகாத
நிலையை அடைகிறான். என்பதை நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்.
ஆதியில்லாத பரப்பிரமத்தை அடைந்தவனுக்குச் சாவில்லை.
பரப்பிரமம் சத் என்றும் சொல்லப்படுவதில்லை; அசத் என்றும்
சொல்லப்படுவதில்லை.

ஸார்வத: பாணிபாதம் தத்ஸர்வதோஸ்க்ஷிசிரோமுகம் I

ஸர்வத: ச்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி II 13

அந்தப் பிரம்மம் என்கும் கை கால்களையுடையது. அது போல அது என்கும் கண், தலை, வாய், காதுகளையுடையது. உலகிலுள்ள அனைத்திலும் அது வியாபித்துள்ளது. 13

ஸர்வேந்த்ரியகுணாபாஸம் ஸர்வேந்த்ரிய விவர்ஜிதம் I

அஸக்தம் ஸர்வப்ருச்சைவ நிர்குணம் குணபோக்த்ரு ச II 14

இந்திரியங்கள் அனைத்தினதும் வாயிலாக ஒளிர்வது; இந்திரியங்கள் அற்றது; பற்றற்றது; அனைத்தையும் பற்றித் தாங்குவது; குணங்கள் இல்லாதது எனினும் குணங்களை அனுபவிப்பது;

பஹிரந்தஸ்ச பூதானாமசரம் சரமேவ ச I

ஸுக்ஷ்மத்வாத்ததவிக்க்ரோயம் தூரஸ்தம் சாந்திகே ச தத் II 15

பொருள்களுக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ளது; அது அசையாதது; அசைவது; மிகவும் நுண்மையானது அதனால் அறிவதற்கு அரியது; தூரத்திலும் அருகிலும் இருப்பது அது. 15.

அபிபக்தம் ச பூதேஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம் I

பூதபர்த்ரு ச தஜ் க்ரோயம் க்ரஸிஷ்ணு ப்ரபவிஷ்ணு ச II 16

அது பிளவுபடாதது. எனினும் அது பொருட்களில் பிளவுபட்டது போல இருக்கிறது. பொருள்களைத் தாங்குவதும், விழுங்குவதும், பின் தோற்றுவிப்பதும் அதுவே.

ஜ்யோதிஷாமபி தஜ் ஜ்யோதிஸ்தமஸ: பரமுச்யதே I

ஞானம் ஞேயம் ஞானகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய விஷ்டிதம் II 17

ஒளிக்கெல்லாம் ஒளியாகிய அது இருளுக்கு அப்பாற்பட்டது. அறியும் பொருளாகவும், அறியப்படு பொருளாகவும், அறிவினால் அடையப்படும் பொருளாகவும் இருக்கும் அது எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் நிலை கொண்டுள்ளது.

இதி க்ஷேத்ரம் ததா ஞானம் ஞேயம் சோக்தம் ஸாமாஸத: I

மத்பக்த ஏதத் விக்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே II 18

க்ஷேத்திரத்தைப் பற்றியும் ஞானத்தைப் பற்றியும் நேயத்தைப் பற்றியும் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இதை அறிந்த பக்தன் என்னையடையும் தகுதியைப் பெறுவான்.

ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யனாதீ உபாவபி I

விகாரான்ஸ்ச குணான்ஸ்சைவ வித்தி ப்ரக்ருதிஸம்பவான் II 19

பிரகிருதிக்கும் ஆன்மாவிற்கும் தொடக்கம் இல்லை. அதாவது அவை உருவான காலம் தெரியாது. ஆனால் குணவேறுபாடுகள் பிரகிருதியிலிருந்தே தோன்றின.

கார்யகாரணகர்த்துவே ஹேது: ப்ரக்ருதிச்யதே I

புருஷ: ஸுகது:காணாம் போக்த்துவே ஹேதுருச்யதே II 20

உடலையும் இந்திரியங்களையும் உண்டுபண்ணும் விஷயத்திற்குப் பிரகிருதியே காரணமாகிறது. இன்ப துன்பங்களை ஜீவனே அனுபவிக்கிறது.

புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ ஹி புங்க்தே ப்ரக்ருதிஜான் குணான் I

காரணம் குணஸங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோனி ஜன்மஸு II 21

புருஷன் பிரகிருதியில் இருப்பதனால் பிரகிருதியில் இருந்து பிறந்த குணங்களை அனுபவிக்கிறான். அவன் நலம், கேடுடைய யோனிகளில் பிறப்பதற்குக் குணப்பற்றே காரணமாகும்.

உபத்ரஷ்டானுமந்தா ச பர்தா போக்தா மஹேச்வர: I

பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மின் புருஷ: பர: II 22

உடம்பினுள் ஆத்மா வீற்றிருக்கிறது. அவ்ஆத்மாவைத் தாங்குபவனை, கண்காணிப்பவனை, செயற்பட அனுமதியளிப்பவனை, அதை ஆட்சி செய்பவனை மகேஸ்வரன், பரமாத்மன் என்று ஞானிகள் சொல்கிறார்கள். 22

ய ஏவம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச குணை: ஸஹ I

ஸர்வதா வர்தமானோஸபி ந ஸ பூயோஸபிஜாயதே II 23

இவ்வாறு ஆத்மாவையும் குணங்களுடன் கூடிய பிரகிருதியையும் அறிபவன் எவ்வாறு வாழ்ந்தாலும் அவன் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.

த்யானேனாத்மனி பச்யந்தி கேசிதாத்மானமாத்மனா I

அன்யே ஸாங்க்யேன யோகேன கர்மயோகேன சாபரே II 24

சிலர் தியானத்தால் தெளிவடைந்த அறிவால் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறார்கள். சிலர் ஞானயோகத்தாலும், வேறு சிலர் கர்மயோகத்தாலும் ஆத்மாவைக் காண்கின்றனர்.

அன்யே த்வேவமஜானந்த: ச்ருத்வான்யேப்ய உபாஸதே I

தேபி சாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும் ச்ருதிபராயணா: II 25

இன்னும் சிலர் ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மையை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரியவர்களின் உபதேசங்களைக் கேட்டு அதில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்துக் கடைப்பிடித்து பிறப்பு இறப்பற்ற நிலையை அடைகின்றனர்.

யாவத்ஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித்ஸத்வம் ஸ்தாவரஜங்கமம் I

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞ ஸம்யோகாத் தத்வித்தி பரதர்ஷப II 26

பரதசிரேஷ்டா, அசையும் தன்மையுடனோ இல்லை அசையும் தன்மையுடனோ ஓர் உயிர் தோன்றுமே யானால் அது க்ஷேத்திரமான உடலும் க்ஷேத்ரக்ஞனாகிய உயிரும் சேர்ந்தமையால் தோன்றியது என்று அறிந்து கொள்.

ஸமம் ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்தம் பரமேச்வரம் I

விந்ச்யத்ஸ்வவிந்ச்யந்தம் ய: ப்ச்யதி ஸ ப்ச்யதி II 27

உயிர்களனைத்திலும் சமமாக இருக்கின்றவனும், அழிவனவற்றுள் அழியாதவனாகவுமுள்ள பரமேஸ்வரனை யார் பார்க்கிறானோ அவனே ஞானி. அவனே பார்ப்பவனாவான்.

ஸமம் ப்ச்யன்ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்திதமீச்வரம் I

ந ஹிநஸ்த்யாத்மனாத்மானம் ததோ யாதி பராம் கதிம் II 28

எங்கும் சமமாக நிலைத்திருக்கும் ஈசனைக் காண்போன் தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்ள மாட்டான். அதனால் அவன் பரகதியடைகிறான்.

ப்ரக்ருத்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணானி ஸர்வச: I

ய: ப்ச்யதி ததாத்மானமகர்தாரம் ஸ ப்ச்யதி II 29

கர்மங்கள் யாவும் பிரகிருதியால் செய்யப்படுகின்றனவென்றும், ஆத்மா செயலற்றது என்றும் யார் உணர்கிறானோ அவன் ஞானியாகிறான்.

யதா பூதப்ருதக்பாவமேகஸ்தமனுப்ச்யதி I

தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா II 30

தனித்தனியாக வாழும் பிராணிகள் ஒரே பொருளில் இருப்பதையும், அந்த ஒரு பொருளிலிருந்தே அவை விரிவடைவதையும் ஒருவன் காண்பானேயானால் அவன் அனைத்தையும் கடந்து பிரமமாகிவிடுகிறான்.

அனாதித்வாந்நிர்குணத்வாத்பரமாத்மாயமவ்யய: I

சரீரஸ்தோ஽பி கௌந்தேய ந கரோதி ந லிப்யதே II 31

குந்தியின் புத்திரனே, ஆதியில்லாததாலும், குணமில்லாததாலும், கேடில்லாது இருக்கும் இப்பரமாத்மா சரீரத்திலிருந்தாலும் அது பற்றற்றது; செயலற்றது.

யதா ஸர்வகதம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதாகாசம் நோபலிப்யதே I

ஸர்வத்ராவஸ்திதோ தேஹே ததாத்மா நோபலிப்யதே II 32

எங்கும் பரந்துள்ள ஆகாயமானது சூட்சுமமாக இருப்பதால் அது களங்கமடைவதில்லை. அது போல உடலெங்கும் வியாபித்திருக்கும் ஆத்மாவும் தேகத்துடன் ஒட்டுவதில்லை. களங்கமுமடைவதில்லை.

யதா ப்ரகாசயத்யேக: க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி: I

க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாசயதி பாரத II 33

அர்ச்சுனா, ஒரு சூரியன் எப்படி உலகமனைத்தையும் ஒளிர்ச் செய்கிறனோ, அப்படியே பிரபஞ்சம் முழுவதையும் பரமாத்மா பிரகாசிக்கச் செய்கிறான்.

கேட்த்ர கேட்த்ரக்ஞயோரேவமந்தரம் ஞானசகூஷா 1

பூதப்ரக்ருதிமோகூஷம் ச யே விதூர்யாந்தி தே பரம் 11 34

இவ்வாறு கேட்த்திர கேட்த்ரக்ஞனுக்கிடையில் உள்ள வேற்றுமையையும் உயிர்கள் பிரகிருதியில் இருந்து விடுதலையடைதலையும் தமது ஞானக் கண்களால் காண்பவர்கள் பிரமத்தை அடைவர்.

பதினான்காம் அத்தியாயம்

குணத்ரய விபாகயோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பரம் பூய: ப்ரவகூய்யாமி ஞானானாம் ஞானமுத்தமம் 1

யஜ்ஞாத்வா முனய: ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ கதா: 11 1

முனிவர்கள் எல்லோரும் எதை அறிந்து இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குப் பின் மேலான சித்தியை அடைந்தார்களோ, ஞானங்களில் சிறந்ததும், பரம்பொருளைப் பற்றியதுமான அந்த மெஞ்ஞானத்தை மீண்டும் நான் உனக்கு உபதேசிக்கிறேன்.

இதம் ஞானமுபாச்ரித்ய மம ஸாதாம்யமாகதா: 1

ஸர்கேஸ்பி நோபஜாயந்தே ப்ரலயே ந வ்யதந்தி ச 11 2

இந்த ஞானத்தை அனுஷ்டித்து எனது சொருபத்தை அடைந்தவர்கள் சிருஷ்டிக் காலத்தில் பிறப்பதில்லை. அத்துடன் பிரளய காலத்திலும் துன்பப்படுவதில்லை.

மம யோனிர் மஹத்ப்ரஹ்ம தஸ்மின் கர்பம் ததாம்யஹம் I

ஸம்பவ: ஸர்வபூதானாம் ததோ பவதி பாரத II 3

பரத குலத்தில் உதித்தவனே, பெரிய பிரகிருதி எனது கர்ப்பப்பை. அதில் நான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன். அதிலிருந்து உயிர்கள் யாவும் உற்பத்தியாகின்றன.

ஸர்வயோனிஷு கௌந்தேய மூர்தய: ஸம்பவந்தி யா: I

தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோனிஹம் பீஜப்ரத: பிதா II 4

குந்தியின் புத்திரனே, கர்ப்பப்பைகளுடாக எந்த வடிவங்கள் பிறக்கின்றனவோ அந்த வடிவங்களுக்குப் பிரகிருதியே தாய். கர்ப்பாதானம் செய்யும் தந்தை நான்.

ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா: I

நிபத்னந்தி மஹாபாஹோ தேஹே தேஹினமவ்யயம் II 5

தோள் வலிமை மிக்கவனே, பிரகிருதியில் இருந்து உண்டான சத்வம், ரஜஸ், தாமசம் என்னும் முக்குணங்கள் அழிவற்ற ஆத்மாவை தேகத்தோடு பந்தப்படுத்துகின்றன. 5

தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத்ப்ரகாசகமனாமயம் I

ஸுகஸங்கேன பத்னாதி ஞானஸங்கேன சானக II 6

பாபமற்றவனே, முக்குணங்களுள் சத்துவம்
கேடின்மையால் ஒளிபொருந்தியது; துன்பம் தராதது; சுகப்
பற்றுதலாலும் ஞானப் பற்றுதலாலும் அது பந்தப்படுத்துகிறது. 6

ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் I

தன்னிபத்னாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேன தேஹினம் II 7

குந்தியின் புத்திரனே, ரஜோகுணம் ஆசையின் வடிவம்.
அது வேட்கைகளையும் பற்றுக்களையும் உண்டுபண்ணும். அவாக்
கொள்வதால் அது ஆத்மாவை ஈடுபாடு கொள்ள வைக்கிறது.

தமஸ்த்வக்ஞானஜம் வித்தி மோஹனம் ஸர்வதேஹினாம் I

ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தன்னிபத்னாதி பாரத II 8

பரதகுலத்தில் உதித்தவனே, தாமோகுணம்
அக்ஞானத்தில் பிறந்தது. உயிர்களையெல்லாம் மயக்குவது. அது
அசட்டை, சோம்பல், உறக்கம் போன்றவற்றையும் கொடுக்கிறது.

ஸத்வம் ஸுகேஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத I

ஞானமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத II 9

பாரதா, சத்துவ குணம் இன்பத்தைச் சேர்க்கிறது;
ரஜோகுணம் கர்மத்தில் இணைக்கிறது; தாமோகுணம் ஞானத்தை
மறைத்து கவனமின்மையை உண்டாக்குகிறது.

ரஜஸ்தமஸ்சாபியூய ஸத்வம் பவதி பாரத 1

ரஜ: ஸத்வம் தமஸ்சைவ தம: ஸத்வம் ரஜஸ்ததா 11 10

அர்ச்சனா, சத்துவகுணம் ரஜசையும் தமசையும் அடக்கித் தான் மேலெழுகிறது. ரஜோ குணமானது சத்துவத்தையும் தமசையும் அடக்கி ஆள்கிறது. தாமோ குணமானது சத்துவத்தையும், ரஜசையும் அடக்கிறது. இவ்வாறு முக்குணங்களும் ஒன்றொன்று அடக்கியாளும் தன்மை கொண்டன.

ஸ்வத்வாரேஷு தேஹேஸ்மின் ப்ரகாச உபஜாயதே 1

ஞானம் யதா ததா வித்யாத் விவ்ருத்தம் ஸத்வமித்யுத 11 11

இத்தேகத்தின் உள்ள பொறிவாயில்கள் அனைத்திலும் எப்பொழுதும் மெய்யறிவு உண்டாகிறதோ அப்பொழுது சத்துவ குணம் மேலோங்கும் என்பதை அறிந்துகொள்வாயாக. 11.

லோப: ப்ரவ்ருத்திராரம்ப: கர்மணாமசம: ஸ்ப்ருஹா 1

ரஜஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே பரதர்ஷப 11 12

பரதருள் இடபம் போன்றவனே, பேராசை, இந்திரியங்களினூடாக ளெயுலகை நாடுதல், வினைகளைப் பெருக்குதல், அமைதியின்மை, வினைப்பயனில் விருப்பங்கொள்ளல் ஆகிய தன்மைகள் ரஜோகுணம் மேலெழும்போது உண்டாகின்றன.

அப்ரகாசோ஽ப்ரவ்ருத்திஸ்ச ப்ரமாதோ மோஹ ஏவ ச 1

தமஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே குருநந்தன 11 13

குருகுலத்தில் உதித்தவனே, விவேகமின்மை,
முயற்சியின்மை, தவறு செய்தல், மதி மயக்கம், சோம்பல் ஆகிய
தன்மைகள் தாமோகுணம் மேலோங்குவதால் உண்டாகின்றன.

யதா ஸத்வே ப்ரவ்ருத்தே து ப்ரலயம் யாதி தேஹப்ருத் I
ததோத்தமவிதாம் லோகானமலான் ப்ரதிபத்யதே II 14

தேகமெடுத்துள்ளவன் சத்துவகுணம்
மேலோங்கியிருக்கும் போது மரணமடைவானே யானால் அவன்
ஞானவான்கள் வாழும் குற்றமற்ற நல்லுலகத்தை அடைவான்.

ரஜஸி ப்ரலயம் கத்வா கர்மஸங்கிஷ் ஜாயதே I
ததா ப்ரலீனஸ்தமஸி மூடயோனிஷ் ஜாயதே II 15

ரஜோகுணத்தின் மரணமடைபவன் பற்றுடன் கர்மம் செய்பவர்களது
குடும்பத்தில் பிறக்கின்றான். அவ்வாறே தாமோகுணம் மேலோங்கி
இருக்கும் போது மரணமடைபவன் அறிவிலிகளின் குடும்பத்தில்
பிறக்கிறான். 15.

கர்மண: ஸுக்ருதஸ்யாஹு: ஸாத்விகம் நிர்மலம் பலம் I

ரஜஸஸ்து பலம் து:கமக்ஞானம் தமஸ: பலம் II 16

நற்செயல்களின் பயன் சாத்விகமும் தூய்மையுமாகும்.
ரஜோகுணத்தின் பயன் துன்பம்; துயரம் தாமோகுணத்தின் பயன்
அறிவின்மை, மடைமை.

ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஞானம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச I

ப்ரமாதமோஹௌ தமஸோ பவதோஃக்ஞானமேவ ச II 17

சத்துவத்திலிருந்து ஞானம் தோன்றுகிறது. ரஜசிலிருந்து பேராசையும், தமசிலிருந்து சோம்பல், மயக்கம், அறியாமை என்பன உண்டாகின்றன.

ஊர்த்வம் கச்சந்தி ஸத்வஸ்தா மத்யே திஷ்டந்தி ராஜஸா: I

ஜகன்யகுணவ்ருத்திஸ்தா அதோ கச்சந்தி தாமஸா: II 18

சத்துவ குணத்தில் உள்ளோர் மேல்நோக்கிச் செல்கின்றார்கள். ரஜோ குணத்திலுள்ளோர் மத்தியில் நிற்கிறார்கள். கீழான குணமாகிய தாமோகுணத்தில் உள்ளோர் கீழ்நோக்கிச் செல்கின்றனர்.

நான்யம் குணேப்ய: கர்தாரம் யதா த்ரஷ்டானுப்ச்யதி I

குணேப்யஸ்ச பரம் வேத்தி மத்பாவம் ஸோஸதிகச்சதி II 19

காண்போன் எப்பொழுது குணங்களுக்கு வேறான கர்த்தாவைக் காணாது, குணங்களுக்கு மேலான பரம்பொருளைக் காண்கின்றானோ, அப்பொழுது அவன் எனது சொருபத்தை அடைகிறான்.

குணானேதானதீத்ய தீன் தேஹீ தேஹஸமுத்பவான் I

ஜன்ம ம்ருத்யு ஜரா து:கைர்விமுக்தோஃம்ருதமஸ்னுதே II 20

தேகத்தை உண்டாக்கும் முக்குணங்களையும் கடந்து, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு ஆகிய துன்பங்களில் இருந்து விடுபட்ட சீவன் மரணமில்லாத மோட்சநிலையை அடைகிறது.

அர்ஜுனன் சொன்னது

கைர்லிங்ககைஸ்தீன் குணானேதானதீதோ பவதி ப்ரபோ I

கிமாசார: கதம் சைதான்ஸ்தீன் குணானதிவர்ததே II 21

பிரபு, எந்த அடையாளங்களால் இந்த மூன்று குணங்களையும் கடந்தவனைக் கண்டு கொள்வது? அவனது நடத்தை எப்படியானது? எங்ஙனம் அவன் இவ் மூன்று குணங்களையும் கடக்கிறான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

ப்ரகாசம் ச ப்ரவ்ருத்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்டவ I

ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி II 22

பாண்டவா, சத்துவம் பிரகாசமானது; ரஜஸ்செயல் மிக்கது; தமஸ் மயக்கமானது இவை வந்து சேரும் போது எவன் இவற்றை வெறுப்பதில்லையோ, அவை விலகும் போது அவற்றை நினைத்துக் கவலைப்படுவதும் இல்லையோ.

உதாஸீனவதாஸீனோ குணாயோ ந விசால்யதே I

குணா வர்தந்த இத்யேவ யோசவதிஷ்டதி நேங்கதே II 23

வெறும் ஊதாசீனனைப் போல இருந்து கொண்டு யார்குணங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லையோ, குணங்களே தொழில் புரிகின்றன என்று எண்ணி ஆத்மாவில் அசையாது நிலைத்திருக்கிறானோ; அவன்,

ஸமது:கஸுக: ஸ்வஸ்த: ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சன: I

துல்யப்ரியாப்ரியோ தீரஸ்துல்யநிந்தாத்ம ஸம்ஸ்துதி: II 24

இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாகக் கருதுபவன், ஆத்மாவில் நிலைத்திருப்பவன் மண், கல், பொன் என்பவற்றைச் சமமாக மதிப்பவன், இனியதையும் இன்னாததையும் சமமாகக் கருதுபவன் இகழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் ஒன்றாக ஏற்பவன்;

மானாபமானயோஸ்துல்யஸ்துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ: I

ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ குணாதீத: ஸ உச்யதே II 25

மானத்தையும் அவமானத்தையும் சமமாக ஏற்று மகிழ்பவன், நண்பனையும் பகைவனையும் ஒரேபாங்குடன் நடத்துபவன், தனக்கெனத் தொழில் செய்யாதவன் எவனோ அவன் முக்குணங்களையும் கடந்த குணாதீதன் ஆவான்.

மாம் ச யோஸ்வயபிசாரேண பக்தியோகேன ஸேவதே I

ஸ குணான் ஸமதீத்யைதான் ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே II 26

சிதைவுறாத பக்தியுடன் என்னை உபாசிப்பவன், முக்குணங்களையும் கடந்து பிரம்மம் ஆவதற்குத் தகுதியுடையவனாகிறான்.

ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டாஹமம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச I

சாச்வதஸ்ய ச தர்மஸ்ய ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச II 27

அழியாத மோட்ச நிலையாகிய பிரம்மமும், அழிவுறாத தர்மமும், ஒப்பற்ற சுகமும் நானே. அவற்றின் இருப்பிடமும் நானே.

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்

புருஷோத்தம யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

ஊர்த்வமூலமத:சாகமச்வத்தம் ப்ராஹுரவ்யயம் I

சந்தாம்ஸி யஸ்ய ப்ரணானி யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித் II 1

மேலே வேருள்ளதும், கீழே கிளையுள்ளதுமான ஆலமரத்தை மரங்களின் அரசு என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. வாழ்க்கை அரசமரமான ஆலமரத்தை ஒத்தது. அது அழிவற்றது. வேதங்கள் அதன் இலைகள். அதை அறிபவனே வேதத்தை அறிந்தவனாகிறான்.

அதஸ்சோர்த்வம் ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய சாகா

குணப்ரவ்ருத்தா விஷயப்ரவாலா: I

அதஸ்ச மூலான்யனுஸந்ததானி

கர்மானுபந்தீனி மனுஷ்யலோகே II 2

ஆலமரத்தின் கிளைகள் வாழ்க்கையென்ற குணங்களால் செழிப்படைந்து, ஐம்புலன்கள் என்னும் விஷயங்களால் தளிர்விட்டு, கீழும் மேலும் படர்ந்திருக்கின்றன. மானிட உலகில் கர்மத்தை விளைவிப்பனவாக அதன் வேர்கள் கீழ்நோக்கிப் பரவியிருக்கின்றன.

ந ருமஸ்யேஹ ததோபலப்யதே

நாந்தோ ந சாதிர ந ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா I

அச்வத்தமேனம் ஸுவிருடமூலம

ஸங்கசஸ்த்ரேண த்ருடேன சித்வா II 3

இம்மரத்தின் வடிவம் புலப்படுவதில்லை; அதற்கு முடிவில்லை; தொடக்கமும் இல்லை; இருப்பும் இல்லை; வலுத்து வேரூன்றிய இந்த மரத்தைப் பன்றின்மை என்ற வாளால் வெட்டி; 3

தத: பதம் தத்பரிமார்கிதவ்யம்

யஸ்மின் கதா ந நிவர்தந்தி பூய: I

தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே

யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ II 4

அந்த அற்புதமான பரமபதத்தைத் தேடுதல் வேண்டும். எங்கு போய்த் திரும்பவும் திருப்பி வருவதில்லையோ. யாரிடமிருந்து பண்டைத் தொழில் பெருக்கெடுத்ததோ அந்த ஆதி புருஷனைச் சரணடைதல் வேண்டும்.

நிர்மானமோஹா ஜிதஸங்கதோஷா

அத்யாத்மநித்யா விநிவ்ருத்தகாமா: I

தவந்த்வைர்விமுக்தா: ஸுகது:க ஸம்ஞூர்

கச்சந்த்யமூடா: பதமவ்யயம் தத் II 5

அகங்காரத்தையும், அவிவேகத்தையும் நீக்கியவர்கள், பற்று என்ற குற்றத்தை வென்றவர்கள், பரமாத்ம ஞானம் பெற்றவர்கள், ஆசையற்றவர்கள், இன்பம் துன்பம் என்ற இருமையைக் கடந்தவர்கள், மயக்கமில்லாதவர்கள் ஆகியோர் அழியாத நிலையாகிய மோட்சத்தை அடைகின்றனர்.

ந தத்பாஸயதே ஸூர்யோ ந சசாங்கோ ந பாவக: I

யத்கத்வா ந நிவர்தந்தே தத்தாம பரமம் மம II 6

எங்கு சென்றோர் திரும்பி வருவதில்லையோ, எதைச் சூரியனும், சந்திரனும், தீயும் விளக்கமாட்டாவோ அது தான் எனது பரமபதம்.

மமைவாம்சோ ஜீவலோகே ஜீவபூத: ஸநாதன: I

மன: ஷஷ்டாநீந்தரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தானி கர்ஷதி II 7

எக்காலத்திலும் எனது அம்சமே ஜீவனாகத்தோன்றி ஜீவலோகத்தில் பிரகிருதியில் நிற்கின்ற மனது உட்பட்ட ஆறு இந்திரியங்களையும் கவர்ந்து இழுத்து போகத்தில் திளைத்திருக்க வைக்கிறது.

சரீரம் யதவாப்னோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீச்வர: I

க்ருஹீத்வைதானி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தானிவாசயாத் II 8

மலர்களது நறுமணத்தைக் காற்றுக் காவிச்செல்வது போல, ஜீவன் உடல் எடுக்கும் போதும் அவற்றை விடும் போதும் இந்திரியங்களைப் பற்றிக்கொண்டு செல்கிறது.

ச்ரோத்ரம் சக்ஷ: ஸ்பர்சனம் ச ரஸனம் க்ராணமேவச I

அதிஷ்டாய மனஸ்சாயம் விஷயானுபஸேவதே II 9

உடலை அடைந்த உயிரும் ஆன்மாவும் ஐம்புலன்கள் மூலம் தத்தமது உணர்வுகளைப் பெற்று அனுபவிக்கின்றன. அத்துடன் மனதின் மூலம் நினைவுகள் வெளிப்படுகின்றன. 9.

உத்க்ராமந்தம் ஸ்திதம் வாவி புஞ்ஜானம் வா குணான்விதம் I

விமூடா நானுபச்யந்திப ச்யந்தி ஞானசக்ஷஷ: II 10

உடலைவிட்டுச் செல்லும் பொழுதும், உடலில் இருக்கும் பொழுதும், அனுபவிக்கும் பொழுதும், குணங்களோடு கூடியிருக்கும் பொழுதும் ஜீவனை மூடர்கள் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஞானக்கண் உடைய ஞானிகளே அறிந்து கொள்வார்கள்.

யதந்தோ யோகினஸ்சைனம் பச்யந்த்யாத்மன்யவஸ்திதம் I

யதந்தோஸ்ப்யக்ருதாத்மானோ நைனம் பச்யந்த்யசேதஸ: II 11

இடையறாது கடும் முயற்சி செய்யும் யோகிகள் ஆத்மாவைத் தங்களுக்குள் வீற்றிருப்பவனாய்க் காண்கின்றனர்.

முயற்சியுடையவர்களாக இருந்தாலும் பண்படையாத மனத்தை உடைய அறிவிலிகள் ஆத்மாவை ஒரு போதும் காண்பதில்லை.

யதாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதேஃகிலம் I

யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்னௌ தத்தேஜோ வித்தி மாமகம் II 12

சூரியனில் இருந்து வந்து உலகை ஒளிர்ச் செய்யும் ஒளியும், சந்திரனது ஒளியும், தீயினது ஒளியும் என்னிடமிருந்து வந்தவையென உணர்ந்து கொள்வாயாக.

காமாவிச்ய ச பூதானி தாரயாம்யஹமோஜஸா I

புஷ்ணாமி சௌஷதீ: ஸர்வா: ஸோமோ பூத்வா ரஸாத்மக: II 13

நான் எனது வலிமையால் பூமியுள் பிரவேசித்து உயிர்களைத் தாங்குகிறேன். அத்துடன் இனிமையான வடிவினான சந்திரனாகவும் ஆகிப் பயிர்களைத் தாங்குகின்றேன்.

அஹம் வைச்வானரோ பூத்வா ப்ராணினாம் தேஹமாச்சித: I

ப்ராணாபானஸமாயுக்த: பசாம்யன்னம் சதுர்விதம் II 14

நான் வைசுவாரணன் என்ற உதரக்கனலாக உயிர்களின் உடல்களில் இருந்து பிராண அபாண வாயுக்களுடன் கூடி நான்கு விதமான அன்னத்தையும் சமிபாடடையச் செய்கிறேன். 14.

ஸ்ர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்டோ

மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஞானமபோஹனம் ச I

வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ

வேதாந்தக்ருத்வேதவிதேவ சாஹம் II 15

உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களுடைய இருதயத்திலும் நான் வீற்றிருக்கிறேன். நினைவும் ஞானமும் அவற்றின் அழிவும்என்னிடமிருந்து தான் உண்டாகின்றன. வேதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அறியப்படும் பொருள் நானே. வேதாந்தத்தை அருளியவனும் நானே. வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே.

த்வாவிமௌ புரஷௌ லோகே கூரஸ்சாகூர ஏவ ச I

கூர: ஸர்வாணி பூதானி கூடஸ்தோஸகூர உச்யதே II 16

கூரன் என்றும் அகூரன் என்றும் உலகில் இரண்டு ஆத்மாக்கள் இருக்கிறார்கள். வடிவெடுத்தவர்கள் எல்லோரும் கூரன் அழித புருஷன் அகூரன் எனப்படுகிறான்.

உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: I

யோ லோகத்ரயமாவிச்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஸ்வர: II 17

இனி இவர்களுக்கு அன்னியமானவர் புருஷோத்தமன். இவர் பிரம்மம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் ஈஸ்வரன்;

மாறுபடாதவர். அவர் முவுலுகினுள்ளும் புகுந்து அவற்றைத்
தாங்குகிறார்.

யஸ்மாக்கூரமதீதோஹமகூராதபி சோத்தம: I

அதோஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம: II 18

நான் கூரத்தைக் கடந்தவன், அகூரத்திற்கும்
மேலானவன் அந்தக் காரணத்தால் உலகிலும் வேதத்திலும் நான்
புருஷோத்தமன் என்று புகழ்பெற்றிருக்கிறேன்.

யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் I

ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேன பாரத II 19

பரதகுலத்தில் உதித்தவனே, யார் என்னைப்
புருஷோத்தமன் என்று மயக்கமின்றி அறிகிறானோ, அவன் என்னைப்
பற்றி முழுமையாக அறிந்தவனாகிறான். அவன் தான் முழுமனதோடு
என்னைப் பூசிக்கின்றான்.

இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரமிதமுத்தம் மயாஸனக I

ஏதத்புத்வா புத்திமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ச பாரத II 20

பாவங்கள் இல்லாதவனே, இங்ஙனம் ஆழ்ந்த இந்தச்
சாத்திரத்தை நான் உனக்கு உபதேசித்தேன். அச்சுனா, இதை

அறிந்து கொள்பவன் ஞானி. அவனே செய்ய வேண்டிய கருமங்களை ஒழுங்காகச் செய்பவன்.

பதினாறாம் அத்தியாயம்
தெய்வாஸூர ஸம்பத் விபாக யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அபயம் ஸத்வஸம்சுத்திர்ஞானயோகவ்யவஸ்திதி: I

தானம் தமஸ்ச யக்ஞஸ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் II 1

பயமின்மை, உள்ளத்தூய்மை, ஞானத்திலும் யோகத்திலும் நிலைத்திருத்தல், கொடை, பொறிகளை அடக்குதல், யாகம், சாஸ்திரம் கற்றல், தபசு, நேர்மை;

அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ்த்யாக: சாந்திரபைசுனம் I

தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீர்சாபலம் II 2

அகிம்சை, உண்மை, கோபமின்மை, துறவு, அமைதி, கோள்சொல்லாமை, உயிர்களிடத்து இரகக்கம், பிறர் பொருளை விரும்பாமை, நாணம், மனம் சலியாமை;

தேஜ: கூமா த்ருதி: செளசமத்ரோஹோ நாதிமானிதா I

பவந்தி ஸம்பதம் தைவீம்பிஜாதஸ்ய பாரத II 3

அர்ச்சுனா, தைரியம், பொறுமை, மனவுறுதி, தூய்மை, வஞ்சகமின்மை, செருக்கின்மை ஆகியவை தெய்வ அம்சத்துடன் பிறந்தவர்களுக்கு இருக்கும்.

தம்போ தர்போஸ்பிமானஸ்ச க்ரோத: பாருஷ்யமேவ ச 1

அக்ஞானம் சாபிஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பதமாஸூரீம் 11 4

பார்த்தா, பகட்டும், இறுமாப்பும், தற்பெருமையும், சினமும், கடுமையும், அக்ஞானமும் அசுரசம்பத்தை உடையவனுக்கு இருக்கும். 4.

தைவீ ஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸூரீ மதா 1

மா சச: ஸம்பதம் தைவீம்பிஜாதோஸி பாண்டவ 11 5

தெய்வசம்பத்து மோட்சத்தைத் தரும்; அசுரசம்பத்து தீமைகளைச் செய்விக்கும். பாண்டவா, துயரங்கொள்ளாதே; நீ தெய்வசம்பத்துடன் பிறந்தவன்.

த்வௌ பூதஸர்கௌ லோகேஸ்மின் தைவ ஆஸூர ஏவ ச 1

தைவோ விஸ்தரச: ப்ரோக்த ஆஸூரம் பார்த்த மே ச்ருணு 11 6

பார்த்தா, தெய்வீகப் பிறப்பென்றும், அசுரப்பிறப்பென்றும் இருவகையான பிறப்புக்கள் இவ்வுலகில் உண்டு. தெய்வீக இயல்பு பற்றி நான் உனக்கு முன்பு சொன்னேன். அசுர இயல்பைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்.

ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜனா ந விதுராஸூரா: 1

ந செளசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே 11 7

அசுர இயல்புடையவர்கள் செய்யத் தக்க நல்வினைகளையும், செய்யத்தகாத தீவினைகளைப் பற்றியும் அறிய

மாட்டார்கள். அவர்களிடம் தூய்மையும் நல்லொழுக்கமும் வாய்மையும் எவ்வேளையிலும் இல்லை.

அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹூரநீச்வரம் 1

அபரஸ்பரஸம்பூதம் கிமன்யத்காமஹைதுகம் 11 8

உலகம் உண்மையில்லாதது; தர்மநிலை இல்லாதது; கடவுள் இல்லாதது; காமத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டதால் ஆண் பெண் இணக்கத்திலானதே தவிர வேறெதுவும் இல்லை என்பது அசுர சம்பத்துடையவர்களது வாதமாகும்.

ஏதாம் த்ருஷ்டிமவஷ்டப்ய நஷ்டாத்மானோஸல்புத்தய: 1

ப்ரபவந்த்யுக்ரகர்மாண: கூயாய ஜகதோஹிதா: 11 9

அற்புத்தியுள்ளவர்கள் இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து ஆத்ம நஷ்டம் அடைந்தவர்களாக, கொடிய செயல்களைச் செய்பவர்களாக, உலகின் பகைவர்களாக, அதன் அழிவுக்கென்றே பிறந்திருக்கிறார்கள்.

காமமாச்ரித்ய துஷ்பூரம் தம்பமானமதான்விதா: 1

மோஹாத் க்ருஷீத்வாஸத்க்ராஹான் ப்ரவர்தந்தேசசசிவ்ரதா: 11 10

அசுர சம்பத்துடையவர்கள் திருப்திப்படாத நெடுங்காமம் கொண்டவர்களாய், ஆடம்பரமும், பெருமையும், மதமும் பொருந்தியவர்களாய், மயக்கத்துடன் கெட்ட எண்ணங்களைக் கிரகித்துத் தீயதீர்மானங்களுடன் தொழில் புரிகின்றனர்.

சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாச்சரிதா: I

காமோபபோகபரமா ஏதாவதிதி நிஸ்சிதா: II

பலதரப்பட்ட ஆசைகளுடன் போராடி மரணமடையும் வரையும் அளவு கடந்த கவலைகளை உடையவர்களாக, காம நுகர்ச்சிதான் மற்றெல்லாவற்றுள்ளும் மேலானது எனக்கருதி, அதைவிடவேறெதுவும் இல்லையென்று தீர்மானம் செய்து; பல்வேறுபட்ட திரவியங்களைத் தேடிக் குவிக்கிறார்கள்.

ஆசாபாசசதைர்பத்தா: காமக்ரோதபராயணா: I

ஈஹந்தே காமபோகார்த்தமன்யாயேனார்த்தஸஞ்சயான் II 12

நூற்றுக் கணக்கான ஆசை என்ற கயிறுகளால் பின்னப்பட்டு, காம குரோத வசப்பட்டவர்களாய். காமபோகத்தின் பொருட்டுச் செல்வக்குவியல்களைத் தேட முயல்கின்றனர். 12

இதமத்ய மயா லப்தமிதம் ப்ராபஸ்யே மனோரதம் I

இதமஸ்தீதமபி மே பவிஷ்யதி புனர்தனம் II 13

இன்று இது என்னால் செய்யப்பட்டது; எனது விருப்பத்தை நான் நிறைவேற்றுவேன்; முயற்சி என்னிடம் இருக்கிறது; மேலும் என்னால் செல்வம் சேர்க்க முடியும்.

அஸௌ மயா ஹத: சத்ருஹ்னிஷ்யே சாபராணி 1

ஈச்வரோஹமஹம் போகீ ஸித்தோஹம் பலவான் ஸுகீ 11 14

அந்தப் பகைவன் என்னால் கொல்லப்பட்டான்; மற்றப் பகைவர்களையும் கொல்வேன்; நான் ஆளுபவன்; போகத்தை அனுபவிப்பவன்; காரிய சிந்தன்; வலிமை உள்ளவன்; இன்புறுபவன்; 14.

ஆய்யோபிஜனவானஸ்மி கோஸ்யோஸ்தி ஸத்ருசோ மயா 1

யக்ஷ்யே தாஸ்யாமி மோதிஷ்ய இத்யக்ஞானவிமோஹிதா: 11

15

நான் செல்வம் படைத்தவன், உயர்குலத்தவன்; எனக்கு நிகரானவன் வேறு யாருமில்லை; நான் யாகம் செய்வேன்; தானம் கொடுப்பேன்; மகிழ்வாயிருப்பேன் என்று அக்ஞானத்தவர் மயங்குவார்கள்;

அனேகசித்தவிப்ராந்தா மோஹஜாலஸமாவ்ருதா: 1

ப்ரஸக்தா: காமபோகேஷு பதந்தி நரகேசுசௌ 11 16

பல எண்ணங்களால் குழப்பமடைந்தவர்கள்; மோக வலையால் மூடப்பெற்றவர்கள்; காமம் சார்ந்த போகங்களில் பற்றுடையவர்கள் பாழ்நரகத்தில் வீழ்கின்றனர்.

ஆத்மஸம்பாவிதா: ஸ்தப்தா தனமானமதான்விதா: 1

யஜந்தே நாமயக்ஞேஸ்தே தம்பேனாவிதிபூர்வகம் 11 17

தற்புகழ்ச்சி உடையவர்கள், கடவுளை
வணங்காதவர்கள், செல்வச்செருக்கும் மதமும் உடையவர்கள்
தற்புகழ்ச்சிக்காக யாகங்களை ஆடம்பரமாகச் செய்கின்றனர்.

அஹங்காரம் பலம்தர்பம் காமம் க்ரோதம் ச ஸம்ச்சரிதா 1

மாமாத்மபரதேஹேஷுப்பிரத் விஷந்தோஸ்யஸூயகா 11 18

அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், குரோதம்
உடையவர்கள் தங்கள் தேகத்திலும் பிறரது தேகத்திலும் வீற்றிருக்கும்
என்னை அறியாமையால் அவமதிக்கின்றனர்.

தானஹம் த்விஷத: க்ரூரான் ஸம்ஸாரேஷு நராதமான் 1

க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபானாஸூஷ்வேவ யோனிஷு 11 19

என்னை அவமதிக்கும் கொடியவர்களை,
கடையவர்களை, இழிந்தவர்களை பிறந்து இறந்து உழலும் துன்ப
உலகில் அசுரப் பிறவியிலேயே திரும்பத் திரும்ப நான் தள்ளுகிறேன்.

ஆஸூரீம் யோனிமாபன்னா மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி 1

மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாம் கதிம் 11 20

குந்தியின் மகனே, இத்தகைய மூடர்கள் தாம் எடுக்கும்
சகல பிறவிகளிலும் அசுர யோனிகளில் பிறந்து என்னை அடைய
முயற்சிக்காமல் முன்பு இருந்ததை விடக் கீழான கதியையே
அடைகின்றனர்.

த்ரிவிதம் நரகஸ்யேதம் த்வாரம் நாசனமாத்தமன: 1

காம:க்ரோதஸ்ததா லோபஸ்தஸ்தமாதேதத் த்ரயம் த்யஜேத் II 21

காமம், குரோதம், லோபம் ஆகிய மூன்று வாயில்களை உடையது நரகம். இவை மூன்றும் ஜீவனைக் கெடுக்கும் தன்மையை உடையன. ஆகையால் இம் மூன்றையும் துறத்தல் வேண்டும்.

மரணத்திலும் மேலான தென்று

நாடாளும் உந்தனுக்கு நயமுடன்

எடுத்துரைத்து பசிநீக்கி

பண்புடனே வாழ்வையென்று பகரவே நான் வந்தேன்

காமமும் குரோதமும் லோபமுமின்றி

நீ வாழவேண்டும் வையகத்தில்” என்று பாடினார் புலவர். உடனே வல்லவன் புலவரைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டான்.

“மன்னா, நாட்டு மக்களிற் பலர் இப்பொழுது சிறையில் வாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உணவு கூடப் போதியளவு வழங்கப்படுவதில்லை. அதை நீ நீக்க வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஏதைர்விமுக்க: கௌந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிரநர: 1

ஆசரத்யாத்மன: ச்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம் II 22

அர்ச்சனா, இம் மூன்று நரக வாயில்களையும் மெய்யறிவால் அடைக்கும் மனிதன் தனக்கு நலன் செய்கிறான். அதனால் அவன் மோட்சத்தை அடைகிறான்.

ய: சாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத: 1

ந ஸ ஸித்திமவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பாரம் கதிம் II 23

சாத்திர விதிமுறைகளை மீறிக் காமவசப்பட்டு நடப்பவன்
எவனோ அவன் பரிபூரணன் ஆகான்; அவன் சுகமடையமாட்டான்;
முத்தியும் அடையமாட்டான்.

தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே

கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ

I

ஞாத்வா சாஸ்த்ரவிதானோக்தம்

கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி

II 24

ஆகையால் செய்யத் தருந்தது எது? செய்யத் தகாதது
எது என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு சாத்திரம் உனக்குப் பிரமாணமாகிறது.
சாத்திரம் அறுதியிட்டுக் கூறுவதை அறிந்து கர்மம் செய்வாயாக.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

யே சாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ச்ரத்தயான்விதா: I

தேஷாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்வமாவேஹா ரஜஸ்தம: II 1

கிருஷ்ணா, சாஸ்திர விதிகளை மீறி, ஆனால் மிகுந்த
சிரத்தையோடு ஆராதிப்பவர்களுடைய குணம் எத்தகையது?
சத்துவமா..? ரஜசா? அல்லது தமசா?

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

த்ரிவிதா பவதி ச்ரத்தா தேஹினாம் ஸா ஸ்வபாவஜா 1

ஸாத்விகி ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ச்ருணு 11 2

தேகமெடுத்தவர்களுக்கு இயல்பாக இருக்கும் சிரத்தையானது சாத்விகமொன்றும், ராஜசமென்றும், தாமசமென்றும் மூன்று விதமாக இருக்கிறது. அதைச் சொல்கிறேன் கேள். 2.

ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய ச்ரத்தா பவதி பாரத 1

ச்ரத்தாமயோசயம் புருஷோ யோ யச்ச்ரத்த: ஸ ஏவ ஸ: 11 3

பரதகுலத்திலுதித்தவனே, ஒருவனுடைய சிரத்தை எனப்படும் குணம் அவனுடைய மனப்பாங்கிற்கு ஏற்ப அமையும். மனிதன் சிரத்தை மயமானவன்; அவன் எந்தக் குணத்திற்கு உடையவனோ, அவன் அந்தச் சிரத்தைக்கேற்றவனாவான்.

யஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: 1

ப்ரேதான் பூதகணான்ஸ்சான்யே யஜந்தே தாமஸா ஜனா: 11 4

சாத்துவிகர்கள் தேவர்களை வணங்குகிறார்கள்; ராஜோகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் அரக்கர்களையும் வணங்குகிறார்கள், தாமச குணமுடையோர் தமது மூதாதையர்களையும் பேய்களையும், பூத கணங்களையும் வணங்குகிறார்கள்.

அசாஸ்த்ரவிஹிதம் கோரம் தப்யந்தே யே தபோ ஜனா: 1

தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தா: காமராகபலான்விதா: 11 5

கர்ஷ்யந்த: சரீரஸ்தம் பூதக்ராமமசேதஸ: 1

மாம் சைவாந்த: சரீரஸ்தம் தான் வித்யாஸுரநிஸ்சயான் II 6

அதிகாரமும் ஆடம்பரமும் உடையவர்களாய், காமமும் பற்றுதலும் அதிகரித்தவர்களாய், அறிவற்ற மனிதர்கள் தம் சரீரத்திலிருக்கின்ற இந்திரியங்களையும் அதே சரீரத்தில் வீற்றிருக்கும் என்னையும் துன்புறுத்திச் சாத்திரத்திற்கு ஒவ்வாத கொடுத்தவம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அசுரவழியில் நடப்பவர்கள் என்று அறிந்து கொள். 5 – 6.

ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ப த்ரிவிதோ பவதி ப்ரியா: 1

யக்ருஸ்தபஸ்ததா தானம் தேஷாம் பேதமிமம் ச்ருணு II 7

7

ஒவ்வொருவரும் விரும்பி உண்ணும் உணவும் மூவகைப்படும். அங்ஙனமே யாகமும், தபசும், தானமும் அமைந்துள்ளன. அவைகளிடையே உள்ள வேற்றுமையைக் கேட்பாயாக, 7

ஆயு: ஸத்வபலாரோக்ய ஸுகப்ரீதி விவர்தனா: 1

ரஸ்யா: ஸ்நிக்தா: ஸ்திரா ஹ்ருத்யா ஆஹாரா: ஸாத்விகப்ரியா: II 8

ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கியம், சுகம், சுவை ஆகியவற்றைத் தருபவைகள், ரசமுள்ளவைகள், பசையுள்ளவைகள், வலிமை தருபவைகள், இன்பமானவைகள் ஆகிய உணவு வகைகள் சாத்விகர்களுக்குப் பிரியமானவைகள்.

கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷ்ணருக்ஷவிதாஹின: 1

ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா து:கசோகாமயப்ரதா: 11 9

கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, பெருவெப்பம், காரம், வரட்சி, எரிச்சல் மிகுந்தவை, துன்பம் துயரம் உண்டாக்குபவை போன்ற உணவு வகைகளை ராஜோ குணத்தை உடையவர்கள் பிரியத்துடன் உண்பார்கள். 9

யாதயாமம் கதரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் 1

உச்சிஷ்டமபி சாமேத்யம் போஜனம் தாமஸப்ரியம் 11 10

சாமம் கழிந்த, சுவையற்ற, தூர்நாற்றமெடுத்த, பழைய, எச்சிலான, தூய்மையற்ற உணவு வகைகளை தாமோ குணத்தினர் விரும்பி உண்பர்.

அபலாகாங்குஷிபிர்யக்ஷோ விதித்ருஷ்டோ ய இஜ்யதே 1

யஷ்டவ்யமேவேதி மன: ஸமாதாய ஸ ஸாத்விக: 11 11

யாகம் செய்தே ஆக வேண்டும் என்று மனதை உறுதி செய்து, வினைப்பயனை விரும்பாது சாஸ்திரவிதிப்படி எந்த யாகம் செய்யப்படுகிறதோ, அந்த யாகம் சாத்விகமானது. 11

அபிஸந்தாய து பலம் தம்பார்த்தமபி சைவ யத் 1

இஜ்யதே பரதச்ரேஷ்ட தம் யக்ஞம் வித்தி ராஜஸம் 11 12

பயனை விரும்பி, ஆடம்பரத்திற்காகவோ யாகம் செய்யப்பட்டால், பரத குலசிரேஷ்டனே, அந்த யாகம் ராஜசமானதென்று அறிந்து கொள்.

விதிஹீனமஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீனமதக்ஷிணம் I

சுரத்தாவிர்ஹிதம் யக்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே II 13

வேத நெறி வழுவியது, அன்னதானம் இல்லாதது, மந்திரமற்றது, தட்சணை இல்லாதது, சிரத்தை அற்றதுமான யாகமானது தாமசமென்று சொல்லப்படும்.

தேவத்விஜகுருப்ராக்ஞபூஜனம் செளசமார்ஜவம் I

ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸா ச சாரீரம் தப உச்யதே II 14

தேவர்கள், பிராமணர்கள், குரவர்கள், ஞானிகள் ஆகியோரைப் பூஜிப்பதும், தூய்மையாக இருப்பதும், நேர்மையுடன் வாழ்தலும், பிரம்மச்சாரியத்தை முறைப்படி கடைப்பிடித்தலும், அகிம்சையும் தேகத்தால் செய்யப்படும் தவமெனப்படுகிறது.

அனுத்வேககரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் ச யத் I

ஸ்வாத்யாயாப்யஸனம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே II 15

உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமையும், வாய்மையும், இனிமையும் நலனுடன் கூடிய வார்த்தைகளைப் பேசுவதும், வேதமோதுதலும் மனதாற் செய்யப்படும் தபசு ஆகும்.

மன: ப்ரஸாத: ஸௌம்யத்வம் மௌனமாத்மவிநிக்ரஹ: I

பாவஸம்சுத்திரித்யேதத்தபோ மானஸமுச்யதே II 16

மன அமைதி, அன்புடைமை, மௌனம், தன்னடக்கம், தூயநோக்கம் இவை மனத்தபசு என்று சொல்லப்படுகிறது.

சீரத்தயா பரயா தப்தம் தபஸ்தத் த்ரிவிதம் நரை: I

அபலா காங்குபிர்யுக்கை: ஸாத்விகம் பரிசகூதே II 17

17

பயனை விரும்பாது, யோகத்திலே உறுதி பெற்றவர்களால் பெருமுயற்சியுடன் செயற்படும் இம்மூவகைத் தபசும் சாத்வீகமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. 17.

ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோ தம்பேன சைவ யத் I

க்ரியதே ததிஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்ருவம் II 18

பாராட்டுதல்களை விரும்பியும், தன் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தவும் மற்றையோர் போற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடும் செய்யப்படும் தவம் தற்காலிகமானதும், உறுதியற்றதும் ஆகும். அது ராஜசமானது என்று சொல்லப்படுகின்றது.

மூடக்ராஹேணாத்மனோ யத்பீடயா க்ரியதே தப: I

பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் II 19

மூடக்கொள்கைகளால் தன்னைத் துன்புறுத்தியோ அன்றி பிறருக்குக் கெடுதல் செய்யும் பொருட்டோ செய்யப்படுகின்ற தவம் தாமஸம் எனப்படுகிறது.

தாதவ்யமிதி யத்தானம் தீயதே஽னுபகாரிணே I

தேசே காலே ச பாத்திரே ச தத்தானம்ஸாத்விகம் ஸம்ருதம் II 20

தகுந்த இடத்திலே, தகுந்த காலத்திலே பிரதியுபகாரம் செய்யாதவர் என்றாலும் அவரது பாத்திரம் அறிந்து அவருக்குத் தானம் செய்வது முறையெனக் கருதி வழங்கப்படும் தானம் சாத்விகமானது.

யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திச்ய வா புன: I

தீயதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத்தானம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் II 21

மற்றும், கைம்மாறு கருதியோ, பலனை விரும்பியோ, வேண்டா வெறுப்பாகவோ வழங்கப்படும் தானம் ராஜசமெனப்படும்.

அதேசகாலே யத்தானமபாத்ரேப்யஸ்ச தீயதே I

அஸத்க்ருதமவக்ஞாதம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் II 22

22

தகாத இடத்திலும், தகாத காலத்திலும் தகுதியற்றவர்களுக்குப் பணிவின்றி அலச்சியத்துடன் செய்யப்படும் தானம் தாமசமெனப்படும்.

ஓம் தத் ஸதிதி நிர்தேசோ ப்ரஹ்மணஸ்திரிவித: ஸ்ம்ருத: I

ப்ராஹ்மணாஸ்தேன வேதாஸ்ச யக்ஞாஸ்ச விஹிதா: புரா II 23

“ஓம் தத் சத்” என்று மூன்று பெயர்கள் பிரம்மத்திற்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து வேதியர், வேதம், வேள்வி என்பன பண்டைக்காலத்திலேயே என்னால் வகுக்கப்பட்டன.

தஸ்மாதோமித்யுதாஹ்ருத்ய யக்ஞதானதப: க்ரியா: I

ப்ரவர்தந்தே விதானோக்தா: ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினாம் II 24

24

ஆகையால் வேதம் கற்றவர்கள் வேதவிதிப்படி செய்யும் யக்ஞ தான தபக்கிரிகைகள் எப்பொழுதும் “ஓம்” என்று உச்சரித்த பின்பே தொடங்குகின்றன.

ததித்யனபிஸந்தாய பலம் யக்ஞதப: க்ரியா: I

தானக்ரியாஸ்ச விவிதா: க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி: II 25

25

எந்தப் பயனையும் விரும்பாது ‘தத்’ என்ற பிரம்மத்தைக் குறிக்கும் சொல்லை உச்சரித்து மோட்சத்தை அடைய விரும்புபவர்களால் நாலாவிதமான யக்ஞ தபக்கிரியைகளும் தானக் கிரியைகளும் செய்யப்படுகின்றன.

ஸத்பாவே ஸாதுபாவே ச ஸதித்யேதத் ப்ரயுஜ்யதே I

ப்ரசஸ்தே கர்மணி ததா ஸச்சப்த: பார்த்த யுஜ்யதே II 26

பார்த்தா, “ஸத்” என்ற சொல் உண்மை என்ற கருத்திலும் நன்மை என்ற கருத்திலும் வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் “ஸத்” என்ற சொல் மங்கள கருமங்களில் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

யக்ஞே தபஸி தானே ச ஸ்திதி: ஸதிதி சோச்யதே I

கர்ம சைவ ததர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே II 27

27

“ஸத்” என்ற சொல் வேள்வியிலும் தவத்திலும் தானத்திலும் நிலைத்திருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. அத்துடன் பிரம்மத்தின் பொருட்டுச் செய்யும் கர்மமும் “ஸத்” என்றே சொல்லப்படுகிறது.

அச்ரத்தயா ஹுதம் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் I

அஸதித்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ II 28

சிரத்தையின்றிச் செய்யும் யாகமும் தானமும் தபசும் “அஸத்” என்று சொல்லப்படுகிறது. அது இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவாது. 28.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

மோகூ ஸந்யாஸ யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஸந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமி வேதீதும் I

த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேச ப்ருதக் கேசிநிஷுதன II 1

இந்திரியங்களின் இறைவனே, தோள்வலிமை மிக்கவனே, கேசி என்ற அரக்கனை அழித்தவனே, சன்னியாசத்தினதும்,

தியாகத்தினதும் தத்துவத்தைத் தனித்தனியே அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

காம்யானாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸந்யாஸம் கவயோ விது: I

ஸ்ர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹுஸ்த்யாகம் விசக்ஷணா: II 2

2

ஞானிகள் காமிய கர்மங்களைத் துறப்பது தான் சந்யாசம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.. தீர்க்க தரிசிகள் சகல கர்மங்களையும் துறப்பதையே தியாகம் என்கின்றனர்.

த்யாஜ்யம் தோஷவதித்யேகே கர்ம ப்ராஹுர்மனீஷிண: I

யக்ஞதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே I 3

எல்லாக் கருமங்களும் குற்றமுடையவை என்பதால் அவற்றைத் துறக்க வேண்டுமென்று சில அறிஞர்கள் சொல்கின்றனர். வேறு சில அறிஞர்கள் வேள்வி, தானம், தபசு ஆகியவற்றைத் துறக்கக் கூடாது என்கின்றனர்.

நிஸ்சயம் ச்ருணு மே தத்ர த்யாகே பரதஸத்தம I

த்யாகோ ஹி புருஷவ்யாக்ர த்ரிவித: ஸம்ப்ரகீர்த்தி: II 4

பாரத குலத்தில் சிறந்தவனே, புருஷருள்ப் புலியே, தியாகம் பற்றிய எனது கோட்பாடுகளைக் கூறுகிறேன். தியாகமானது மூன்று வகையானதென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

யக்ஞதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் 1

யக்ஞோ தானம் தபஸ்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம் II 5

5

யக்ஞம், தானம், தபசு ஆகிய மூன்று கருமங்களையும் கைவிடக் கூடாது. அது செய்யப்பட வேண்டியது. அவை மூன்றும் அறிஞர்களுக்கு மெய்யறிவைத் தருபவை.

ஏதான்யபி து கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலானி ச 1

கர்த்தவ்யானீதி மே பார்த்த நிஸ்சிதம் மதமுத்தமம் II 6

6

பார்த்தா, இம் மூன்றையும், பற்றுக்களையும், பயன்களையும் ஒழித்தே செய்தல் வேண்டும் என்பது எனது மாற்ற முடியாத கோட்பாடாகும்.

6

நியதஸ்ய து ஸந்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்யதே 1

மோஹத்தஸ்ய பரித்யாகஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித: II 7

மேலும் நித்திய கர்மத்தை விடுவது முறையாகாது. அறிவின்மையால் அவற்றை விடுவது தாமச குணத்தினது இயல்பு.

து.கமித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேசபயாத் த்யஜேத் I

ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாகபலம் லபேத் II 8

உடல் வருந்தும் என்பதற்காகக் கர்மத்தைச் சிரமமானது எனக் கருதி அதைச் செய்யாது விடுபவன் ராஜசைத் தியாகம் செய்கிறான். அதனால் அவன் தியாகத்தின் பயனை அடைவதில்லை.

கார்யமித்யேவ யத்கர்ம நியதம் க்ரியதேஸ்ஜன I

ஸங்கம் த்யக்த்வா பலம் சைவ ஸ த்யாக: ஸாத்விகோ மத: II 9

அர்ச்சனா, பற்றுக்களையும் பயனையும் கருதாது செய்வதற்குரியது என்று எந்த நித்திய கருமம் செய்யப்படுகிறதோ அக்கருமம் சாத்வீகமானது.

ந த்வேஷ்ட்யகுசலம் கர்ம குசலே நானுஷஜ்ஜதே I

த்யாகீ ஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதாவீ சின்னஸம்சய II 10

சத்வகுணம் மேலோங்கப்பெற்றவன் பேரறிஞன். பேரறிஞனும், சந்தேகத்தை அகற்றியவன் தியாகியாகிறான். இவன் துன்பத்தை வெறுக்கமாட்டான்; இன்பத்தை விரும்பமாட்டான். 10.

ந ஹி தேஹப்ருதா சக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யசேஷத: I
யஸ்து கர்மபலத்யாகீ ஸ த்யாகீத்யபிதீயதே II 11

உடலெடுத்த ஜீவனால் கருமங்களை அறவே ஒழிப்பது சாத்தியமானதல்ல. ஆனால் வினைப்பயனைத் துறப்பவன் எவனோ அவன் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறான்.

அனிஷ்டமிஷ்டம் மிச்ரம் ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம் I
பவத்யத்யாகினாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்யாஸினாம் க்வசித் II 12

தியாகம் பண்ணாதவர்களுக்கு வினைப் பயனை துறக்காதவர்களுக்கு மரணத்தின் பின் இன்னது, இனியது, இவ்விரண்டும் கலந்தது என்று மூன்று நிலைகள் உண்டு. தியாகிகளுக்கு இவை இல்லை. 12.

பஞ்சைதானி மஹாபாஹோ காரணானி நிபோத மே I
ஸாங்க்யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி ஸித்தயேஸர்வகர்மணாம் II 13

பெருந்தோளுடையவனே, கர்மத்தின் முடிவைப் பற்றிக் கூறும் சாங்கிய தத்துவத்தில் சகல கர்மங்களின் இயல்புகளைப்

பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த ஐந்து காரணங்களையும் என்னிடம் அறிந்து கொள்.

அதிஷ்டானம் ததா கர்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம் I

விவிதாஸ்ச ப்ருதக்ஷேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம் II 14

உடல், கர்த்தா, வெவ்வேறு விதமான இந்திரியங்கள், பல்வேறுபட்ட செயல்கள், இவற்றிற்கு அடுத்ததாக ஐந்தாவதாகத் தெய்வமும் காரணங்களாகின்றன.

சரீரவாங்மனோபிர்யத்கர்ம ப்ராரபதே நர I

ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: II 15

மனிதன் உடலால் வாக்கால் மனத்தால் தீமைகள் வரக்காரணமான அல்லது தீமையான எக்கருமத்தைச் செய்தாலும் இவ் ஐந்துமே அவற்றிற்குக் காரணங்களாக அமையும். 15.

தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மானம் கேவலம் து ய: I

பச்யத்யக்ருத புத்தித்வான்ன ஸ பச்யதி தூர்மதி II 16

இவ்வாறு இருக்கும் போது முழு முதற் பொருளாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவென யார் உணர்கிறானோ அவன் புத்தி தெளிவின்மையால் மெய்ம்மையை உணரமாட்டான். 16.

யஸ்ய நாஹம்க்ருதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே I
ஹத்வாபி ஸ இமான் லோகான் ந ஹந்தி ந நிபத்யதே II 17

யாருக்கு அகங்காரமில்லையோ, எவனுடைய புத்தி பற்றுக்களிலிருந்து விடுதலையடைகிறதோ அவன் இவ்வுலகத்தவரைக் கொன்றாலும் கொல்லாதவனே; அவன் பந்தப்படாதவனே.

ஞானம் ஞேயம் பரிக்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதனா I
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: II 18

அறிவு, அறியப்படு பொருள், அறிபவன் எனக் கருமம் மூன்று வகையான தூண்டுதலுக்கு உள்ளாகிறது. அது போல கருவி, கருமம், கர்த்தா எனக் கருமத்திற்கு இருப்பிடமும் மூன்றாகும்.

ஞானம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதைவ குணபேதத: I
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யானே யதாவச்ருணுதான்யபி II 19

அவ்வாறே குணபேதங்களைப் பற்றிக்கூறும் சாங்கிய சாத்திரம் ஞானமும், கர்மமும், கர்த்தாவும் குணபேதத்தினால் மூன்றுவகைப்படுகிறது என்று கூறுகிறது. அவைபற்றிய உண்மையைச் சொல்கிறேன் கேள்.

ஸர்வபூதேஷு யேனைகம் பாவவ்யயமீக்ஷதே I

அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஞானம் வித்தி ஸாத்தவிகம் II 20

வேற்றுமைகள் பலவும் கொண்ட ஜம்பூதங்களில் வேறுபடாததும், அழியாததுமான பரமாத்மாவை எந்த ஞானத்தால் உணர்ந்து கொள்கிறாயோ அந்த ஞானம் சாத்தவிகமானது என்று அறிந்து கொள்.

ப்ருதகத்வேன து யஜ்ஞானம் நானாபாவான் ப்ருதக்விதான் I

வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தஜ்ஞானம் வித்தி ராஜஸம் II 21

பின்பு எந்த ஞானமானது எல்லாப் பூதங்களிலும் வெவ்வேறு விதமாகவுள்ள உயிர்களில் தனித்தனியாக ஆன்மா உள்ளதென்று அறிகிறதோ அந்த ஞானம் ராஜசமென அறிவாயாக.

21.

யத்து க்ருத்ஸ்னவதேகஸ்மின் கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் I

அதத்வார்த்தவதல்பம் ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் II 22

ஒரு காரியத்தை முழுமையானது என்று எண்ணிப் பற்று வைத்து அதன் பயனை நினைத்துப் பொருத்தமில்லாத உண்மைக்குப் புறம்பான, அற்பமான ஞானம் எதுவோ அது தாமசமென்று சொல்லப்படுகிறது.

நியதம் ஸங்கரஹிதமராகத்வேஷுத: க்ருதம் I

அபலப்ரேப்ஸுனா கர்ம யத்தத்ஸாத்தவிகமுச்யதே II 23

பயனில் விருப்பம் கொள்ளாமல், பற்றுக்கள் எதுவும் இல்லாமல், விருப்பு வெறுப்புக்கள் அற்று நியமிக்கப்பட்ட கர்மம் செய்யப்பட்டால் அது சாத்விகமானது என்று சொல்லப்படுகிறது.

யத்து காமேப்ஸுனா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புன: I

கரியதே பஹுலாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் II 24

ஆசை வசப்பட்டு அல்லது அகங்காரத்துடன் செய்யப்படும் கருமங்கள் யாவும் ராஜசமானது.

அனுபந்தம் கூடியம் ஹிம்ஸாமனபேகூடிய ச பௌருஷம் I

மோஹோதாரப்யதே கர்ம யத்தத் தாமஸமுச்யதே II 25

வினையின் விளைவுகளையும், நஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும் தன் வல்லமைகளையும் எண்ணில் பாராது அவாமிகுதியால் எக்கருமம் தொடங்கப்படுகிறதோ அக்கருமம் தாமசமாகும். 25.

முத்தஸங்கோஸஹம்வாதீ த்ருத்யத்ஸாஹஸமன்வித: I

ஸித்யஸித்யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்விக உச்யதே II 26

பற்றுக்களை நீங்கியவன், அகங்காரமற்றவன், உறுதியும் ஊக்கமும் உடையவன், வெற்றிதோல்விகளால் வேறுபாடு அடையாதவன். இவர்கள் சாத்விகர் என்று சொல்லப்படுகின்றனர்.

ராகீ கர்மபலப்ரேப்ஸூர்லுப்தோ ஹிம்ஸாத்மகோசுசி: 1

ஹர்ஷசோகான்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்தித: 11 27

ஆசையுள்ளவன், கர்ம பயனை விரும்புவன், உலோபி, துன்பஞ் செய்பவன், அசுத்தமானவன், மகிழ்வும் சோர்வும் கொள்பவன் ராஜசகுணமுள்ளவனாவான்.

அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்த: சடோ நைஷ்க்ருதிகோஸலஸ: 1

விஷாதீ தீரகஸீதீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே 11 28

யோகத்திற்கு ஒவ்வாத மனமுடையவன், அறிவு வளர்ப்பெறாதவன், முரடன், வஞ்சகன், பழிகாரன், சோம்பேறி, துயரப்படுபவன், காலம் நீடிப்பவன் போன்றோர் தாமசகுணமுடையவர்களாவர்.

புத்தேர்பேதம் த்ருதேஸ்சைவ குணதஸ்தரிவிதம் ச்ருணு 1

ப்ரோச்யமானமசேஷேண ப்ருதக்தவேன தனஞ்ஜய 11 29

தனஞ்சஜா அறிவினதும் மனவறுதியினதும், குணங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவற்றைத் தனித்தனியாகவும் முழுமையாகவும் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. 29.

ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே பயாபயே 11

பந்தம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்தி: ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ 11 30

பார்த்தா, பிறப்பு இறப்பு, செய்யத் தகுந்தவை, செய்யத்தகாதவை, பயம் பயமின்மை, மோட்சம் நரகம் ஆகியவற்றைப் பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளும் அறிவு சாத்வீகமானது.

யயா தர்மதர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச 1

அயதாவத் ப்ரஜானாதி புத்தி: ஸா பார்த்த ராஜஸீ II 31

பார்த்தா, தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும், செய்யத் தகுந்த காரியத்தையும் செய்யத் தகாத காரியத்தையும் உள்ளபடி அறியாது தவறாக அறிந்து கொள்ளும் அறிவு ராஜசமானது.

அதர்மம் தர்மமிதி யா மன்யதே தமஸாவ்ருதா 1

ஸர்வார்த்தான் விபரீதான்ஸ்ச புத்தி: ஸா பார்த்த தாமஸீ II 32

பார்த்தா, அக்ஞான இருளால் மூடப்பெற்ற அறிவு அதர்மத்தை தர்மமாகவும் பொருட்களையெல்லாம் மாறுபாடாகவும் நினைக்கிறதோ அந்தப் அறிவு தாமசமானது. 32

த்ருத்யா யயா தாரயதே மன: ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா: 1

யோகேனாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதி: ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ II 33

பார்த்தா, ஒருமையான மனதோடும் மாறுபாடு அடையாத உறுதியோடும் மனம், பிராணன், இந்திரியங்களின் செயல்களை எவ்வொருவன் காண்கிறானோ அவனது அந்த உறுதி சாத்வீகமானது.

யயா து தர்மகாமார்த்தான் த்ருத்யா தாரயதேஸ்ஜ்ன 1

ப்ரஸங்கேன பலாகாங்க்ஷீ த்ருதி: ஸா பார்த்த ராஜஸீ II 34

அர்ச்சுனா, எந்த உறுதியினால் ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பங்களைக் காண்கின்றானோ, பற்றுக்களால் பயனை விரும்புகிறவன் ஆகிறானோ அந்த உறுதி ராஜசமானது. 34

யயா ஸ்வப்னம் பயம் சோகம் விஷாதம் மதமேவச I

ந விமுஞ்சதி தூர்மேதா த்ருதி: ஸா பார்த்த தாமஸீ II 35

பார்த்தா, எந்த உறுதியினால் துக்கத்தையும், அச்சத்தையும், மனக்கலக்கத்தையும், செருக்கையும் எவன் விடாமல் இருக்கிறானோ அந்த உறுதி தாமசமானது. 35

ஸுகம் த்விதானீம் த்ரிவிதம் ச்ருணு மே பரதர்ஷப I

அப்யாஸாத்ரமதே யத்ர து:காந்தம் ச நிகச்சதி II 36

பரதகுலக்காளையே, ஒருவன் எந்த இன்பத்தைப் பயிற்சியால் அழித்துத் துன்பத்தின் முடிவை அடைகிறானோ, அந்த முடிவின் மூவகைப் பயன்பாட்டையும் முறைப்படி சொல்கிறேன் கேள்” 36.

யத்ததக்ரே விஷமிவ பரிணாமேஸ்ருதோபமம் I

தத்ஸுகம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்மபுத்திப்ரஸாதஜம் II 37

எந்த ஒன்று முதலில் விஷம் போல இருந்து முடிவில் அமிர்தமாக மாறுகிறதோ அந்த இன்பம் சாத்விகமானதாகும். அந்தச் சுகம் தெளிந்த மனதையுடையவனின் அறிவில் தோன்றும்.

விஷயேந்திரியஸம்யோகாத்யத்தக்ரேஸம்ருதோபமம் 1

பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் II 38

ஐம்புலன்களால் வரும் இன்பங்கள் யாவும் ஆரம்பத்தில் அமிழ்தாக சுரக்கும். காலம் செல்லச் செல்ல அச்சுகம் நஞ்சாக மாறி ஆத்ம ஈடேற்றத்தைக் கெடுக்கும். இச்சுகம் ராஜசமெனப்படும்.

யதக்ரே சானுபந்தே ச ஸுகம் மோஹனமாத்மன: 1

நித்ராலஸ்யப்ரமாதோத்தம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் II 39

தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் எந்தச் சுகம் மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதோ, அந்தச் சுகம் தூக்கம், சோம்பல், தடுமாற்றம் ஆகியவற்றிலிருந்து பிறக்கிறது. இச்சுகம் தாமசமென்று உரைக்கப்படுகிறது.

ந ததஸ்தி ப்ருதிவ்யாம் வா திவி தேவேஷ வா புன: 1

ஸத்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முத்தம் யதேபி: ஸ்யாத் த்ரிபிர்குணை: II 40

பிரகிருதியில் இருந்து உதித்த இம்முன்று குணங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெற்ற உயிர் மண்ணுலகிலும் இல்லை; விண்ணுலகிலும் வாழும் வானவர்களுள்ளும் இல்லை. 40.

ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரியவிசாம் சூத்ராணாம் ச பரந்தப 1

கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபாவப்ரபவைர்குணை: II 41

எதிரிகளை எரிப்பவனே, பிராமண, சத்திரிய, வைசிக, சூத்திரர்களுடைய கருமங்கள் அவர்களுடைய இயல்பினால் உண்டான குணங்களுக்கேற்பவே பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சமோ தமஸ்தப: செளசம்; கூாந்திரார்ஜுவமேவ ச I

ஞானம் விக்ஞானமாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸ்வபாவஜம் II 42

ஐம்புலங்களை அடக்குதல், பிறரால் உண்டாகும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல், தவம், தூய்மை, பொறுமை, நேர்மை, சாஸ்திரஞானம், சபானுவஞானம், ஈஸ்வர நம்பிக்கை இவையாவும் இயல்பால் உண்டாகிய பிராமண கர்மங்களாகும்.

சௌர்யம் தேஜோ த்ருதிர்தாக்ஷ்யம் யுத்தே சாப்யபலாயனம் I

தானமீச்வரபாவஸ்ச கூாத்ரம் கர்ம ஸ்வபாவஜம் II 43

சூரத்தன்மை, துணிவு, உறுதி, சாதார்யம், போரில் புறங்காட்டாமை, கொடை, இறைமை ஆகியன இயல்பாக உண்டாகிய சத்திரிய கர்மங்களாகும்.

க்ருஷிகோரக்யவாணிக்யம் வைச்யகர்ம ஸ்வபாவஜம் I

பரிசர்யாத்மகம் கர்ம சூத்ரஸ்யாபி ஸ்வபாவஜம் II 44

உழவும், பசுக்களைக் காத்தலும், வர்த்தகமும், இயல்பாக உண்டாகிய வைசிக கர்மங்களாகும். குற்றேவல் செய்தல் சூத்திரர்களுக்கு இயல்பாக உண்டாகிய கருமமாகும்

ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபிரத: ஸம்ஸித்திம் லபதே நர: I

ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா விந்ததி தச்ச்ருணு II 45

தத்தமது கருமங்களை நல்ல முறையில் செய்பவன் இன்பமடையும் மனிதன் நிறைநிலை அடைகிறான். அவன் எப்படி நிறைநிலையடைகிறான் என்பதைச் சொல்லுகிறேன் கேள்.

யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூதானாம் யேன ஸர்வமிதம் ததம் I

ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ: II 46

யாரிடமிருந்து உயிர்கள் உற்பத்தியாகினவோ, யார் இவ்வையகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கிறாரோ அவரை சுயகர்மத்தால் வணங்குபவன் மேன்மை அடைகிறான். 46.

ச்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விசுண: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் I

ஸ்வபாவநியதம் கர்ம சூர்வந்நாப்னோதி கில்பிஷம் II 47

நிறைவாகச் செய்யும் பரதர்மத்தை விட குறைவுடன் செய்யும் சுயதர்மம் சிறந்தது. சுபாவத்தில் அமைந்த கருமத்தைச் செய்பவன் கேட்டை அடையமாட்டான்.47.

ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத் I

ஸர்வாரம்பா ஹி தோஷேண தூமேணாக்னிரிவாவ்ருதா: II 48

குந்தியின் மைந்தனே, கேடுடையதானாலும் உடன் பிறந்த கருமத்தை செய்யாது விட்டுவிடலாகாது. ஏனென்றால் தீயைப் புகை சூழ்ந்திருப்பதைப் போன்று வினைகள் யாவற்றையும் கேடு சூழ்ந்துள்ளது. 48.

அஸக்த புத்தி: ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விகதஸ்ப்ருஹ: 1

நைஷ்கர்ம்யஸித்திம் பரமாம் ஸந்யாஸேனாதிகச்சதி 11 49

எப்பொழுதும் பற்றற்றவனாகவும், சித்தத்தை
அடக்கியவனாகவும், ஆசைகள் அற்றவனாகவும் இருக்கும் சந்நியாசி
மிகவும் உயர்ந்த பரப்பிரம்ம நிலையை அடைகிறான்.

ஸித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஹ்ம ததாப்னோதி நிபோத மே 1

ஸமாஸேனைவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஞானஸ்ய யா பரா 11 50

குந்தியின் மகனே, யோகத்தில் சித்தியடைந்தவன்
ஞானத்தின் மேலான வடிவமாகிய பிரம்மத்தை எப்படி அடைகிறான்
என்பதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் அறிந்து கொள்.

புத்யா விசுத்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மானம் நியம்ய ச 1

சப்தாதீன்விஷயான்ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌ வ்யுதஸ்ய ச 11 51

தூய்மையான மெய்யறிவுடையவன் உறுதியுடன்
தன்னையடக்கி ஒலி, ஒளி, ஊறு, ஓசை நாற்றம் முதலிய ஐம்புல
உணர்வுகளைத் துறந்து, விருப்பு வெறுப்புக்களை விட்டொழித்து;

விவிக்தஸேவீ லக்வாசீ யதவாக்காயமானஸ: 1

த்யானயோகபரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாச்ரித: II 52

தனித்திருந்து, உண்டி சுருக்கி, மனம், மொழி, மெய்
முதலியவற்றை அடக்கி எப்பொழுதும் தியானயோகத்தில்
திளைத்திருந்து வைராக்கியம் பூண்டவனாய்;

அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம் I

விமுச்ய நிர்மம்: சாந்தோ ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே II 53

அகந்தையையும், ஆசையின் வலிமையையும்,
செருக்கையும், காமத்தையும், குரோதத்தையும், உடைமையையும் நீக்கி
மமகாரமற்றுச் சாந்தமான இருப்பவன் பிரம்மம் ஆவதற்குத்
தகுந்தவனாவான்.

ப்ரஹ்மபூத: ப்ரஸன்னாத்மா ந சோசதி ந காங்கூதி I

ஸம: ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம் லபதே பராம் II 54

பிரம்ம ஞானத்தில் தெளிவு பெற்றவன்
துயரப்படுவதில்லை; அவாப்படுவதில்லை; எல்லா உயிர்களையும்
சமமாக மதிப்பவன் என்மீது மேலான பக்தியைக் கொண்டிருப்பான்.
54.

பக்த்யா மாமபிஜானாதி யாவான்யஸ்சாஸ்மி தத்வத: I

ததோ மாம் தத்வதோ ஞாத்வா விசதே ததனந்தரம் II 55

நான் எத்தன்மையானவன் என்றும், நான் யார் என்றும் பக்தியுள்ளவன் முழுமையாக அறிந்து கொள்வான். உள்எப்படி என்னை அறிந்த அவன் விரைவில் என்னை அடைவான். 55.

ஸ்ர்வகர்மான்யபி ஸதா குர்வானோ மத்வ்யபாச்ரய: I

மத்ப்ரஸாதாதவாப்னோதி சாச்வதம் பதமவ்யயம் II 56

எப்பொழுதும் எல்லாக் கருமங்களையும் செய்த போதிலும் என்னைச் சரணடைந்தவன் எனதருளால் நித்தியமானதும் நிலைபேறானதுமான பரமபதத்தை அடைகிறான்.

சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸன்யஸ்ய மத்ப்ர: I

புத்தியோகமுபாச்ரித்ய மச்சித்த: ஸததம் பவ II 57

கர்மங்கள் அனைத்தையும் என்னிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, என்னைக் குறியாகக் கொண்டு, எனது நினைவுகளில் மகிழ்வடைந்து, சித்தத்தை என்பால் வைப்பாயாக.

மச்சித்த: ஸர்வதூர்காணி மத்ப்ரஸாதாத்திரிஷ்யஸி I

அத சேத் த்வமஹங்காராந்ந ச்ரோஷ்யஸி விநங்க்ஷ்யஸி II 58

சித்தத்தை என்பால் வைத்தால் எனது அனுக்கிரகத்தால் எல்லா இடையூறுகளையும் தாண்டிச் செல்வாய். அன்றி அஹங்காரத்தால் நான் கூறுவதைக் கேளாவிட்டால் நீ கேடடைவது திண்ணம்.

யதஹங்காரமாச்சிரித்ய ந யோதஸ்ய இதி மன்யஸே I

மித்யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம் நியோக்யதி II 59

அகங்காரத்தால் போர் புரிவேன் என்று
நினைப்பாயேயானால் உனது வீரம் வீணாகும். உனது இயல்பு
உன்னைப் போர் புரிய வைக்கும்.

ஸ்வபாவஜேன கௌந்தேய நிபத்த: ஸ்வேன கர்மணா I

கர்தும் நேச்சஸி யன்மோஹாத்கரிஷ்யஸ்யவசோ஽பிதத் II 60

குந்தியின் மைந்தனே, மெய்யறிவின்மையால் நீ எதைச் செய்யத்
தற்பொழுது விரும்புகிறாயில்லையோ, அதை நீ உன் இயல்பில்
பிறந்த குணத்தினால் கட்டுண்டு, நீ செய்ய நினைப்பதையே செய்ய
நினைக்கிறாய். அதையே செய். 60.

ஈச்வர: ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தே஽ர்ஜுன திஷ்டதி I

ப்ராமயன் ஸர்வபூதானி யந்த்ராருடானி மாயயா II 61

அர்ச்சனா, ஈஸ்வரன் உயிர்களையெல்லாம் உடல்
என்னும் வண்டியில் ஏற்றி மாயையினால் அவற்றை இயக்கிக்கொண்டு
அவற்றின் உள்ளத்தில் இருக்கிறான்.

தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேன பாரத I

தத் ப்ரஸாதாத்பராம் சாந்திம் ஸ்தானம் ப்ராப்ஸ்யஸி சாச்வதம் II
62 62

பரதகுலத்தில் உதித்தவனே, உன் செயல்கள்
அனைத்தையும் விடுத்து மனதால், உடலால், நினைவால் அவனைத்

தஞ்சமடை. அவனருளால் மேலான சாந்தியும் நிலையான வீடு பேறும் உனக்குக் கிட்டும்.

இதி தே ஞானமாக்யாதம் குஹ்யாதுகுஹ்யதரம் மயா I

விம்ருச்யைததசேஷேண் யதேச்சஸி ததா குரு II 63

மறைபொருள்களுள்ளெல்லாம் மறைபொருளான ஞானத்தைப் பற்றி உனக்கு நான் உபதேசித்தேன். இதைப் பற்றி முழுமையாக ஆராய்ந்து உனக்கு விரும்பியதைச் செய்.

ஸ்வகுஹ்யதமம் பூய: ச்ருணு மே பரமம் வச: I

இஷ்டோஸஸி மே த்ருடமிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் II 64

எனது மேலான வார்த்தைகளை மீண்டும் சொல்கிறேன் கேள். நீ எனது உற்ற நண்பன். ஆகையினால் உனக்கு நல்லவற்றையே சொல்கிறேன்.

மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு I

மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜானே ப்ரியோஸஸி மே II 65

65

எனது வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை வைத்து, என்னிடம் பக்தி பூண்டு, என்னை ஆராதிப்பாயாக. எனக்கு இனியவனான நீ என்னை வணங்கு என்னையே அடைவாய். இதை நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

ஸ்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ I

அஹம் த்வா ஸ்வபாபேயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா கசு: II 66

உன் எண்ணங்களையெல்லாம் முழுமையாகத் தியாகம் செய்துவிட்டு என்னைச் சரணடை. பாவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் நான் உன்னை விடுவிப்பேன்; வருத்தப்படாதே. அதீத கற்பனைகள் செய்வதை நிறுத்து.

இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசன I

ந சாசுச்ருஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோஃப்யஸூயதி II 67

நான் சொல்லிய மேலான வார்த்தைகளை பக்தியில்லாதவனுக்கும் தவமில்லாதவனுக்கும், தொண்டு செய்யாதவனுக்கும், என்னை இகழ்பவனுக்கும் நீ சொல்லாதே.

ய இதம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி I

பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்சய: II 68

இந்த மேலான தத்துவத்தை எனது பக்தர்களுக்கு உபதேசித்து, என்னிடத்து மேலான பக்தியை வைத்திருப்பவன் சந்தேகமின்றி என்னை வந்தடைவான்.

ந ச தஸ்மான்மனுஷ்யேஷு கஸ்சின்மே ப்ரியக்ருத்தம: I

பவிதா ந ச மே தஸ்மாதன்ய: ப்ரியதரோ புவி II 69

எனக்கு விருப்பமான கருமங்களைச் செய்பவனே எனக்கு வேண்டியவனாகிறான். அவனை விட மேலானவன் யாரும் உலகில் இல்லை. அவனே எனக்குப் பிரியமானவன். 69.

அத்யேஷ்யதே ச ய இமம் தர்மயம் ஸம்வாதமாவயோ: 1

ஞானயக்ஞேன தேனாஹ்மிஷ்ட: ஸ்யாமிதி மே மதி: II 70

அர்ச்சுனா, நாம் உரையாடிய மேலான தத்துவத்தை யார் கேட்டாலும் அல்லது படித்தாலும் அதனால் நான் ஆராதிக்கப்படுவேன். இது எனது கொள்கை.

70.

ச்ரத்தாவானஸீயஸ்ச ச்ருணுயாதபி யோ நர: 1

யோஸபி முக்த: சுபான் லோகான் ப்ராப்னுயாத் புண்ய கர்மணாம் II 71

விருப்புடன், அவமதிக்காது இதைக் கேட்கும் மனிதனும் விடுதலை பெற்று புண்ணிய கர்மம் செய்தவர்கள் அடையும் நல்லுலகத்தை அடைவான்.

கச்சிதேதச் ச்ருதம் பார்த்த த்வயைகாக்ரேண சேதஸா1

கச்சிதக் ஞானஸம் மோஹ: ப்ரநஷ்டஸ்தே தனஞ்ஜய 11 72

பார்த்தா, மனச் சஞ்சலமில்லாது நான் சொன்னவற்றைக் கேட்டாயா..? தனஞ்ஜயா, உனது அறியாமையிலிருந்து உதித்த குழப்பம் நீங்கியதா...?

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

நஷ்டோ மோஹ:ஸம்ருதீர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதான்மயாஸ்ச்யுத 1

ஸ்திதோஸம்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசனம் தவ II 73

அச்யுதா, எனது மயக்கம் அழிந்துவிட்டது. உனது அருளால் யாவும் ஞாபகத்திற்கு வந்துவிட்டது. மனதிலிருந்த ஐயங்கள் அகன்று உறுதி வந்துவிட்டது. இனி நான் உமது சொற்படி நடப்பேன்.

சஞ்சயன் சொன்னது

இத்யஹம் வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்ய ச மஹாத்மன: 1

ஸம்வாதமிமம்ஸ்ரௌஷமத்புதம் ரோமஹர்ஷணம் 11 74

இங்கங்னம் வாசுதேவருக்கும் பார்த்தனுக்கும் இடையில்
நிகழ்ந்த மயிர்கூச்செறியும் அற்புதமான உரையாடலை நான் கேட்டேன்.

74.

வ்யாஸப்ரஸாதாச் ச்ருதவானேதத்குஹ்யமஹம் பரம் 1

யோகம் யோகேச்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத்கதயத: ஸ்வயம் 11 75

வியாசகரின் அருளால், இந்த மேலான ஆழ்ந்த
யோகத்தை யோகேஸ்வரனான கிருஷ்ணன் பார்த்தனுக்குச் சொல்லும்
போது நான் கேட்டேன்.

ராஜன் ஸம்ஸம்ருத்ய ஸம்ஸம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம் 1

கேசவார்ஜுன யோ: புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமிசமுஹூர்முஹூ: 11 76

அரசே, கேசவனுக்கும் அர்ச்சனனுக்கும் இடையே
நடந்த அற்புதம் நிறைந்த புண்ணியம் மிக்க அந்தச் சம்பாசனையை
நினைத்து நினைத்து நான் மீண்டும் மீண்டும் பெருமகிழ்சியடைகிறேன்.
எனது மெய்சிலிர்க்கிறது.

தச்ச ஸம்ஸம்ருத்ய ஸம்ஸம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே: 1

விஸ்மயோ மே மஹான் ராஜன் ஹ்ருஷ்யாமி ச புன: புன: 11 77

அரசே, ஹரியின் அந்த அற்புதமான வடிவத்தை எண்ண
எண்ண எனக்குப் பெருவியப்பு உண்டாகிறது. எனது மகிழ்ச்சிக்கு
அளவேயில்லை.

யத்ர யோகேச்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தனுர்தர: 1

தத்ர ஸ்ரீவிஜயோ பூதிர்த்ருவா நீதிர்மதிர்மம 11 78

யோகேஸ்வரனான கிருஷ்ணனும் தனுசைத் தாங்கிய
பார்த்தனும் எங்கிருக்கின்றனரோ அங்கு செல்வமும் வெற்றியும்
பெருகும், நிலைத்த நீதியும் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கொள்கை.